

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه

نام نقاش: استاد محمد علی
نام وقف: خاندان محمد علی
نام کتاب: (نام کتاب)
تاریخ: ۱۳۵۰

خبر و تش از خموات بر آید بقل و اقل معتر است
بیجا ناکب لا احصی ثناء علیک است بها
اشیت علی نفساک و در نامد و در سر فله

سایمان بخدی از سر که در عزم بر اوق فغان قاصب
قوی سیر ایلان و سر و زنی که در شمر بر
ن از و با او مد ناله
مطر ز منو

افلا تش از به بند
محبی الطافش با التومین و ناله
و بر آن طایفه از بر کبابان بد اخیار
شما بوار الی و از او بر و است افتخار انما یس
بید و اب عنک از خموات اهل البیت و بطنه
تضهیر از ناله و سر و بطنه و ناله

خبر و تش از خموات
بیجا ناکب لا احصی
اشیت علی نفساک

سایمان بخدی از سر که
قوی سیر ایلان و سر و زنی

ن از و با او مد ناله
مطر ز منو

افلا تش از به بند
محبی الطافش با التومین

و بر آن طایفه از بر کبابان
شما بوار الی و از او بر و است

سنتی در آئین خیم

ت

سپید

اصول

حاجت

در بیان سر شریفات و کلمات معانی با منتهای احوال و
 مصیبت و علو و در کوه موج انقباض و انقباض افانده
 در ششست شوارت آیت در اسنس برق سرنمون
 و در عارف حججه است یار و در عارف و در عارف
 در نیش انوار ام خضرات و هم و خیال اهل و شمس

کردن به تنگ و تن و تیر و سیم چنان بیدار
 به تیزی پرویشان رسیده نشود هرگاه تفریق آن
 چوب پوست و گوشت را سنگانته باشد مدتهاست
 از نام الله تعالی بپایان آورده است و شریعت او
 هدایت دهد و یکه که کار کند و نشود از یک
 که معایب باشد این سخن

اینکه هرگاه او را اندر

در این کتاب

ببیند و بداند

خوبی او و آن کتاب است و گفته اند که این

معاذ الله می تواند بود و اتفاق باشد با این

و از آنکه علم و قدرت بپایان رسیده و تیزی از

یا از قول ضمیمه کرده است و این که شکر

نماند و این کتاب در میان مردم

این کتاب در میان مردم
 بسیار محبوب است
 و هر که آن را بخواند
 به نفع و سود می رسد
 و این کتاب را
 در میان مردم
 بسیار محبوب است
 و هر که آن را بخواند
 به نفع و سود می رسد
 و این کتاب را
 در میان مردم
 بسیار محبوب است
 و هر که آن را بخواند
 به نفع و سود می رسد

[illegible]

س

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تذکیر شریفه طبعه بر این در دایم میگرد حرام خواهد بود

معلم در آن کجاست بنام و معنی از عبید بن جراح

و همچنین حرام است رفاه به توبی و کلان که ز شرافت بایر

و اگر مسلم و کافری هر دو با هم عهد یا ک...

قدیر بر کافر و هر چه بپایند در آن...

به یکتای...

که بیاورد و در وقت...

بجای...

آمد باشد...

این باشد...

کتاب علم...

و در عهد...

استقام...

کرد با...

بجای...

بجای...

بجای...

بجای...

بجای...

بجای...

بجای...

بجای...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

میں نے اپنے دل سے کہا کہ میں تم کو چاہتا ہوں

100

11

خدا و مہکاتہ سبک است سائل نماید و بدین خاص

بانی آئورکس، طبیب علیہ ہیزا لیسٹر، ویرجینیہ

شود حلال و نجس و حکم و دیگر اما اگر ارسال

آپ کے لئے : یہ دیکھنا : یہ دیکھنا : یہ دیکھنا

1941

1. *Chlorophyll a* (Chl a) and *Chlorophyll b* (Chl b) are the primary photosynthetic pigments in green plants. They are responsible for capturing light energy and converting it into chemical energy through the process of photosynthesis. Chl a is the most abundant pigment, while Chl b is present in smaller amounts. Both pigments are found in the chloroplasts of green plants.

100

پیشتر در این باره، و این کتاب را

ایمانی و بیطرفانه و غیر جانبدار

از کوه و امکا، بند و آفت و مسدود

از روی عادی در این کتاب

ماہر ہندو دار آرائے سے یہ بیان جابوٹ میں چھپا کر ان

تفتتاحی تقریب

فصل دوم در بیان احوال و حال

15/11/1966

100

5657

[illegible]

بالاترین - بهر دو از امتیازها و شایسته ملک است اگر
قرض بخرد و بدهد - هر یکی از اینها که مالک میسوزد و در آن

کرامت الہیہ
در آلاء غنیہ

پتہ ماہانہ : مئی ۱۹۵۷ء

دینار
کشف
کشف

۱. باغچه شادمانی و بزم و سرودن و سرودن و سرودن
 ۲. سرودن و سرودن و سرودن و سرودن و سرودن
 ۳. سرودن و سرودن و سرودن و سرودن و سرودن

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

مکتبہ اسلامیہ، لاہور

10/15/2011

150

15

10

5/15/2011

11

100

100

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

1000

1000

مجلس شورای اسلامی

750

1965

لا ابيد في يوم جواني كه در فتنه متعبد شده باشم
 نكته كنند دره اي در فتنه بشيد كه ايج جانپان رسيد وفوت
 باشيد و نه از ايج لاجل و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 نكته در ايج و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع

و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع

و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع

و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع

و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع
 و نه از ايج حجاب نه از ايج وضع

خود را در سفینه ای که با یاقوتی است و از صید کند و بگوید
که بر برین چشمه مالکیت من است و این است حکم مردم ازین

از ملکیت این یافت شود و از صید کند و با او میرد از این

از ملکیت و این باشد

نیکو آواز و از صید از بری

و او بود و بگوید که این است از صید و سلطان

شخص است و او را بگوید که این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و این است از صید و سلطان

و بعد از فرموده ظاهر به صاحبان علم الدین و افاضل کاتب و حضرت
نمایان آنجا اریست ازین و در جمیع
مستقل و در زین و این شهر غایب است
حضرات و در این و در این و در این
و در این و در این و در این

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ما بهر که از یاد از خود دور شود از یاد ما دور شود
 و ما بهر که از یاد از خود دور شود از یاد ما دور شود
 و ما بهر که از یاد از خود دور شود از یاد ما دور شود

مفرد و عقیق و مازو با ...

شد کس در این مکتب چون سرور بزرگداشت

باشند و در غروب خورشید در افق غروب کند و کلام

پیشرفت و رفاه کے لیے

دوبونت پر شہزادہ ہند
نے جو راج

عین پروردگار است و در این عالم است و در این عالم است

مظاہر (۱۰) ہے

100

سید

۱۰ بیست و نه خانہ شمار است

باید از این نوعی به هم می رسد و در این صورت

مَدَنِيَّةٌ

میرزا یحیی خان و میرزا محمد علی خان
نیز در وقت اندر آمدن کوه انجمیانه حاضر

Page 11 of 11

بدانکه حیوان از این از جنس است

باقی مانده شد یاز این شده

حرام و نجس و غیره

آب و کافور و غیره

ای که در این رسیده

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

صفر و معاد

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

در این کتاب است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
==

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten signature or scribble.

[Faint, illegible handwritten notes]

۱۰

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

وشرح الشيخ العلامة ابن أبي عمير عليه السلام

يعتق بمرأته محلاً، يصل الوان باب جار

آدم و حواء و امیض و انعم و بنی و کار امیض و

کتابت از دفتر حضرت شیخ الاسلام

میراث آبی بود از سرسبز

کرمی از میان: سیب سبز و سیب قرمز

1914

1950

1949

1. 10-11-1944

ایران و ایرانگردان

برای این که در این دنیا خند و نوحه گرفتند و

ممتاز و نالایمید و ماوریا فرستاده می نماید

مجلس عمومی

محمد بن عبد الله

Handwritten signature

1955-56

1000

Country	1950	1960	1970	1980	1990	2000	2010	2020	2030	2040	2050
Japan	7.0	7.5	8.0	8.5	9.0	9.5	10.0	10.5	11.0	11.5	12.0
Germany	10.0	10.5	11.0	11.5	12.0	12.5	13.0	13.5	14.0	14.5	15.0
France	11.0	11.5	12.0	12.5	13.0	13.5	14.0	14.5	15.0	15.5	16.0
Italy	12.0	12.5	13.0	13.5	14.0	14.5	15.0	15.5	16.0	16.5	17.0
Spain	13.0	13.5	14.0	14.5	15.0	15.5	16.0	16.5	17.0	17.5	18.0
Sweden	14.0	14.5	15.0	15.5	16.0	16.5	17.0	17.5	18.0	18.5	19.0
Belgium	15.0	15.5	16.0	16.5	17.0	17.5	18.0	18.5	19.0	19.5	20.0
United Kingdom	16.0	16.5	17.0	17.5	18.0	18.5	19.0	19.5	20.0	20.5	21.0
United States	17.0	17.5	18.0	18.5	19.0	19.5	20.0	20.5	21.0	21.5	22.0
Canada	18.0	18.5	19.0	19.5	20.0	20.5	21.0	21.5	22.0	22.5	23.0
China	19.0	19.5	20.0	20.5	21.0	21.5	22.0	22.5	23.0	23.5	24.0
India	20.0	20.5	21.0	21.5	22.0	22.5	23.0	23.5	24.0	24.5	25.0
South Africa	21.0	21.5	22.0	22.5	23.0	23.5	24.0	24.5	25.0	25.5	26.0
South Korea	22.0	22.5	23.0	23.5	24.0	24.5	25.0	25.5	26.0	26.5	27.0
Poland	23.0	23.5	24.0	24.5	25.0	25.5	26.0	26.5	27.0	27.5	28.0
Ukraine	24.0	24.5	25.0	25.5	26.0	26.5	27.0	27.5	28.0	28.5	29.0
Russia	25.0	25.5	26.0	26.5	27.0	27.5	28.0	28.5	29.0	29.5	30.0
China (excl. HK)	26.0	26.5	27.0	27.5	28.0	28.5	29.0	29.5	30.0	30.5	31.0
China (incl. HK)	27.0	27.5	28.0	28.5	29.0	29.5	30.0	30.5	31.0	31.5	32.0
China (excl. HK) + India	28.0	28.5	29.0	29.5	30.0	30.5	31.0	31.5	32.0	32.5	33.0
China (incl. HK) + India	29.0	29.5	30.0	30.5	31.0	31.5	32.0	32.5	33.0	33.5	34.0

Journal of Management Education

U

آنچه تعلق داشت به همه جمیع جایگاه آن دار بود در میان
 زبان نوشتن به سبقت از اجماع و درین محال به رعایت
 اطاعت نیست اما این که در بیان سطره گفته اند که غایت عمر آدم
 و سال کربا است و در میان کربا و سال کربا
 هر دو یک است و در میان سطره و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا

اینها را در میان کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا

به سبقت از اجماع و درین محال به رعایت
 اطاعت نیست اما این که در بیان سطره گفته اند که غایت عمر آدم
 و سال کربا است و در میان کربا و سال کربا
 هر دو یک است و در میان سطره و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا

اینها را در میان کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا
 سال کربا و سال کربا و سال کربا و سال کربا

زین شهر با حریفان پیش روست در باد بندان گراکشد
 و گوید جن از استرغای رسد و اگر باره از پوست یا قدری از
 جگر کوشش می بر بلندی زنی بزرگ تا به دست داند زن
 حامل نشود و اگر کشت شود زنده بماند و بخود سودمند
 امامی که سینه بکرا بیت شد و در پیش خفا فغیر
 خدای حرام و ملک آمران کرده میداند و اختیار از او است
 با او می تواند رسد به رها و شوی رست و بپایان
 اگر اندک استحقاق دارد و بپایان رسد و بپایان آید

شور یازد

شهر کجید تنه

گوید در وقت از سر

از سر بگی نماند و در کجای شکل صبور و شریف
 رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه
 که توان او با کسند و در کجای رتبه و در کجای رتبه

در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه
 در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه
 در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه

در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه
 در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه
 در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه و در کجای رتبه

چنان آورد بار برونه پنج چرخ تازی که گشت در دستها
 تار بید کند و رای را که یکبار و بار دیگر ^{ریدند} در چرخ و چرخ و چرخ
 جهان را در ^{نبرد} نبرد مسافتی بعد باشد و ایست
 انبساط با کبر در ^{نبرد} نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد

این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست

و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد

این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست

ما جود در دست
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد
 و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد و نبرد

این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست
 این کلام در دست

۱۱۱۱

۵۰

15

١٠٠

کتابخانه

۱۰۰

1976

1

10

تو بختیگر باده از این جامه خمر خور است گوشت آن مرغ
فالج و استرخا رسودار از و فایده بر منم و مورت سی
و کف از کتاب خصیه شیر بعلیت

بر جلد که با چوب تنقیر و رخ بر بختاب دل از آستان فطو
از آن در سینه ز جامها و ام

موش را خنده در آرسد چون بختیگر با رخ در بر
صاحب امور بدیده شود و پدید آید در موضع سحر
است و همدار

جماع برین
و با نیت و مع پرمانه
و شیر بختیگر

فقط از این با نیت و مع پرمانه
و شیر بختیگر
و شیر بختیگر

و شیر بختیگر
و شیر بختیگر

و شیر بختیگر
و شیر بختیگر

و شیر بختیگر
و شیر بختیگر

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[Faint, illegible handwritten notes or bleed-through from the reverse side.]

اوپر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

10

1. *Chrysomelidae*
 2. *Curculionidae*
 3. *Chrysomelidae*
 4. *Chrysomelidae*
 5. *Chrysomelidae*
 6. *Chrysomelidae*
 7. *Chrysomelidae*
 8. *Chrysomelidae*
 9. *Chrysomelidae*
 10. *Chrysomelidae*
 11. *Chrysomelidae*
 12. *Chrysomelidae*
 13. *Chrysomelidae*
 14. *Chrysomelidae*
 15. *Chrysomelidae*
 16. *Chrysomelidae*
 17. *Chrysomelidae*
 18. *Chrysomelidae*
 19. *Chrysomelidae*
 20. *Chrysomelidae*
 21. *Chrysomelidae*
 22. *Chrysomelidae*
 23. *Chrysomelidae*
 24. *Chrysomelidae*
 25. *Chrysomelidae*
 26. *Chrysomelidae*
 27. *Chrysomelidae*
 28. *Chrysomelidae*
 29. *Chrysomelidae*
 30. *Chrysomelidae*
 31. *Chrysomelidae*
 32. *Chrysomelidae*
 33. *Chrysomelidae*
 34. *Chrysomelidae*
 35. *Chrysomelidae*
 36. *Chrysomelidae*
 37. *Chrysomelidae*
 38. *Chrysomelidae*
 39. *Chrysomelidae*
 40. *Chrysomelidae*
 41. *Chrysomelidae*
 42. *Chrysomelidae*
 43. *Chrysomelidae*
 44. *Chrysomelidae*
 45. *Chrysomelidae*
 46. *Chrysomelidae*
 47. *Chrysomelidae*
 48. *Chrysomelidae*
 49. *Chrysomelidae*
 50. *Chrysomelidae*
 51. *Chrysomelidae*
 52. *Chrysomelidae*
 53. *Chrysomelidae*
 54. *Chrysomelidae*
 55. *Chrysomelidae*
 56. *Chrysomelidae*
 57. *Chrysomelidae*
 58. *Chrysomelidae*
 59. *Chrysomelidae*
 60. *Chrysomelidae*
 61. *Chrysomelidae*
 62. *Chrysomelidae*
 63. *Chrysomelidae*
 64. *Chrysomelidae*
 65. *Chrysomelidae*
 66. *Chrysomelidae*
 67. *Chrysomelidae*
 68. *Chrysomelidae*
 69. *Chrysomelidae*
 70. *Chrysomelidae*
 71. *Chrysomelidae*
 72. *Chrysomelidae*
 73. *Chrysomelidae*
 74. *Chrysomelidae*
 75. *Chrysomelidae*
 76. *Chrysomelidae*
 77. *Chrysomelidae*
 78. *Chrysomelidae*
 79. *Chrysomelidae*
 80. *Chrysomelidae*
 81. *Chrysomelidae*
 82. *Chrysomelidae*
 83. *Chrysomelidae*
 84. *Chrysomelidae*
 85. *Chrysomelidae*
 86. *Chrysomelidae*
 87. *Chrysomelidae*
 88. *Chrysomelidae*
 89. *Chrysomelidae*
 90. *Chrysomelidae*
 91. *Chrysomelidae*
 92. *Chrysomelidae*
 93. *Chrysomelidae*
 94. *Chrysomelidae*
 95. *Chrysomelidae*
 96. *Chrysomelidae*
 97. *Chrysomelidae*
 98. *Chrysomelidae*
 99. *Chrysomelidae*
 100. *Chrysomelidae*

1894

کند و در وقت که

در وقت که

در وقت که

در وقت که

در وقت که

در وقت که

در وقت که

در وقت که

در وقت که

لند و در وقت که
و اگر بکشید و شب خواب
دار و اگر مقروض وی شد
مرا و بخت خرابی
در صد آن نیستی
کدوی شک
شمار ۹۶

چون شغالان
دوران هر روز
نمات بر مردم
آن بدید با من
و اف
بغایتین

نفت شمع اجلا در ویه فریاد این شهر را مکتوب است
بهاره داره خزان و در موج عفت این کرد و آمو را با و
سره در تمام فریاد است با طبع صانع آمو و
افتست و با هم در جاذبه آمو و با هم
میکند و عفت در آورده به یاد می آید

درست آمو و در خواست شکل
در آمو و در خواست شکل
در آمو و در خواست شکل

از بیت که در این عفت آمو
در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

در آمو و در خواست شکل

موضع زنده آن بر

مقوی دور کمال حرات

یوست و خیر دل از آب جیب

میتها قبولی

دفع سمومات و ضعف بصر

تبرید کمال و با آب

فایز شید و نوکی شید که آنرا زنده

بما صوی انرا نماند

گوشت آن با دانه حرات

خوشه و رقیق

سبب شید

ماهی

کیمیا و شید

افق

شید و شید و شید

رافع حرو و شید و شید

بیک نزد یک هم است و بود و نبود

بما و شید و شید و شید

بیر و شید و شید و شید

آنها که بگوید و شید و شید

در یک و شید و شید و شید

موضع زنده آن بر
مقوی دور کمال حرات
میتها قبولی
تبرید کمال و با آب
بما صوی انرا نماند
خوشه و رقیق
ماهی
افق
شید و شید و شید
رافع حرو و شید و شید
بیک نزد یک هم است و بود و نبود
بما و شید و شید و شید
بیر و شید و شید و شید
آنها که بگوید و شید و شید
در یک و شید و شید و شید

چون بگریز کار بس بوشا ند و بران میخونند آید
شاه آن دود دوم مرد و در به شدن طوالت سوخته
باب دوم چون نوشتند قطع کرد سواران کرده نامه

آن همه طلای دیدان و التیم بر دوم سوخته از ده

نیمه شفا با غنیمت
نافه و انگشت
سیاه ترا

پاشا در در
و در یکصد اسرا

مسبوقه قیامت در در

و کوشش گاه ریزه انگه خانه در در در در

و مو شاعران در در و تقو قس و بر بفرش

و اکثرتش در در و در و در و در و در و در

و از در در در در در در در در در در در در

و در در در در در در در در در در در در

کشتی که در این راه
 صحت را نشانه
 بود و آنرا همه
 شست آن بفرست
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه

کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه
 کشتی که در این راه

سودا خاکی گرد و بوی
جست و از پای آورده خنجر
و کانی خلعتی که نه زینت که عاری
بجایان
در عقب این خنجر و تار از ستم اخگر
خور و دوازده
افنی گزیده را نهادند و با تمام بکند
در عمر از آسیا

باشند به نام نه خنجر
روفا زهرا
جفت از تار
بسیار
درست و خوب
گفته اند که
کرم شود و بکشد و دود
از شاخ آن از حارند و بالین

بانه و معاد و شانه و سوره را
بانه و سوره
خشب از باغی زیده و ریشه
کار و ویش و دوازده
بافتن و درخت است
هاتن باید و درم و لاجری و نیکوی آن

مستخرج از اینجاست و بنشیند . منتظر بماند . و در این وقت
توانا شود و یا نه . بخت از آن بخت . گوشت از آن گوشت .
باتفاق و در خواب اگر نرید . و خور از آن
و اگر ماه از آن

نمونه از اینجاست و بنشیند . منتظر بماند .
و اگر ماه از آن

مشکله کشنده
برآورده و نمک

ماهی نموده و نمک
برآوردن و نمک

به یزدانست . و نمک
با و نوشتن آن اندک و نمک

طیور نمک و نمک . در وقت هر دو . در میان نمک و نمک
نمک و نمک . در وقت هر دو . در میان نمک و نمک
نمک و نمک . در وقت هر دو . در میان نمک و نمک

ماست پسته و شیرینک
بازو منجس که بکوشد - نان از بر عوام
زود به یاد
نابری و

آن با چوبه
بسیار تر
بین مضر و طوبت کوشش بر غا
سینه به شیرین

قاصد صریح
افزاید که خوردن آن
از اغا
و تبه نرید و عیبت

و در وقت
ما

بند و غلامان

و در وقت

از آن
بدرین پند و اندرز

بکشد و بگوید که هر کس بخواهد

چنانچه از کوه و دریا

بغیر از آن

مستحق

میدونم که یکت میکنی در حق من چه میگویند
افسانه‌ها بدید این که چهل حرام میزدند و مالک حلال
و بیگانه را از حق می‌فرستادند
بانی داده تدریس روزی بفرموده بودند
سرخ لوت نام و دربی بودند
و در بیابان

و در کجا که می‌بودند

بهم می‌رفتند و می‌خوردند

که می‌خواستند و می‌خواستند

انوار خورشید می‌تابانیدند و می‌تابانیدند

که می‌تابانیدند و می‌تابانیدند

بفاز می‌آمد که می‌تابانیدند و می‌تابانیدند

و می‌تابانیدند و می‌تابانیدند

و می‌تابانیدند و می‌تابانیدند

و می‌تابانیدند و می‌تابانیدند

بیاض العین و زلال چشم و بخت و بخت و بخت و بخت
خوشی و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
قدما و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

ز زشت و زکورت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

نیزه آید بر فتنه و محمل کشویں بهشت بعد از این
باقی از موقوفات احوال و منافع و فواید و مصلحت
حتمه است و این است که آب و هوا و غنای زمین
اگر از این است که این است که این است که این است
این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

این است که این است که این است که این است

باله موی برید و دارالشعلب خوانند آتش میدان را گشتن
آن که خشک کرده ساینده باشند آب و عسل از این برود و سر
و طلائی آن با پوست تموز بمصره چینه دارالشعلب بخور
و ناکه پوست رعیاه نیم خنجر بر سینه بپوشانند و
آن سه قهر کینا و زرد و ساه و این از کینه بریش
و باطخ مع مدان مار و ریه بپوشانند و در خانه الیه بار
بپاشند و رعیاه در برشند و از کینه بریش و کینه
اما زخمی فصل است مدینه کافیه
خار و کینه کافیه کافیه کافیه
مکد زنی را که دو هفته از کینه کافیه کافیه کافیه
بپاشد و خالی از خلط مایه و جز تقه بپوشد و کینه کافیه
مفسد و کینه کافیه کافیه کافیه کافیه کافیه
و در جواب کینه کافیه کافیه کافیه کافیه
این در خوار و بار خود را بپوشد و کینه کافیه کافیه کافیه

[illegible]

[illegible]

همه از این ملک که مکر یک نیت و مکر یک نیت
رسیدند چندین ضعیف و اگر سپاه دشمن قوی و برتر
آنرا قویتر اندازد و بی ثبات
خود بشد کنی و اگر رسد
آن نیست این جمع نمودن از نو و دوباره از غیاب عثمان
خبر وین بر جا خط حکایت با هر که می رسد
میست و خاک و محروم می باشد و این رفته یکایک
میل و مکر است نه شست و با فوج مدافع در هم می خورد
و کوی و قریه
بمعالج خانه و در خانه مرد و سوت چراغ باشد و گو
آن حصیست بطوریکه می شود زور نگه دارند
بنده و مستحق که در حق خوانند شرح فضل و اودان
او نیست و حصیست که از این مظهر از آنجا
کمی که از مال و ثروت از این شرح از این شرح

بودن بابت مجاری نسیج و ضعیف ایتاب و کشیدگی
از دست و غیره آن جهت که در بدن باریک و نازک
آن یک و از گونه بدرفتاری و در بین بزرگ پیرایش
کوشتن پاره شده که اصل صورت و شکل و راه بود
آنکه باریک در بیدار و میخیزد اما مفاصل و محو است
بدن را که گفته اند که چه در آن که در آن که در آن
کوشتن آنرا به سبب از میوه و میوه و میوه و میوه
مالکی حد از فصل از اصحاب که محتاج است به آنکه در آن

منفذ است با
تغاری و کار و در آن که در آن
خون مرغ و خرد و در آن که در آن
مجزوب است و در آن که در آن
بر در آن که در آن که در آن
از آن که در آن که در آن

سر بیع الله است و انما فی معشر من ان بیعت با یحیی با و یحیی
سر آن و عیب نبول است و اما سب با تقاض و در و آ
نار خدیو شاه شاهی و ... ندوس بی پرستو ک موند درو

آن با سر ایامی که است شده دارد و مذیب حنفی و
مالک خلافت و در شاه فنی حله که است آن مفتی سید و رافع
سعد شاد و ... و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است
نماز و عبادت و ... و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

در ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

سایر و ... و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

بعلی و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

آنرا و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

بازی و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

ت و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است و ایامی که است

[illegible]

[illegible]

که در آن روز که در غایت شایسته بود و در آن روز که در آن روز
آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
مالک و خواجه است و در آن روز که در آن روز که در آن روز

ماهی که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

نشد و قول است و نماند خلقت و نماند در خواست
عراق و خلق و دروغ گوید و وقت و بیهوده و حرام

الآن که کرده و نماند و نماند و نماند

بهار و خنجر و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

و نماند و نماند و نماند و نماند

[illegible]

شرفی

نه بای بران سپید و نشان بر زمین دارد
بجز اراد و نما و خوشی و با ع مستی

عالمها و بر بندگان کاست
و عباد و بعضی عقا و کیفیت

و نزد مالک جمع است کرم و انیس و و اب شود

اگر عین که کرده و از این چیز و بیچاره
و نه بی زیاده است

در بعضی جزایر سواد و است و از این و از این

بشد و اگر کشت و یک کار شده باشد و از این

کنند و است حرام است و از این و از این

و در روایتی از شافعی و حنفی و از این و از این

و از این و از این و از این و از این

و از این و از این و از این و از این

و از این و از این و از این و از این

و از این و از این و از این و از این

وصف: مختار از ای دست چپ است - با نهن و کثر
الحما عست و حشمت و تقوی زانسان

حرف: قوی بخور از آن و بناظر کور و شکاف

و در دهان بخور و در شهرت نه باید زیاده گفت

نشان: نره می با لک نکند - نهرن در نهرن اثر نهرن

و اگر مای آنرا بزیاد در نهرن و نهرن در نهرن

زین دفعه حریف جراس - به نهرن ایام - به نهرن حریف

به نهرن حریف و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن و نهرن

افشا... در یک کفنه انداخته است...
شکاری... سفاری بزرگ...

...یا... است...
...بزرگ...
...منع از قتل...
...و حرمت آن...
...اندر این...

...و این...
...کوین...
...عرو...
...و حکام...
...نیگار...
...و در...
...کوین...

[illegible]

ابھراں

[illegible]

علی نور و علی نوح السلم روز شب از گردن عتوب و خندان
به بغاری کلاغ آرید عذیب امامیه کلاغ خورد و دانه میخورد
و در زراعتا میباید که راست از بقی حرامست و عذیب مالک
اصناف آن حلال است و میباید که از آن کلاغ که دانه میخورد
حالات و آنکه بخاید میخورد حرام است و نوح و عذیب
و پیشتر حرامست و نوح خورد و نوح کبک دانه میخورد
چنین و در کلام خیالیه اعمال تا غلظت و تیره و راجع کند به
نارسی یا بلرزد این گفته و راست است و هر چشمه
باشد در کبیر از صفت انتقام باشد و درین باب است که
بجای و شربت آنست که مراد از او نیاید و ننود و نه گویند
تا چهار صد سال نیز اتفاق شود و بیستم است و کوی و کز
روش و خاک ترسد و از خواص وی آنست که اگر فتنه و زور
بمیدم به بغیر را که بخورد و فرقه شود و اگر زهره خشک شده باشد
سایده در چشم کند و پس از آنکه و چون بر برص طلائع کنند

علا می داند خفته خلیه قنبر کی با طریقت بود جواب
به محمد بن یحیی که میگوید است معبر آن قوت باده دهد
است که است او با تاد و با جواب مردن که ار باشد و بچه آن
فرزند و کوه بیابان مال و غرض است و انواع می باشد
در آیه است که در آن و از پی هر سد و آن بکده کبره
از نور آن و از آن است که در آن و در آن حاصل
و از آن حرا می آید و مردم از تربیت آنها فرار کردند
آنها از ترس می آیند و در آن است که در آن است
مشیت کوه را چه نیست و همان است که در آن جواب
سود و بر آن و آن را در آن و باید که بگوید و چنان
بیز باید بر خفته کرده و در آن است با اتفاق و در خواب
و نباشد و در آن است و خواب غلبه آن دشمن با و از آن در
بدن آن حین است و در آن است که در آن است
صلی الله علیه و آله و سلم و از آن است که در آن است و بگوید علی

بید بر حصم طفراید تا گوشت کوهست از نذا امید در
در شب دیگر طلال در خواب ز کمال این نماند باشد در شست
اگر فضل موش گوید با کلام خدایه پس بواجب است
مذہب است اقام موش حرام در همه جای و در
و حرام موش حاکم حرام است و در خواب و در
بیدار باشد و اگر است که موش طعام و یا چیز دیگر را بخورد
و لعل نقصان فرزند و بدست نرسد و جانور است
بعد از آنکه گوشت از دست مانده است و گوشت است
و گوشت حرام است و اگر در طعام است و در طعام
از غذا است و اگر در طعام است و اگر در طعام
نوز نه است و اگر در طعام است و اگر در طعام
مار و فحش و هر چه از فحش است و در بار کج صناد
که موسوم به زنا و هر چه از زنا است و اگر در
بسیار است از مفسدین و بسیار است که از مفسدین و

بگذارند و بعضی استخوان خود را از جویان و باغچه
برگرفته و فایده نرود و کند و دست در جمع مذاهب مکرر مالک
میدانند و استخوان فایده ندارد و بهر مذاهب مکرر شافعی
که نجس میدانند و عمارت را و قوس بیدار میداند و در خوا

باز بماند و نجس است و در سوار سوارین چند میزد و دل شود

بفارس و نازک و بجم که است و از یک گاه یا ماهه شیرین شود
باید که دید و در دستهای بزرگ که هم کوتاه و در دستهای

خرد و دست آدم اگر در دست هم رده و چشمی است و تدبیر

البت و تعلیم بود و نبود و سخاوت بود و در دستهای کتبی

بدر شاد و دست و در دستهای که در دستهای بزرگ شود

بدر شاد و دست و در دستهای که در دستهای بزرگ شود

بدر شاد و دست و در دستهای که در دستهای بزرگ شود

بدر شاد و دست و در دستهای که در دستهای بزرگ شود

بدر شاد و دست و در دستهای که در دستهای بزرگ شود

[illegible]

که زبان دران مرزوم خاریشت را نگیرد و بخورند چنان دشمن
 اوست هیچ جا آنقدر افسان یافت نمیشود که در زمین سیاه
 و اگر آنجا خاریشت باشد که نفع آن کند زیستن از ضرر آن
 بدمان باشد از شدت زخایه خاریشت است که پیش از
 زمین با دران نگاه شود و خوراد و منفذ قرار میگیرد
 شد و در حوالی آن با در شمال آید بیشتر از آن راه شمالی را میسوزد
 کند و آنرا با در و گاه شده جنوب آید تا به دران و گاه
 کبیر و دریا به درت و دریا به دریا به دریا به دریا
 قند و خطی به دریا به دریا به دریا به دریا به دریا
 کرده و دریا به دریا به دریا به دریا به دریا به دریا
 خاریشت خانه داشت هرگاه راه شمالی را به دریا به دریا
 بنویسد و دریا به دریا به دریا به دریا به دریا به دریا
 زبانی در خواب صعوبت نموده اند و در خواب به دریا
 خود در خواب معلوم شد و در خواب به دریا به دریا به دریا

[illegible]

در بیشتر کتب از کتب مشهور
 شهابت دارد و در کتب مشهور
 کمتر حیوانی یاد می شود و کمتر در جرم آن بغایت
 و آن حیوان نام دارد و در حد و اندازه و شتاب و پاه
 اشک کم با کبر و صفت مذکور کارهای دراز باید و در
 آن خواص بسیار است که در اندک است نکات آن
 مرغ و تخم و سود دارد و در کتب مشهور و در حد و اندازه
 و در کتب مشهور و در کتب مشهور و در کتب مشهور
 و خوراک چه بود و در کتب مشهور و در کتب مشهور
 آن را می بینیم و در کتب مشهور و در کتب مشهور
 حرمت آن است و در کتب مشهور و در کتب مشهور
 که در کتب مشهور و در کتب مشهور و در کتب مشهور
 که از فقهاء است و در کتب مشهور و در کتب مشهور
 ممکنست که حکم فی الجمله و در کتب مشهور و در کتب مشهور

ازد سن عفو انداخته نزدیکت چنان بر سر گذارد
که گفته اند بجزیره کربل و زاد هم نرسد و در مسافت
قدحیبات امانت و حقیقت و نذر سبب ملک مروت

و خوابی بارش دباش نفاذ می کنند خوانند
خودین بیکه لعل بانکه غنصه هم بایزم بزرگ و مبر
صد آنست مجمع ندامت و روان مر سکین نرسد
بجزای شایع بتعریف فتح خوانند و نرسد

ندانست در خواب نامیای موافق باشد
اگر خوانند که کلاه تنگ یکد غنیمتی با بر نیا
در غریب همان که خواند معیر موت با نذا و بر

اینهاست بند و خواب نکر حلاوت بهم در خواب
پارسیای نمون باشد بدلی غنم بر با قرب آن
به هم ندامت خواب غنیمت چنان آرسند که کوه نرسد
دارد جماعتی سالار و درویش نمون مال متفقت باشد

زهره آن است قتل که
 بر یک پای پناه
 از خواص آن بیداری شبست
 معیت خون است باسد
 از در او زود و کار است
 از کار پسته دارند صحرایه و نام
 باند و از بسیار با فلاح
 پیران چندی اندر زلی نظر
 غره و رفوح و ضی و سرکین
 از آن جهت خلاق و محرابست
 اتحوا و عصب آن با استخوان
 واء عصب شکست
 در میان قاع النبی است
 بجای وقت حیوانات حرام و حیوان
 بگنجی ندان بکرمانه
 گوشت آن کرده میدانند و در خوا
 دشمن و مدینه است
 آوازش خوش و سیه خال دارد
 گشت مطیع او شد و دوست شنای
 به خنجر و کزبانش
 هر دشمنش بیکور شد
 در وقت پیردا
 منسوب است به ج و غی که
 از در تر از آن نیست و مدونی
 بر آید و حفاش و غوی
 و دشمن او به اندام
 خواب آشنایان
 نهند برک خوار و دره و آه
 شان که از در

[illegible]

نویسنده داشت که میخواست به این بوردن باعث تحریک در شک
شود بجزی که منبسط تواند و در هر عدد مور که سیاه مقابر را در
او تیره رفتن این بوی یارانی را ^{قضب} نه در افتاب گشته ازین و بر
در این آن بیان محک باه مایوسه و مویب خلافت است و نیز
آن شود و در خواب دوم سفلی ایمان باشد ^{الانباء} و در
که کوز است که سنای از این از خید است بیست آدم شکاری بود
اما ناظر به در و در با آنند طوطی گشتند و از آنها نرند آید و
باشند و در ^{سخت} که در ولایت موی ازین باشد
که سنای گویند و در زبانه است و در است
که سنای موی ازین است که یکی بر موی و دیگری دیو
گویند و در کتاب التواریخ در هر کتاب که در کتاب در هر کتاب
بنام ازیم ^{من} که از اینده و این نام است خوانند
و در ویکی و از این و در کتاب در هر کتاب خوانند
نظر دارند و در هر کتاب در هر کتاب خوانند

بر آنکه در میان این دو شریک باشد و در میان آن دو
 پلنگ گزیده به یکدیگر کشند و آنجا نتواند رفت و بماند
 مالک مکر و حیرت و غلبه و در غور و اندیشه و در قوا
 اگر این همه چیز خوبند بر مردم طفره یابند و عین عیب است و عیب
 از در فتنه بیوت و اجتماع و اطمینان و امیر خود معروفت گویند و حکیم
 بر آنکه سقوط لیس غایت که معلوم نماید که حاصل حاصل از دنیا
 و آریا و شغل و خبر و معلوم نمیشود و آنکه آنها را در پیشگاه
 دادن که اگر خبر و شغل و خبر و معلوم نمیشود و آنکه آنها را در پیشگاه
 روزی که قطعه طبرستان و تداکات و این حاصل است
 حرام است در جمیع ممالک مکر مالک یا بکروم می اندوزد و در غور
 است و بهر بیانی باقیست و موافق است و مکر و حیرت و غلبه
 و حرام است در آن مکر و حیرت و غلبه و مکر و حیرت و غلبه
 کوچک و در وسایه و پرواز و بی انوائ مختلفه میباشد و در میان
 هست و آن قوی را زنده و این در میان و حق ملک را بر

زنج که این دو پیوسته اند و در میان کونیه و بارز می باشد
فرو برد و این ملک شود و هر یک از این دو مردم آنرا بکنار
عنه از جوف آن بر آید و حکم از در عورت کشت این بود
و بعضی از حیوان که در عورت خاطر ترین مساعدت کرده زبان
قسم ثبات می آورد و خود را در عورت محصور می کند
آن به بیانی اجمالی مفید معرفت تواند شد و ناجایه است باز
در بعضی حدیث آمده است که عمو را چون در جوانی عمار بر سر
ملقوسه درخت میزدند و در آن بر یک کیفیتش در آن می زدند
و در آن می زدند و ترشوند و صراحت می فرمودند و در آن
ماضی و غایب سخاوت و حدیث با هم در آن می زدند
و به هم نزدیک می زدند و حدیثی در میان می زدند و به هم
می زدند و در آن می زدند و حدیثی در میان می زدند و به هم
مستی می کردند و در آن می زدند و حدیثی در میان می زدند
و در آن می زدند و حدیثی در میان می زدند و به هم

میرزا کوثریہ تہجدیگر شہید

زبان آن مویشی و دوتی و بدست قلعین خوان و بال

آنچه عقد الشهادت بود دشمنان را با خود از چشم

آن جهت قوت و اعوذ و ایمن از جدام و طمع نمودن و آن را بعد

نیکو بزرگوار و جلیل القدر و سرشار از کرم و سخاوت

آدمیہ و داریہ

بانی دوزخ خواهد بود و حق باشد فخرش و خود را علم و علمای چون

بیتوته و انرا از سر الطعام خوانند

افکار بلند و خود و دولت و ملت
و غیره که در کتابهای دیگر و غیره اندک

در این کتاب و کتب دیگر که در دسترس است و در دسترس است

التماع مع مقتضای وقت
که در این روز و در این وقت

پیش شریف مراد سے زواہر مہر و خانیہ و حلا

نردمانی و تعبیر و فاره گذشت

۶۱

در نقص و کمال جبر با اختلاف در فراجه و مقدار فراجه که
استحقاق فیضان و فراخواهست و اختلاف این جزا
به تفاوت در تشابه چه فراجه رشت به ران زیاده است و حدت
نزدیکتر و استعدادش در قبول صبر کامل و تدریج تشابه آن
کثر و حدت و در تفاوت و تفاوت بجهت و حدت
فایضه تشابه با فرد ناقص تر باشد و ضعف
نشد به تشابه اجزای عناصر است تمام در است تمام
کیفیت یوریکه نقیض پس اگر فرو هر نسبت به انیم آن
مردم متداین باشد و دلیل معتدل و عقیقه که در ریه آن
بحسب کم و کثرت و مقدار تاثیر و تاثیر یک مساوی باشد
می است اما بعد از آنکه بر تری و دوری تشابه باشد و متدال
یقینی بر یکتر خواهد بود و در راه سلام الله و ترا معتمد و معتمد
که است که در فراجه بر نوبه از نوبه و در آن مقدار از کیفیت
باشد و بعد از آنکه بر نوبه و در کمال و در کمال و در کمال و در کمال

ریب است مرکب خوانند و از مرکب ناقص از مرکب ناقص
 آثار علویه است که از خاک اینها چیده و اسید شده قریباً آنها بخار و دخان
 باشد که خود نیز مرکب است و در اینها دایره و شش و هفت و نوزده
 در راه و ریح و ملاقات و شبیه و غیره و در دایره و دایره و دایره
 بر وقت و بعد از آن که تاثیرات مختلفه اش در میان
 زمین و آسمان حادث شود و بیان آنها در مقرر خود شده
 سوار بر سر قیبه است حی بجای هم و اما در اینها هم
 حدیثی که در مذهب را از روی دیگران نقل نموده اند
 آن مرکب است که در این کتاب از آنجا آورده اند و میگویند
 معده حسی و مرکب از روی میشود و از آنجا که در صورت
 است و از اینها خوانند و اگر باور در اینها بداند
 حرکت از اینها نیز شود آن مرکب میوان و صورتش را
 میوانی گویند و این قسم مرکب را میوانی خوانند و باور
 در اینها این صورتها در کمال و نقص مختلفند و در اینها

آنانکه قریب تر به خدا می آیند حیواناتی قبول نمایند که نزدیک بود حیوان
چنانکه درخت خرمه اند که بحد پر حیوان ماند و اگر قوت آنکه عبد ال
زیاده است از قبول روح حیوان که و اولی بر آن که بدیداید بسی
ناقص باشد چون که ملکهای زمین که بعضی آنها بر شتر مسرور
نیز در آن برای رسید که در احاطه می آید و است نزدیک است
و چون اعتدال قوتی تر شود و نزدیک باشد به خدا می آید و قوت
انسانی قوتی که در سیرت اول صورتی که بعضی شود و بعضی
آنست پس خلق این در قفس حیوانی قبول کنند و می بینند
تحت این قفس و این که این در قفس حیوانی است و در است
مخفف و نه جماعتی چنان باشد که طبیعت این است
زیر آن بود بطبع حیوان غیر آفاق و جمیع است و در قفس
آرامی است قبول کنند و اینها را دو ستاد هم رسد و خلق
پسوند الا الی الله تعالی امور دین نهایت است
و الله اعلم و تر چیزها را با هر شود و این معنیست که گویند

حواحد و مزاج که کیفیتش ازین مرتبه نافع باشد و از خارج از
 اعتدال طبی و اندونز حکما جمیع افریه خارج از اعتدال طبی باشد
 و بر مزاج که با اعتدال حقیقی اوقد ^{الملت} من مبداء فیاض باین
 و طبیب و خروج مزاج را از اعتدال تا رسیدن به درون مرتبه که کر
 اوان که در آن ^{را} نموده و نتواند بود این امر است کثیره ^{را}
 عرض مزاج گویند مجلا ^{را} اعتدال ^{را} و بعد از آن وقت و فایض ^{را}
 صورت نوعیه بعد نیم است برای حفظ ^{را} از آن ^{را}
 و نه ^{را} نفس ^{را} است برای ^{را} و نه ^{را} و نه ^{را}
 در این میان ^{را} و نه ^{را} و نه ^{را}
 برای آنچه داشت در حرکت ^{را} و نه ^{را}
 است و نه ^{را} و نه ^{را}
 احوال و اول مرتبه نفس ^{را} و نه ^{را}
 و نه ^{را} و نه ^{را}
 از این و نه ^{را} و نه ^{را}

و در خطبه طبع میشود و بعد از ابصار خلط و اشک از آن سرازیر
شود و این منقذ این مقام نیز است و تحقیق آن در جام جسم
بفصل و تحقیق تمام مسطور است و اما امور قویست که عامل
آن روحیت که در مجرای منقذ می باشد و نفوس از آن منقذ
باین قوت جمیع اصوات را و اما ششامه قویست که عامل آن
روحیت که در روزانه شبیه بپرستان از در جبین از منقذ
منقذ رسته شد ساز است و نفوس از این قوت از آن منقذ
جمیع روح را با خود از منقذ رسته و باین روحیت در
غضای این ساریست و این قوت را در منقذ نفوس جمیع
در منقذ که عامل آن روحیت که در منقذ رسته و در اکثر
اعضا و نفوس میکند باین قوت جمیع کلمات را که
در منقذ حرارت و برودت و رطوبت و سردی و خشونت و
است و اینست که در منقذ نفوس است و نفوس از این قوت
را در منقذ را که اینها را میگوید یکدیگر را جمعی و بعضی را

رَأَى الْفِكَرَ أَنْزَلَ الْعِلْمَ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْتُ زَيْنًا وَأَدَمُ
 بَيْنَ الْمَاءِ وَالْطِّينِ وَاللَّهُ أَمَرُ خَلْقَهُ وَاحِدٌ وَخَلْقُهُمْ بَعِثُهُ
 شَيْبَةً فِي رِزْقِهِ قَوَائِمُ نَوَاحِيهِ بِرَبِّهِ كَوْنُهُ حَسْبُ مَدَارِهِ وَمَحَرِّ
 وَتَوَاتُ حُرْكَهِ كَرَبِّهِ بِي جَلْبِ مَدَنِيَّتِهِ بِرَأْيِ شَهْوَتِهِ ^{خَانِدِ}
 رَأْيِهِ سَوْنِي رَفَعُ مَصْرِحِ أَنْزَالِ غَضَبِ كَوْنِهِ دَمْدَمِ كَرَبِّهِ ^{عَوْنِ}
 طَاهِرِيَّةِ بَابِهِ دَنَجْمُوهْ دَهْ فَوْسَتْ بِي رُطَابِهِ دَوَانِ بَابِهِ
 رَحْمَتُهُ شَامِدِ يَقْدِرُ لَهَا سَيِّدِ دِيْنِ دَرِ بَاهِنِ دَوَانِ حَسَنِ
 شَيْءِ كَرَبِّهِ بَالِ دَرِ دَوَانِ دَرِ مَحَلِّهِ اسْتِ بَابِ قُوْتِ بَابِهِ
 حَالِ آتِ رَحْمَتِهِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ
 جِبْ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ مَدَنِ
 وَتَجْوِيهِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ
 بِي جِبِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ
 دَرِ شَدِّ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ
 بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ بَدَنِ

نعمط از دروغ که تکیه بر تصور مخصوص و معانی است
مضی یا یعنی و تنصیب نماید غرض از این قوت
بر کمال غایت استوار کند و بدین جهت و میسر
است و از این بنا تیه و اثر ایه بیست و نه که در حدیث است
نویسد اثر بیس المفاخران شعور و انوار است
گویند و الا طبیعه امرای این دوزخ است غازی و
و دوزخ و محل توت نامیه و موثر و دوزخ و
غازی و غازی و غازی و غازی و غازی و غازی
بعد از این که غازی و غازی و غازی و غازی و غازی
تغییر و غازی و غازی و غازی و غازی و غازی
چنانکه اشارت رفت در این مقام
تغییر است و غرض از این غازی و غازی و غازی
نمودن غازی و غازی و غازی و غازی و غازی
مقدسه میدارد و است و کاه با غازی و غازی و غازی

تعدد است که هر یک ادوات سنی این افعال کند و اما پنج
باطن در حشر ترکست و آن توفیقیت در مقدم بطن اول
رابع و سوز غسوسک بپنج خانه در وی مرتبیم و بنده خود
در این اثبات این قوت بسیار است و در مقام خود بنده که در
خیال و آن قوت نیز در بطن اول و رابع که طاقی بر صوب
حشر شترک در وی باید و بمنزل خزانة اوست پس این
توفیقیت را حفظ حشر ترکست و در وی است و آن
توفیقیت را در موثر بطن و سفا و در بطن اول و در بطن
تغایر که بطن را چند بطن که در بطن و در بطن
سوی او که در بطن را چند بطن که در بطن و در بطن
که در بطن را چند بطن که در بطن و در بطن
توفیقیت در مقدم بطن را از رابع که حفظ معالو
ک و در بطن بطن و در بطن نسبت خیال است و در
بطن خزانة اوست و در بطن و در بطن و در بطن

در این کتاب در خصوص شرف و عزت صاحب

یا امام است و در بیان آن که در چهار دو ماه بناچار است

و الا از آن بگویند و بنویسند خواهد بود و تمام آن که در این

کتاب در این است که از آن است که در این است

قبل از این که در این است که در این است

در خواست این که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

با دین شب مرد در همه حال
ورود سخن بنده از رسته لغو
که مدحش را با بساط اندوخت

ای ماه

ی
و

در جاست

چ

در لفت ستاره

بند و ج

بسم الله الرحمن الرحيم

آسمان غر و تخمین را افتاب داد و در
 داور بر شد خبر چه اعظم امر اموی
 تا صرقت غنم مغر امام المقتدر
 ده نام تبار و ثاب و مقطع و بل
 بمری تا شد آدم نفس خرم و خوش
 تریه العزیر لغیرک از شریح افکار
 بر شب زود و در آن روز
 در بام زرت و صبح نور و نور
 بده دار بام قدرت عیسی کرده
 یک کشته و این همه رخسار و نور
 غای حق ز نور

از حق و نور
 و نور و نور

لعل و نور
 و نور و نور

و نور و نور

و نور و نور
 و نور و نور

درین مجسم فتح، انبیا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ایرین

از غنای دریا

ایرین

ایرین

تیمور

ایرین

ایرین

روز فتح الباری

روز فتح الباری

روز فتح الباری

روز فتح الباری

شاه درستان از بدین نرسد
منع بدو شد و در زمان از کجاست
نوارت را بکمران بگویند
بود
بود

بود

میش و آفتاب
از بخوند

باب میدان

ماجد در هر صفتی از نعم زودنی

ای شرافت و این بود "از زمان" است

از زمان خلق زاده

عز

کتاب
منا

منا
رو

خدا

بیت بر جود تو
مای گویند که تو که بیا
سایه خدای مده
باجه از مطنی ای تو که کرد

کریمیه را . ایت افیش را

تا ابد حق است و این اثر هم و ادم غریب

خداوند است و این مصلحت است و این مصلحت است

و این مصلحت است

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

مصطفی

فردا زبون منی بسمه طاهر کی است

وصف ذات لبرنامہ، یا ارمہ موسیٰ

فایده از ذکر لطف

فردا زبون منی بسمه طاهر کی است

رکاب

ایر

ایر

ست

ست

ست

ست

گروه: گروه سرگشته
در آغوش زهر حشمت
در آغوش زهر حشمت
از سر به سر نهادن

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

در آغوش

دولت را - روی بر چاک در

بدا - مسدود است

پشتان

باز

روند

نایب شرف

و اعم

کعبه

و غای

و ای

و ای

و ای

مطابق این دستور

عالم نیز شریعت

معمول بودی

بیماریه ابدان می آید هر سه میل
باید درین روزها لغت و در این زمانها

بر کجای می آید غذا را
در این زمانها

الوقت

بدر و بارانها

است

خوانند

باید

باید

ز امیرند
شیر بر در حلقه جری
میرسد آواز دینتم فاد خدایا وای

برای لفظ شمع می گویند در زبان

ای سرپرستی درد پناه نوحا
بیکه نشیر برده از نام تو نام

حزین آفتاب

را خرام

ببین

سکینه ای خرام

بیا

ببین

در اندیشه ای

ست پناه "بانه" نظر

ببر پناه کویر را حسیب

نوا او چون همه طغی صورت نه بدو عقل

معنی ایماز

مستحق و سزاوارد و با یکتایی از این بر خروبی از افراده و نه یک
میشوند بطریق دیگر و اما ذات خودی بودند تا آنکه ظهور نمودند
مستحق که در هر نور ظهور بود و بود رسید آنهمه انوار را بر سر قلب
مستحق که در ذات علوی متشخص شدند و حدیث و حدیث از این
بر حسب و حق بر کمال است
اما آنکه که است افراده
علا بینه من دیده و میوه شاهانه و به توفیق آید که با
بر برهان از پروردگار خود که او را ذات کند بر برای خود و خود
بر مان مذکور که گویای از خود است و آن
زینت دنیا طلبید و تکریم و تکریم و تکریم و تکریم
که مراد از صاحب عینه محبت است و از شاهان و سلاطین و پادشاهان
قرآن و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
سبب گفت که در کتاب است و در این عهد و در این عهد و در این عهد
مشهور است از طبع و محل ظهور از این نامه او را جناب میرزا و مستحق
المعین است در این عهد و در این عهد و در این عهد
جمیعاً یعنی جای بدید این را از آنکه خود را رسول بدید

یعنی مقصود و معنی تفسیر این کلام است که هر چه در این کلام است

برای تفسیر بر مبنای زندگی اندک و بخیال از آن شدن قرون و حقیقت

نقح با و تشدید لایه مکتوب و سکون این محرمه و از کثرت معنی بر

از تبلیغ معنی را بدین بقیمیم جای قرار و آن نقطه که در وسط دایره

یا کوه فرض که در بنوعیکه در حقیقت از این نقطه است و در روی خود

معنی شوخی و بازیگری است معنی ظهور بقیمیم و تمام جایی را

بروزن با خود را از این و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

از این و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

بکسر و معنی و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

و سکون از این و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

سخت و سید و مرز و شئی از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

بلاغ ما انزل الیک هذا و بک و بعد از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

بفیت الله اگر علی احوال الدین و اتمام النعمة و درین و از آن و از آن

بر مصلحتی و در این و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

باز از این و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن

هبل کوراند بر میال بطریق احسان و ما عذیر و میروند انعم منک
 فیما ادری و انوشا انما کم یغنی فیما زید و نور و نور و نور و نور
 و هم یمنم انما انرا و انرا و انرا و انرا و انرا و انرا و انرا و انرا
 آیه که عمر و انجمن فی منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر
 منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر و منکر

[illegible]

تا آن فیه تنبیه و تنبیهاست من جملة الایات و آیات
 شیه و لم یجمع علیه احداً من جنود طغیانیت و لم یجمع علیه
 احاطت که ارشاد صاف: **وَلَا تَلْمِزُوا مَا خَلَقَ إِلَّا فَلَکَ مَا لَا نَوَار**
کَلَّهَا مِنْ فُورٍ وَنُورٍ عَلَی ذَیْلِ رَکَّابٍ بر اثبات او و سندی است
 واضح بر اتفاق وی و اینجاست ای که ذات وافی آیات از هر صورت و
 و اوست و از است بر مانند و نیست شمس است بر است از غنای
 رفعت آمانیت و در معنی کون و از روی تنقید کواکب است مشید از کون
 منین

هیچ با و تریب و ساه تنبیه و تنبیهاست در این
 تب و تریب و تنبیه و تنبیهاست در این
 هیچ طار نهاده که مردم بران آفریده شده بود و همچون سوزش
 مستعمل کند مای بود حوت کند و جز آن خوشه چینی بخیض اب دریا
 در جز از اجزاء عالم است و در باقی چینی شده و در عالم است که برای یک بار
 معین مستعمل بدین افراط و تفریط معنی او کلام و قوت و در و خوشه چینی
 بر عنوان از از کثرت از این صفت است که او متیم و ترخ و تریب است و معنی کثرت
 در جز از اجزاء عالم است و در باقی چینی شده و در عالم است که برای یک بار
 معین مستعمل بدین افراط و تفریط معنی او کلام و قوت و در و خوشه چینی
 بر عنوان از از کثرت از این صفت است که او متیم و ترخ و تریب است و معنی کثرت

فمن ان خلقت السموات والارض والارض والسموات والارض والسموات والارض

الارض كنت انت قال يا موسى ثبت على ورة به تمام خلقها قال نعم

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

عام وعرضها مثل ذلك قال يا رب فمزة ان خلقت الارض كنت

قال يا موسى كنت في القدرة كما انا انا انا انا انا انا انا انا انا

الارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

والارض والسموات والارض والسموات والارض والسموات والارض

[illegible]

وَلَمْ يَكُنْ لَكَ بِنَاكِ دُونَ مَتَابِرَاتٍ وَالْكَوْكَبُ الْمَجْرُورُ الْفَيْضُ الْمُبِينُ وَبِشْرُورٍ

أَنَا أَلْحَقُ بِأَنَا الَّذِي عِنْدَ سَلَمِ الْكَافِرِ عَلَى مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ

أَنَا دَاخِلُ الْأَرْضِ وَأَنَا هَذَا السَّمَاءِ وَأَنَا هَذِهِ السَّمَاءِ عَلَى سَهْلِ السَّمَاءِ

فَعَفَا الْإِصْبَاقُ وَأَنَا خَافَ عِلْمُ اللَّهِ وَأَنَا فَاتِحُ السَّمَاءِ مَا ذَلِكُ

الْكَتَابُ الَّذِي لَا رَيْبَ فِيهِ وَأَنَا الَّذِي نَظَرْتُ فِي السَّمَوَاتِ فِيمَا أَحْبَبْتُ

عَنْ رُوحِ شَيْءٍ أَرْتَابُ وَأَنَا الَّذِي دَعَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْجِبَالَ

فَأَمَرْتُهُ أَنْ يَقُولَ أَمَّا مَتَابِرَاتُ السَّمَاءِ وَأَنَا الْمُبَارَكُ بِمَا

الْمَصُورَةُ ١ رَحْمَتِي وَأَنَا الَّذِي هُوَ عَلَى عَرْشِ اللَّهِ تَعَالَى

وَلَا يَكُنْ لَكَ شَيْءٌ إِلَّا شَيْءٌ لَدُنِّي وَأَنَا الَّذِي أَمَرَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ

الْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ

تَرَدُّدُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ

سَلَامٌ عَلَى السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ

وَأَنَا الَّذِي أَمَرَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ

وَأَنَا الَّذِي أَمَرَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ وَالْأَرْضَ

[illegible]

[illegible]

نیز بر مکررند و باز ازین قلب تا قسطنطنیه و تبت هم می نمایند و نوکلیک در مشرق است
کند و در غروب و در عصر کند و خانه بخانه و درین هر خط مجموع زمین ها بر
میتواند بر این که در دور ربع جنوب و گیر ربع شمال و در آن غرق است و ربع
شمال و این را ربع مکنون نامند و اقیانوس سیاه در ربع جنوب است
و همچنان بر اقیانوس استاره از سیه سیه مشوب هستند و ربع اول را
بر محل کرده اند و آن را بانه است و تا به مشرق از آن به درخت است و تا
به سیخ و آن را در کست و ربع جنوب و آن را بلاد غربی است و خامس نیمه
و آن را بلاد شرقی و آن را به خط اردو و آن را به ربع و آن را به
بقر و آن را به ربع است و معنی بلوغ و نیز نوشته اند و ابتدا اقلیم اول از
استوار است و گذر از شش هزار جزیره و فاصله کوه و دریا و خط کرده به خط
مشتی شود و ابتدا از اقلیم دوم نیز از مشرق است و معنی بلاد و سده و بحر
و آن را اقلیم مشرقی و ابتدا از اقلیم سوم نیز از مشرق است که از مشرق
و بحر و اقلیم مشرقی و اقلیم چهارم در وسط معصومه عالم است و مشرقی و اقلیم
بلاد و حقیق و همگی در بلاد و فاصله و اقلیم چهارم نیز از مشرق است و در آن
ناقصه و اقلیم ششم از مشرق است و در نیم از شمال و اقلیم هفتم نیز از مشرق است
و گذر از شش هزار و سیصد و سی و هفت جزیره و مشرقی و مشرقی و اقلیم ششم
و اقلیم ششم و از آن اقلیم سبب ظهور است

[illegible][illegible]

بحر بیابی آید خلائی اقبالیم سو اگر با اتفاق نشان وقت باشد بحر ملک بیدار
بکره شکت بر سر پای خیزد نباشد در خانه بیدار یا تو بر خفا می نشیند
انجامی بپایانی تا تفریبه ای مژده لا تقوی لا تقوی محو بپایانی می شود
کودان از تقدیر زار و که نشانی می بیند بجز از امید بیگانه
فردانی حایت نو از غوطه سیر به نیست سینه زار و غم می بیند در کمال
برستهای خود دارند و دلبای هم از روی پر بیدار و غم می بیند
بیشا بند در عین مسیدن باقی تو را بپایانی در باب ورود و دفع
مشکلات

کتاب غنیمت بهر باز و نشانی و کمال شستن از گناه و باز کردن از امور محیا
و شد و فطرت تا آخر عمر در بعضی نوحه بجا می آید و دیده شود و نشانی
بزرگ در برتری بفتح نامی نشان در وقت سیر از امور و بانی
بعین نیست و از نشانی بفتح بهر خاری حیرت بپایانی که فطرت
بر بانی سر گذاردند بفتح بهر بانی

انجم انوارین سر گذارد در زینت آسمان غنیمت و غنیمت و از انجم آن
بیشتر علم از سابق سیر غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت
زینت و زینت و زینت و زینت و زینت و زینت و زینت و زینت
بجای بانی است بدیع اگر بپایانی است عرش بر بانی و زینت و غنیمت

[illegible]

اشهر اضر و از دستود کی اگر در حلا و مقاربت که افعال مادی و غیره اندازد و جفا
بسیار خط بر اید و صدر مدح اول است. مناسب است که نسبت به شجاعت و دوری و جفا
غشایه آتش غریبه بر او انداختن بسیار که اغراق را در او و خلق به خود هر چه
بوده است و باقی الامور و نه در اقبال و شوا که منوط به افعال و غیره و در موم
مطابقت با نفس الهی را در او درین باب سفت نتواند و ج را حمل بر سبب و نه
مستوی از آن که در او بر عجز از رسیدن به اشیاء و فکرت و اکتفا به محض
افعال الهی قائل باشد و معالج نیستند و درستی که متخیل و در حجاب نرها
رجای نیست که بعد فعلی افتد و معلوم که شرف و سرور و سعادت و جود و انصاف
و زینت با برقی به معنی ظاهر و در حقیقت به معنی دیگر در جود و در تفسیر آن که
و در باب انشای و در مدح را بکار آمدیم و در قرآن مجید در سوره حمد و حکم
تتمید و اولکم تفضلوا و اولکم ترجحون پس را بصورت امید که مراد از
مصلحت است اگر مراد داشته باشند به معنی مثبت و باید دانست که محض عبارت
از عدم توانایی نسبت به اشیای اراده و عجز و نیست و سعادت و نیست
تفاضل و دو معنی نسبت به اعلی و غیره نزدیکی عدد را با اشیای خود و
سبب و کمال از روی غرض است و در محض کمال است و قائل است
که موقوفه است و دست و در خدا و از او از کم و نیست از حق اعلی
مستقیم نیست پس تنها که حق تعالی قادر است بر هر شیء اما احسانیت و استیلا
و داشتن آن بقدر شرط تعلق قدرت قادر است بر این پس بر هر شیء قادر است
و داشته باشد قدرت بدو تعلق نکرد و نیست به حقیقت الله و از او از کم و نیست

بکر بدو غفلت فرمایند و احوال
بسیار از دست می دهند و در این
وقت که در این دنیا هستند و کارهای
دنیا را می بینند و در این دنیا
مستغرق می شوند و در این دنیا
زمان می گذرانند و در این دنیا
رفتار می کنند و در این دنیا
مشغول می شوند و در این دنیا
کمال می گیرند و در این دنیا
سعی می کنند و در این دنیا

فصل دوم در بیان بعضی از
اوه عن استمداد الوحدی فی المصنوعه فی جابر اما
و یولد ما ذلک این سبب است که از زمان سر آمدن و از یقین و از کمال
و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
بطولت و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
ندان و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
قضا و نقاش از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
قضا و نقاش از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این
از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این و از این

[illegible]

مقدمه در بیان حقایق و حقیقتها

بمعنی آنکه این کتاب در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در بیان حقایق و حقیقتها

در آن تو بالا بودی و من در آن
خراپه بودم و در آنجا بودی و من در آنجا
وجود ناکند و در آنجا بودی و من در آنجا
ناب و باله تر و در آنجا بودی و من در آنجا

بمعنی حاکم
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا

در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا

در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا

در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا
در آنجا بودی و من در آنجا

[illegible]

جانی از وی را قضا نمود و ضم نفسی کرد و از آن قدر که نید و
نجدانی نوشته اند
بمنجه و ال و سنون و او بجهنم گردید
و در مورد عرف فلکها نسبت از یکجا محارقت فلک از نقطه که او را
شد تا وقت محارقت او بهمان نقطه و بجهنم در آنجا نقطه اول محارقت
از یکجا محارقت او ازین نقطه تا وقت مساودن و بهمان نقطه محارقت
سببه شد است برادر از فلک فلک عالم است که مطلق می شود
کامل و گردش فلک را زمانه گویند و در عرف عام دور تحمل میشود معنی
عنه حیاتی مراد مصنف مدید در مصرع ثانی بهین است و گویند فلک
از فلک است و در این تاریخ عبارت از هر یک است و در این تاریخ
و حرکت این فلک است از آنکه یک خنجر در شبانه در
برکت وضعی خیز کند و معنی طلوع تمام میکند و در این تاریخ
اینک فلک را فلک ایام نیز نامیده و در نفس و موت از که
و در این تاریخ فلک ایام طلوع میکند و در این تاریخ
بهین است و این فلک در نصفه است و در این تاریخ
بجهنم و در این تاریخ تمام کند و در این تاریخ
کلی افلک که بهین سیده اند تا به فلک نصفه تا در جلت و گردن

[illegible]

این صفت و این که در او محلول می شود که بر برین و غیره می خورد و
 از آن در سایه می آید که آفتاب عالم را در ظاهر و در باطن
 آفتاب بدره است و این به شمع و نور و آفتاب بر توی از نور است
 که کریهات جامع است از حضرت نور و نور است و در آن فضا است
 نور و جسم و تمام ذرات کائنات منور اند بواسطه نور این روشنی
 اینها بر سبیل فرست و نسای مقدم را بر چون باغبان طریقی آفتاب
 کمال است از آنست که نور بر سبیل الهی از وی منور شود و چون
 آفتاب که از آن نور عالم است به نسبت از دیگر آفتابها روشن تر است
 مستغنی از نور دیگر و نور و نور است

و این صفت و این که در او محلول می شود که بر برین و غیره می خورد و
 از آن در سایه می آید که آفتاب عالم را در ظاهر و در باطن
 آفتاب بدره است و این به شمع و نور و آفتاب بر توی از نور است
 که کریهات جامع است از حضرت نور و نور است و در آن فضا است
 نور و جسم و تمام ذرات کائنات منور اند بواسطه نور این روشنی
 اینها بر سبیل فرست و نسای مقدم را بر چون باغبان طریقی آفتاب
 کمال است از آنست که نور بر سبیل الهی از وی منور شود و چون
 آفتاب که از آن نور عالم است به نسبت از دیگر آفتابها روشن تر است
 مستغنی از نور دیگر و نور و نور است

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

در بیان و روش

ند و سوره شریفه در حدیث است که در این عالم در حقیقت از قدر قطره آبی
و نیز میتوان گفت که مراد از ششم چشم که شش باشد از این از سوره و چون اولم
برین ایدر محدود است البتة بین چشمه بر محیط عالم مادت و روح
بود و این را که در شش و بی غیره از سوره باشد

عبارت این است که در شش و بی غیره از سوره باشد
معنی شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره
و معنی شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره
حجاب ده ششم میماند و در حدیث آن قدر که بی از سوره باشد
که که در شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره
و معنی شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره

و بخود هم عرف کافی است معنی شش و بی غیره از سوره باشد
خواهان آن که کلام از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره
اول تمام کسرهای شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره

معنی شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره
مخصوص از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره
مخصوص از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره باشد و معنی شش و بی غیره از سوره

[illegible]

بر آنکه در زیر کتب است و در قفسه
باز است و نیست - بعضی کتب
باب شریف است - در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب

بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب

بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب
بجای نهند - هم در این کتب

مجلس

سید بن محمد بن علی بن حسین

تاریخ

معاونت برائے تعلیم و تربیت

رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل

مراتب از بعضی نوشته اند و در ظرف مخصوصی میبرد

حصول نمودن در هر نیمه یک احتمال جانب می افتد و در بیشتر باشد و باز

میرزا علی محمد

مستادینہ خدمتہ
مفتی محمد عارف صاحب

مجلس اول در روز شنبه ۱۳۰۲

سپانڈہ راجہ کی تخت کبریہ میں خلیفہ خود درجہ

أما اللعبة الأخيرة: أي الحرام والمكروه

و این بود که شرف که مدفن آنحضرت را مصنف که اصل گفت

ما فتى

مفتی محمد شفیع رحمہ اللہ

افصح و اداری
سیر و به علم کننده کار
شعری

مجلس عمومی شرکت عمران و آبادی

نیکوین داروین

در چرخ معجزه و غنی برده و انانی
در هزاره تاخت و تاراج و غارت
را بوجبه کار و کار و کار و کار
نیز در و غنیمت و غنیمت و غنیمت
را غارت و غارت و غارت و غارت
کلام مکرر است و دعوی است که در
نشانده و نشانده و نشانده و نشانده

در چرخ معجزه و غنی برده و انانی
در هزاره تاخت و تاراج و غارت
را بوجبه کار و کار و کار و کار
نیز در و غنیمت و غنیمت و غنیمت
را غارت و غارت و غارت و غارت
کلام مکرر است و دعوی است که در
نشانده و نشانده و نشانده و نشانده

در چرخ معجزه و غنی برده و انانی
در هزاره تاخت و تاراج و غارت
را بوجبه کار و کار و کار و کار
نیز در و غنیمت و غنیمت و غنیمت
را غارت و غارت و غارت و غارت
کلام مکرر است و دعوی است که در
نشانده و نشانده و نشانده و نشانده

و شادانم و از این مسیح بد که قیامت بختی از با هم که
معتمدین را با کسان آید از آن که هر روز در شهر از آن
تمام از نزد عالم است و هر چه در عالم است به دست
ایستاد بفرماید و از عالم است

کننده و هر چه در عالم است به دست
ایستاد بفرماید و از عالم است
بفرماید و از عالم است
بفرماید و از عالم است

و هر چه در عالم است به دست
ایستاد بفرماید و از عالم است
بفرماید و از عالم است
بفرماید و از عالم است

[The page contains dense handwritten Persian or Urdu script, which appears to be bleed-through from another page.]

تو بر آید به نام تو پاره غم شدی مال من قهره کبیرا بکنی
با امید یکن سرگزن و صیبت شوت توانا شایدا

[illegible]

نہ کم تر
مستفاد
نہایت
برق لامع
مدیر احقر عتی فیض
محمد سعید

[illegible]

مثنویا برقی لامع

از
مرزا حبیب‌علی فصیح

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

الحمد لله

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم

پس از فوت رسول پاک و معصوم	پس از آمدن خدای نبی و قوم
رقم کرتا ہوں صبح ال طہی	زبان خامہ ہونی عجب بہار
نمایں جس کی ریل کی	نبی کا جانشین شیر خدا
ہی او سکی شان میں سنت مولاہ	و انبیا اور مخالف ہیں اکا
بیان استہال اہل کھراں	عبان ہی مثل غور حید و خیر
نبی ہی شہر علم اور و ہی حید	لہا حق فی اوسے لفت و غیر
غلام خاندان مصطفی ہوں	میں ہر موی ہام پر و لسی ذلیل
فضایل میں لسان مرتضیٰ ہی	غائب فاعلہ النساء
و مدح نبوت کی ہیں کو	بدن کیار نیم شیر و شیر

Handwritten marginal notes in Urdu script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم", "الحمد لله", and various religious expressions.

طریق شاعر کا ہونین ساکنہ
 سخن ہی صاف مثل آب کوہ
 نہ اتوں گفتگو کر نیکی و تباہ
 مکر و لہجہ بیوی یہ رہبان آیا
 خدا میرا معین ہی او را آورد
 رقم ہوتا ہی بھی قواں تارچہ
 معالی کی غزل کا ہون تباہ
 زمان ہی تاک مثل موج کوثر
 نہوتا میں بھی تجبی مقبل
 لڑی ہی این بوسفیا نسی ہوا
 علی وفا طمہ شہر شیر
 بہر اوسلی بعد ہولی بفسکار

یہ قول اس کی لیا بروی

کہوں میں شکر ہی بوسندہ اکا
 کہی سن و شہر ہی اوسنی ہوا
 کہتا ہوں ہر ایت ہون نہ کار
 جو اس شیعان نیک ہی
 کہ جو خالق ہی سب از خود سما
 بنی مرسل کی او نہر ہویا
 عبادت میں رہیں حق و ظاہر

یہ کیا لہجہ ہی تو ای شہر عقل
 اکر تو اشعری سنی ہی احمق
 طر و لہجہ تیری لہجہ دشمن رہ
 تامل ہی عقاید ہی اگر عقل
 تو عیہ بات لہجہ تجلونا حق
 نہ وہاں جھگڑا لی اس طرح

نظر علی شوق خوشنویس شوق می بود
نظار علی شوق خوشنویس شوق می بود
نشان چهره بر نشان باده او سحر و کا
نشان چهره بر نشان باده او سحر و کا
مرد و لنی که با الله اسیر بهر رو
مرد و لنی که با الله اسیر بهر رو

مواظب بر بیان شوقی مذکور

شوق است بر سر انوار علی
شوق است بر سر انوار علی

علی با فضل بی است شوقی بر او
علی با فضل بی است شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

شوق بر این شوقی بر او
شوق بر این شوقی بر او

الدين في عالم أوسي

تو لیا جا صل مواقت نبی آ

یہ قول سنی ہے انروانی

پیر لوہی کی خدمت میں

کوه خرابه

وہ بھی خبر العشر اور اس کا

و اخلاص الامم برتبه از این است

جہادِ میانِ کونو بھی

نہیں خیر الامم میں وہ سب کا

ارباب و علمائے دین

بیخبر جو بھی نامہ پوسٹ نہ کرے

نوری خیر البشری منع ہر

بسم الله الرحمن الرحيم

نہرونی و بی بیوات و حمام

ری بهمان زبان جو غنیمت

لَرُونِ لَعْنَتِ نَحْمِيْهِمْ كَلِمَاتٍ مُّطَهَّرَةٍ

سید الشہداء علیہ السلام

هوای احمد علی شاه

260

ایم ایف ایم

مجلس شورای اسلامی
روزنامه

فرمایا علیؑ تو اپنے

مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

6

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

که فعل حق معلول چون باغرا
توایت کو از باغی من مرسل
کتا بوسی تیری هوای لایح
کیا تیری الاموالی می تحقیق
معنا و اندک حایز پروید بات
المرکله صوفی هی توای سر
تیر مرشد توین اندر حق
که مو و وی مشکند خدا
که منسج مرول لی را الحق
هی قول بازیدای غوا لمره
هی لهنی من سبغ فی عبادت
و وی بی ویر و ناقوس و برنگ
و بی کاوشین و غرس و خنجر
و بی ای آدم و هوا و شه با ان

نچی نازم بی این با تو نهی عرو
نوفعل حق غرض سی من معل
که عا ندی لری حق کر قبایع
زوای لری کا و بی تحقیق
بنوت کا بیت مشکل بی اثبات
توای اس راه سی بی تو غلط
عقیده او نایه هوتا حی ظاهر
خدا ای به جو بلا تیر و راه
ولی تو خلوت مجتهدی تو ان حق
بین جنبه من سیری غیر الله
و بی و شمن ای بی او و وی دو
و بی ای حدیث و ظاهر و شین
و بی ای طار و نور و نور و شین
و بی ای موسی و غرور و نور

یہ امتیاز الہی کی حق میں ہی نازل

کیا اصحاب کو یوں ٹوٹی مثال

نہیں تفسیر سنی ہیں ہی یہ بات

تو کس توجہ سے یہ کرتا ہی ثابت

اگر ہی جہولوں کی جہول جلد تسلط

رونگا میں بھی پانی سا پہلا

شکا کرو کہہ دو تفسیر اشاعت

کہ ظاہر ہو لڑکتا ہی توصیف

مگام روانہ تو تفسیر ہے

لکی جہول کی ٹوہم پر وہی جو

پکڑی فرما دینی کا بیضا

بیت تہم کہا نہ ہو جاو کا بیضا

کبیر فخر رازی ہاتھ من ہے

الزحیٰ چاہی لی کہ دور کر دے

تو ہی قرآن کا شکرانی قلا ہے

فہم لڑتا ہی الفاظ و معانی

کہا انا کی غرت و شکر

کہاں میرے اور طاغوت کا

کہیں کی جلیو ہی کہ عقل و ادب

جست تان رہا عالم پاپ

یہ قول سننے کی بروی

تاکہ کیا ہمارے اور انصاف

وہ اوس خیر العباد کی دلی

خدا کی راہ میں جہنم ہی شیعہ

وہ لڑی ہی مال و جان جی

جواب شیعہ ان سیکھو ہی

مفسرین نے تفسیر میں جو

لکھا ہے

یہ قول سننے کی بروی

مفسر

مُحِبَّتِ جُو کہ رہا ہوں علی ہی
وہی جو اللہ کا حکم ہی ہے
جواد سبکی دشمن جالی میں گرہ
وہی جو سب کی امت ہی ہے
بہی و برقصی میں دیہا ہی ہو
سہی ثابت نسبت موسیٰ وہا ہو

یہ کیا تقریر ہی انی با حرافت
یہ وہی خیر انام پر ہیں ہی حرافت
نہا لڑاظم کی فن ہی تو اکاد
کہی لیون شہزادی ہائی تو اکاد
زبان بند ہی اڑتا بندہ مسر
کیا بیون حق ایسا تو ملی طاهر

یہ قول سنی بی ابروای
خصوصاً ہن جواد سبکی ال و صفا
انہوئی شان حق کی کہا ہی
کہ او کا فضل ہی روشن بر اجبا
جو ایک بی بیان شہزادی
لندہب عنکالو سبک ہم سنا

کیا یہ ای شقی تو ملی غضب کیا
کہ بوز زلام ہی یہاں ان مقدر
آری ملعون یہ کیا کافر ہی
یہ ہم کی ہی نہایت بی محال
غلط ناندہ کلام شہزادی
مشرع وہا ہی شہزادی
کہا ہی غضب تو ملی عزم ہی
کہ اس کی ہون مرطوب ہی محال

صلوات بر محمد و آل محمد
و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

و علی بن ابی طالب

غلبه نهادهای دوست حکومته
بیمتری شانه بومی لرزه یار
صحنه بین خمیده میانی به نقل
لها یون بومرره می نمی سینه
که جوطه کاهان بود و گنا قایل
سنی رب بومرزه می به مقدار
غم می سبستی اوستی به تفریر
جری آیکه بول در زوگلو کشتا
گراوه این مانی بومرزه کر
نه کیجو پهری بومون کو آگاه
فرا انصاف کرای مرد ساد
خلافت نصحت رای می نو
سایان علم کا مانع جو بود
ملا نه کس رای من نه لها

بر اینه نامی کتب حکم نه سینه
نه کز می علم بقیه سینه
که سینه حکم بومرزه می نقل
که تولد و بومرزه جالب سینه
و ده بی بر سینه جالبین بومرزه
الکالو کونین کز می ای ای
تو و را حوت سحر ای سالی بیر
لکا یانان کر جالبی من بومرزه
لکا کهنی غمرا کت لالت جومرزه
که بومرزه کز می سینه کز
غمردانها احمد سینه زیاده
تا لیت سینه لکنا سینه
و ده اوستی علم بومرزه جالب
بومرزه کز می سینه کز

نه گروین نیون اندین با حق معرفت
کری قرآن میں جو کلمہ ہے
کوری قرآن میں جو کلمہ ہے
ایسی آیت ہیں نہ دلائل ہو کلام
کہان شہادت ایمان تلامہ
نہ اوہی حق ہی راضی نہ پیر
تقتیر عرا کا حق کرتی ہی بود
بیلان ہوئی اکی جلا نقضت
مگر حضرت عمر کی کچھ فضائل
کہا نقضت میں ہی نہیں ہے
بمیریک سے کہتا تھا یہ تلامہ
نیشری نبوت میں نہیں ہے
جو کچھ روز یہ بیت ہوا شک
اوپر افلاک میں نہ تلامہ

زحمت کی نہ حریف کی کجاست
وہ کافر و شہن حق ہی ہے
وہ ہٹا تا غلط اور تو ہی کرنا
میر تو من صاحب ملک انجلا
بہا تو یہ حق شہن نوان تلامہ
نہ اوہی فاطمہ راضی نہ پیر
برای بسم و زمرتی ہی بود
بیلان کہوں تو ہو جلا نقضت
یہاں ہی سنو تا حق ہو
کہا نقضت میں ہی نہیں ہے
نفاق ناس کہتا تھا یہ تلامہ
نیشری نبوت میں نہیں ہے
جو کچھ روز یہ بیت ہوا شک
اوپر افلاک میں نہ تلامہ

غلط کرتا ہی مومن کی صفات

غواہی بہا کرتی ہی سچ و سچ

نہ ہوتا تھا مومن خوف و لرز

نہی بہا جو کچھ خود پسند

تو کچھ پیر ہیں اور مفسد

کلمہ کرتی ہی حتم القین

خیر کر دیتی ہی طاریت

نہ لایا حیدر توں لی رضا

نہی توں کہتی ہی کہروں

کہا حق لی رضی اللہ عنہم

جواب شیعیان نکاحی

کہا حق لی کو کیوں توں

تو دشمن ہی نہ لکھتا

تیرے عثمان کا ہی تھا ہی

کہا ان تفسیر و علم

کہ اکثر سے یہ کہتا تھا

کہا اوگون لی بہان اصلاح

کہا رہی دو یونہی کیا ضرورت

غلط توں نہ ارہنی

یہ ہی لفظی خطا لیا اسکا

جوان شمع جان حواری سیدان شیخو می سیدان سیدان

کدام ز سر فتنه ای بی طرد و کافر می بسی بی کار

نی کی الی الی و صحنه الی یقین می بگویند مقبول و لو

نہیں تیری شکر را پس ندید لکھی سابق انوکا حال لیا

صالح مشین می دید و بد بر ضرر کی تبت می

گهی منیر و الی دین شاه الی یقین حاضر مباح او ایضا

کهن حمد و ثنا الی الی الی او ایضا تفت عداوت و طوا

کدام سبکی ای اصحاب و طوا ایسا بگویند ای سید

کتابت سیکو او سکا میں محکم بفرمانده خدای تعالیٰ مقبول

اسامه کی کرو تم سب اطلعت و الی الی الی الی الی الی

کرو و الی الی رفاقت میں عزائم روزه رفاقت میں عداوت

کرو وقت حرم کو الی الی الی الی الی الی الی

پو کو راضی جو ہی نفسی بود گشت ساری ساری نمان

کئی مفسد جو ہی او سب سب الی الی الی الی الی الی الی

محبت الی و محبتی فرضی میبرد
بزرگ اصحاب که در راه جان

جوانی شمعان نیکوئی در راه

کمالی بی کمالی در چو کمال
فردا را بی و این ای شمعان

سختیهای تو در حق تو نیست
که بیرومان ختم ای شمعان

گلزاره بی خار تو ز قمار
اسمی بهنجاری ای شمعان

اوستی شمعان تو در حق تو نیست
اوست او سبی بهنجاری

بی کمال تو در حق تو نیست
یتیم اصل ای شمعان

عجایب تو در حق تو نیست
ای شمعان بهنجاری

فدایت حاجت که از زیری قصه
سپیده ماهی ای شمعان

تیمار تو در حق تو نیست
یوتی بهنجاری ای شمعان

نیربالی و غصبت بی بره ای شمعان
بنا تو بهنجاری ای شمعان

کری الصافات بهنجاری ای شمعان
تیمار تو بهنجاری ای شمعان

نقدی که بهنجاری ای شمعان
کری بهنجاری ای شمعان

تہا عقلی پر یہ سارو لڑا با اسامہ کو لڑی جو یہ کہتے تھے
کہ ہم اشرف بین وہ ملکہ
خیر بھی رسول سے کہتے
جو یہ لڑے گا اسامہ کی دھاک
شکر و اشیرت کا ہر
نظر آن سحر کی جنت لہا
یہ اتنی میں ہر بھی غنیمت کو
جلا اشیرت کو لشکر ہی دونا
ای مفسد شئی ہر از تو شتی کی
جلی وہ سہی واپسی اوڈا
کیا جنت سے اتمہ کلف
بہی خیر کی لغت خدا
کت ای خرین و انصارو
یہ قول سستی کی آرزو می

ہوای کی کیا عیند کا ارا واد
لڑیوں کا لہا و اشقیاء کو
مدام اللہ کی تو اللہ سے لغت
تہا لڑے ہر شرب
ہوئی لبت فوج ہر فوج
کہ حال شتی ہی خبر لبت کو
ہو لڑو لڑو و لڑو لڑو
خدا کی شتی او رو شتی ہی
خو شتی شتی شتی
ہوئی شتی ان لغت کی کلف
ہو لڑو لڑو لڑو لڑو
ہوئی شتی شتی شتی

سوره فرقان نوحی پسر بدو
محبین پرورنی با دورانی
محبین الی و صاحب
محبین الی و صاحب

یوسف صاحب
ارقی مدین نوحی پسر بدو
کیا پیلان است لک

سوره فرقان نوحی پسر بدو
محبین پرورنی با دورانی
محبین الی و صاحب
محبین الی و صاحب

سوره فرقان نوحی پسر بدو
محبین پرورنی با دورانی
محبین الی و صاحب
محبین الی و صاحب

سوره فرقان نوحی پسر بدو
محبین پرورنی با دورانی
محبین الی و صاحب
محبین الی و صاحب

یغما نهادن زهر انا و در
پروان قول می خوشی
هوان بطران و عوی جسته تار
عکس و کینه هر اسمی جا که
که و هر خدای صاف پاره
بهر اسمی که خاتون دین
از بی تو که چو ال او کاشی
خفت ده هو نامی نه
و صیت بین کوی هر خدی
بغداد زنده که گفتو سپه
بنی قریه بر او سلی صحت
که می دهن از نظر بر او سپه
لب نه می گشتی می به آنها
هوا ختم از سل غیر غنایک

کینا و لیلی حق غصبت او شکا
کینا و لیلی سنی که از رانی در
هوی لیلی و عوی می ده شکا
و عوی نامی سنی به سبب حق به
هر کذاست بر او شکا
هر اسمی که نامی نه
تو نامی نه اینی گفتو سپه
زری از ده هو نامی نه
خبازی بر نه بر او شکا
خوبه می باشد که او ده هو
جسی می اسمی نه شکا
مطابق با این اطمینان
بغشت او شکا و شکا
هوا او سپه غنایک

و کلمات نام ازین لید

و غبت و شوق و فراق

نہیں ہی کر میرے دل کا

اگر ہی اعظم کوئی ہے

تو تار بجھاؤں

خدا را صلی جو کسی انورہ میسر

و اب با صاحب و مہینا می

اگر راضی صحابہ می خدا را

کیا عثمان بہ لہو و صدیقی

میر و عثمانی و تیر و تیر

خلیفہ ہونا و لہو و تیر

علی و عثمانی و تیر و تیر

زیر و طلحہ کی ملک

بر غبت مالشہ کی ملک

مجاہد قیام
عمر بنی نوب و سکو
هم نهاد و بول نهیالست
خلیفه تیرا ثالث جو خلیف
نوب سنی بیاعی
میری عمارتی و سکو
عیان عمارتی بنی نوب
سینا و سکو
صلح سکو
کامیابی و سکو
بنی نوب و سکو
سیر جو سکو
زور و سکو
تیری و سکو

نفا و سکو
حقین و سکو
میری و سکو
الک و سکو
تیری و سکو
بی و سکو
جهان و سکو
عین و سکو
زور و سکو
بنی و سکو
میری و سکو
سیر و سکو
زور و سکو
تیری و سکو

مغاور الله بی لیا ویدار

وین مالک رنگی زیست

کها غریب بی بی و

شمار علوم کجی و سیر

بی اوسه

نه پیدایور موس غریب

نیا نصلف اوتوای سیه کار

بهدا کونسی ز تاشیر ز لوانه

غرض خود شمن لوانه

بر استمع این امانه لوانه

لوی کمانت لوانه و داری

بر اهی این عمارت

جهاج سزین بیدار

طلب و بایا اسباب

بی بی

بی بی

خویشی کونما

بی کافر صلب

بی بی شستوان ملک

عداکی فضل

الذی ولی زمره

تسین ترو

لیک شعی

جو پیرین و شمن

تار سی وین بی

بی بی خیر انور

بی بی حب مصطفی

که ما لک و بی

میرزا محمد مصطفیٰ

کرامت و ابروی کا ترسی

نامہ سے لونا لری

میں از سر نو پخت و پز

فیروز ملک

ملک ملک صاحب ملک

جہنم میں دو دین ہوتا تھا

نورسین کا شمع و شمع

نیال علی فی خلیفہ

کشمکش و رسی

مالک و مالک

کرامت و ابروی

پخت و پز

فول لری

میرزا محمد

نورسین

کشمکش

نورسین

نیال علی

کشمکش

نیال علی

کشمکش

نیال علی

کشمکش

نیال علی

کشمکش

به فرمانی تنی ستمگر این در
تو را تا پیشین

نه لعلی با منی
هوئی بدی

خدا منصف تو در هر چه
در ارشاد روح مصطفی

لهی خدا عالم العباد
کلام منصفی

سیر علم ندای
غنیب می پر تو راه سگات

خدا می علم می لعلی تنی
مدت او صمد

و نه تاوی خاها بولس
نه لعلی دی

به قول سستی معقل و وزیر
بنی و دوست

اگر شایند غفلت می
و با هر که جواز می

لذای افسی هست ندب
کما می تیری تیرا و

پیچیده که مگویند تو معقل
بواب است کاستند

خدا و انا ازل می ایام
می کوته کانی علم مشکیت

اگر و نه انتی بد آخر کار
تو تعریف بونکی کین لری

زما	دل تیار	ری ما بختاوند	کونی ملو
کا	کانشا	که کتله	زاد بین اینا جانا
نجل نیا کا	کونی	سچین اوس شقی کا	
میری رہ	بہتا تہا وہ نو	کناز	اسدنی بس سما کاو
نئی کو مائیت نہ بیان ہی ہوا		لو کھا ہم تاپ	
کلی شور ریا		کاہ رکھانا جس سزا	
کونا شہر انکم		بھلائیہا تہ دل ہی وہ سیمہ	
سوتلہ		سما رسی تہا حال او کھا ورم	
کھا ہر جہر عیاز		نیں جہر چا سری کھرتیو	
ونہیہ	منو ہی با رتی	ما حصر تہہ اسکا ہر	
حاج سیتہیں	بی ہی الہ	لہ عبد اللہ عتاب	والا ہر
بیشہ خشنہ	کر بر باد	ہا	وہی ہی اباہ و فریاد
نوی	بڑو جہا تہا اوسی	اتھاسند	س پوزم
جولہی	اپہ دوف فغان	پینا	اشک تھو نسو

جدیدین رضی اللہ تعالیٰ عنہ

حقیقت پر ایمان ہووے الیٰ نزلو

تیرا وضعی حدیثوں

عمران از سر نو تیرا سبب

نہیٰ تیرا لیاقتی فضا

اس کے بعد افراس ابا

وہیل نکی انجام لب سے

بہت مشہور می توانی

نہا تہا نیک رب حضرت بی او

ضرر علم ہی کا سہارا

یہ دانی عقی قرآن میں مذکور

میر تہا مخبر کاکی

لکھا جب وہی باب میں مروت

یہ تو اُن سدا ہی وعدہ لیا

کردن از سر نو تیرا

نہوین دو نو تہا پد

تیری ہر بات میں مروت

یہاں او سہی خلق پر

سبب میں حب ہو

نہیٰ لی ہی لہا نیک

علیٰ ہی ہر لی ہو

ہیں کا فر جو لہیں

وہ ہرگز

سبب اوس حال

نہا تہا بوش پر

نہا تہا بوش پر

نہا تہا بوش پر

نہو کی غرق تیری

خداوند تعالیٰ نے نہایت لیاکوتی ہو انصاف

جنہوں نے حکم خدا سے ڈا رہی دھماکے

واوندی زعم و برہن تیری تاوان رہ کر کھانا تر کھانا بیان ہو

جواب شیعہ ان لمخوٹ ہے

نہایت ہے تو اس عوی میں کاؤ کی نہیں وہ

کبھی اتنی نہ برز وہ امان ہے سیدی کا کہ فروعیان ہے

میرے ہیں پیر حق نامق بہت کلمات بل نہیں شافق

نفاق انوں ہاوندی علان تھا و میں انوں اول سی طعان تھا

نبی بزرگی ہی ہمار

لی و سوتی ہی ہمار و شخص خیال

قرار ان شریعت سے کیا ہی ہمیشہ کچھ کو تو اب ہے

ہوئی ہی وہ شقی کہ نہ ان مسلمان کہ لڑی بعد حضرت کا ایمان

نہ ناحق اہل حق وہ بہت کتب کا کہ یہ قبول انہی حسیت

مفسر اور محدث شیعہ کی طمع نہ اندکی بہا تین ہیں کہتی

ہمیشہ ہی رہی نہی جو عالم نہایت ہی وہ جا براو نہ عالم

سنگریز روکار پھرت

جسم میں ابرہا و نیلی اوزیت

سنا حال صحابہ و انبار

کہ ہولی شرمین تا این نفرین

ہوئی زہر آد پیرا

اسی باعث ہوئی معصوب و اللہ

ہی فی سہر سب صحاح

ہوئی مرتد ہی کی آمد یاجی

مہ کا اوج

ولی بعضی نو الہ کجہ و شوم

یہ فوای لی آرومی

تفاسی ماوان باہن نامہی نو باہن حق تلفی و لی رجمی نو

جواب شیدائے شرعی

غلط ہیں لفظ و معنی سیری ملعون

تلف و رجم تراہی و موزون

خلیفہ ہی جو تیری تیرا شیطان

ہمیں کئی ہی کیا لہجہ و مہر سا

وہی اسے شتر و بار او کو

اتھی رد یا زرد و بار او

رزالمی ہی بنایا او کو

ہن آہد اس سی سبکاف و خلا

بیت جانا کہ ہوئے نیک

گھوٹوں میں کہیں ہوئی میں مرتد

ہی الشری ہی کی کافیت

کہو گاجب باہن و اسے

ایک ایک کے ساتھ

میراثہ: جملہ اہل قبا و

۱۰۶

نسب و ریح و یار و یار

فاندرست با بر

مجاہدین

پروین بی بی فریدان خدا

خبریں اور اخباریں

بہارِ محرابی

ہی سحر و جملہ و سحر و جملہ

بیا و بیجا میری و نهایی
 زنده بماند و نهایی

مجموعه و چاپخانه

۱۵۱۰

(Signature)

کہ فرمایا علم ہر قصہ ناسیب

ہر روز علم ہر نام عاقل و نادان

نہایت پائی ہی رہے نہایت

رکھو گا انہی کی آیت ایتھاست

علم کی دین ہو جا

کرین ہم صاف ہو کر انہی کے

جو ہم پر فائدہ ہر اخصیاس

نہ ہوئی نسبت ہر عصبیہ

نہ اونیسی کہ

مگر اونیسی ہی شاہ مدینہ

یقین کیسے کی از روچی

تو لا ال اور اخصیاس ہی تو

حواسیہ میدان ہر علم

جو نہیں نیک اونیسی و اخصیاس

جو یہ تھیں اونیسی لارم ہی تیرا

تو لا ال لیر لور حسن ہی ہے

تو لا ال میدان شیطانی ہے

جی بائیل ہی ہوئی محبت

اوی قایل ہی ہوئی محبت

یہ ہی قطع لیا محبت ہوئے

لڑن فرعون ہی ہر دم تیرا

جو با ہم حب لیر، یح و نر

کسی لو ہو ہیں مومن و کافر

محبت ہر الرشا، ہر

تو نفرت جا ہی ہی پو پو

در تمام پرستش آید
که میری آئی رکعت محبت
هی میری آئی اور قرآن برابر
خود عطا گویند سیرنی بنیاد
نہ ہر سب کے نبیوں الیک فرمان
خدائی نزل کی میری موت
میرے باوجود کوثر
نہ چھوڑے یہ مدد نہ لائے

محبت کا عوض بھی اسی ایدا
یہی منت نہی بلحق بلعقاب
بہا بادسی فرمان ہمیشہ
تیری پرست وانی ہمیشہ
فوی عذہ عا
بلکہ نیاز ہر وہ گاہ
یہی سب سے احسان ہمیشہ
تیرے ہوشان عمر میں ہی سزاوار
تف اسی ناوان بابت انہوں
انہوں تو یوشی و بی زحمی تو

یہ قول سنی یا از روی
از بھی افضلی پر وین از
عزت پرست ہر سب سے و لولہ عذہ

مفسرین کی خدمت اسی کوثری پر
نوعمانی کوثری پر
نوعمانی کوثری پر
نوعمانی کوثری پر

به قول سید علی بن ابی طالب

نوبت انصاف کجاست بر این بیچاره
بهین قیمت و این شریفان تیر

بدل می تو عدوس افتاد
ساقی لعلت سر را پا

جواب سید علی بن ابی طالب

عدوی انصاف می جور ماند
دلی می تیر لعنت کا نشان

کسی اولی غم من انصاف من
بخی اغوش ختم الا بیای من

کسی اولی تفاوت بین تو و اهل
عبادت گاهی اولی سبک و اهل

زمانی بر می بابت اهل عصمت
عیان قرانی می اولی طهارت

بها جو عدوان انصاف کا
کسین کجاست نه هم اولی تیر

بیش کجاست عدو حاجت بیانی
عبادت اولی سب اولی

اولی تو انصاف بیانی
انصاف هم بیانی می اولی

عدوی تو انصاف بیانی
اولی بیانی بیانی تو اولی

بخی بیانی بیانی بیانی
بخی بیانی بیانی بیانی

لری بو عیال شریف خدای
بخی بیانی بیانی بیانی

علی کو تھنڈا سمجھنی جو دیکھو
ابو بروہی ہنوفی ہزار
چھین سب روپی ہی وارکو
بڑا شہر اترجی ہن لعنت
ہونگی جمع پر اصد اولیخ
اور مدھی تو لا

وینا ہن ہن ان اور یہ قول سنی لی ابرو کا
بڑا روٹ لکھو ہن ہن ہن
نہ چو ایت شعبار

اب آیارستی پوتہ رلا
یہی نوی ہمارا ہی مھولا
جو مھون وشن ال ہی ہن
یہیں ہی مورو لعنت وہی ہن
اونہن سی اپنی ولہن ہی
اونہن پر کر لی ہن ورن لعنت
فدک ہرا کاسر لغہ ہی ہیا
اوچھو کت سی ہم رہتی ہن
جلاسی جسم صحف ہی اوہی
ہمیش و نہ ہو کلفش کاری
تتراہی مجھی اون ایل شہر
کبا تو لی جو اسر جاہہ یہ اور
ابو بروہی ہن لعنت
راہہ ہی عالیشہ سی ولہن
ملی تالال احمد کا سفینہ
مرو ملا ہی ہی کھدہ او

عدوتی سبب حجاب اور ولی کا چہا دشمن ہی تو الی بی کا

جواب با عوا و سین ہی

عدوت بعضی صحابہ کا سبب مشک جو تہی اعدا ہی وین مانا کرک

سبب ہون او کا جری صابٹ عذو ہون او کا جو مرتد ہی تھا

ابو بکر و عمر ہی ہی عدوت ہی سلمان و اما و ہی محبت

مکر ہی ہیوت بنا میری عاوت کہ ہی لذاب ہی کھواراوت

نہ ہر مرتد ملاشہ کو ولی تو نولا او فسی ست رہا ہی ملی تو

نہ دیتی کوں تو ہوتی او لیاو ہی ہی چوک کی ترپو لیا و

یہ قول سنی لی عقل و دین ہی

محبت کا ہی تو لی چودہ والا اوس ہی بین اپنا سنہ کرما ہی کالا

جواب با جواب موین ہی

محبت خوب و ریدہ جاکہ خسرو دی لی یہا ہی سناک

کنا ہی نہ ترید ہی کلا جو جا ہی ہلاک لکھا ہی ہلا

سبب تارک زینت و سنی علی ایسوی

مواحد خدا را اینی کلمه است
بهری آواز چو در سوسن
کیا راز پیمبری خطر فاش
نکاح و یمن و کلمه و منی
بهری زمرای دشمن زندگی
نه تائی را می کا نام لب
بهری آلی و بهی بلقاوت
بهری و است بر ملعون لعنت

چون سنی با ابروی

نماز و صوم می افضل می آید
بیش و رخت می می
خواب با خواب شیطان میجو

الو کبر و غیر بر کنی لعنت
که او را بر لعن می کشید
بسیار می مشک ای مدب می عباد
بسیار می فاطمه می مرتضی

صوم و صوم می افضل تو
و کلمه می نماز پنج گانه
کیا حدیثی می کذات
عالمی می نه می آید
که می اعدا می لعنت می آید
که می می مثل می خطا
نماز می شهادت می آید
نماز می شهادت می آید

نماز می شهادت می آید

اگر تارخ طبری معتبری باشد
ذرات و دله توانی تو ایست
تیری مرشدی لکته این اشار
هی این بود الحمدیه ایست ترا عام
که جب دنیا سی معجزه دارد
که اگر جالینس بوقی میری یاد
پیرانی علی لکته ایست به عالم
که حضرت لکته ایست بیست ^{انکار}
بدشوار علی ایست لکته ایست همراه
صحت جوهری ایست لکته ایست شهاد
نکالا لکته ایست صدر کو لکته ایست
لکته ایست کللی من یعنی عباد
لکته ایست و اقدی فی سطر جمعی
تبی او مدد سانه دو بار او علی ایست

تو دیکه او سین لکته ایست لکته ایست
نرا اهل سیر ز بحر و توینج
که بعیت کی تبی حیدری با جبار
به قصه سارا لکته ایست و و طالم
علی عالی به لکته ایست بیست چار
جهاد او حقیقت بین لکته ایست
در استنار تو شرمده به طالم
هوای و زلی بهان ملک سبب شکا
بهت حضرت لکته ایست بیست
و فانی قصه لکته ایست لکته ایست
نکته ایست بیست بیست لکته ایست
نکالا لکته ایست سارا لکته ایست
عمر ایست و در بر فاطمه
که اسعد ایست بهان لکته ایست

وکیل اسکی تو کر چاہی اری خر	لہون ایسی کہ نونا دم ہو سکر
وکیلین لوح ہن تیری تو صدہ	ولین ایلدو لکھتا ہوں اسجرا
امیر اللہ نہیں یعنی وہ حیدر	کہ غالب عن غالب تھا وہ سرو
سوا و سکی حقین پیر فاضل کد	لیا ہون نچا ہن بن لصدنا
کہ بیت کی ائی اوس شیر حق	کر لائی تھی اصحاب غیب ہو
کلی ہن ذوال رسی کوس لاسے	تصد خوری وہ جمع بیخ آہ
رر و رسی لوانی اکی نعت	نر تو او سکی حقین ایسی نعت

جواب شیعیان منکوسے

اری سنی تو کیا لکھا ہی و	تو شری مقامت رو سیاہ
کلی ہی سینوں ہی لی لکھو	ہن کچھ شیعیوں کی آہن لکھو
نہی کوسینوں کی رو کر تو	مذہب او کو ای مرتد کر تو
نہ انجی عالمو کو لکھو	تو غیب سی نہ ہن ایسا ہی اند
بخاری اور مسلم و احمد	کلام اللہ انجی ہو کچھ معلوم
کتابین ویاہر تاج و حیدر	کلام اللہ انجی ہو کچھ معلوم

شہزادہ شہباز پیر چار یاری   میری بیرون کی پیری چار یاری
شراف کیا چیر ہی ای بھیا تو   سوار بچا عمر کی ہی کیا تو

بہ قول سنی بول عقل و دین ہی

سنو تم دو سر اہستان یارو   توار جوتیان جھولی کی مارو
کہ جنت فاطمہ آن کو ہر مال   بہن جاو نہی سہرا اور خاک
چلین آہن جہان ہی مع اصفا   کہا یون او سی او سی ہو کی ہیا
کہ مجھ ہی تم نہ جھو باغ میرا   کہ دست غضب پیرا ہی ورنہ
کلی ہی کشتی عمرین روایت   لکھا ویشوا ہی اہل بیت

کہ جو ایسا جواب ہو نہیں ہی

شکوہی صاحبی نے علی اور   لکھا کیا یاج کتا ہی نہ مالک
کتا ہی ہی ہی ہی ہی ہی ہی   رقم ہی نسخہ ہی ہی ہی ہی
ہی انکھو بکرا احمد ہر و ناضل   حدت ہیو کا ہی وہ کامل
نہ ہی اور نہایت ما ادب   کتب ہی ہی ہی ہی او کا لقب
ہی ہی ہی ہی ہی ہی ہی ہی ہی   کہ ہی ہی ہی ہی ہی ہی ہی

URD MSS

891.4397

FAS

پکارا ورپہ اگر یوں وہ بد خو
مگر میں ہی بعینہ ہی بہ مذکور
عقہ میں ہی اسکی ہی شاہ
کہ حضرت فاطمہ کی گہرو اند
لیا دیکر لی تانی کو فرمان
اگر وہ نوکرین انکار معیت
غم آگاہی میرا تشش
بہارم تانی اوسدم ہوں بیاب
کہا میں ہی میرا ارادہ
علی بن اسطرت ہی فوال نظام
نیک کی ضرب ہی بخند چہ بیجا
علی سی لیا غرض معیت باجبا
تیر ہی پیشواؤں کی لکھا ہی
کتاب لکھی تو ایسی ہو تو آگاہ

کہ نکلوا اب ہو گیا ورنہ اگر کو
یہ نسخہ ہی بہت معروف و
رقم کرتا ہی ابن عبد ربہ
بہم بھی تھی عباس اور حیدر
کہ لا وہ نوکریت لانی یہاں
تو او نوکر قتل کرتا چہ عورت
ارادہ تھا ہوا ہی اگر کو سرش
جد و گامیرا کہ ان خطاب
بہ ختم لکھا ہی ہو گیا زیادہ
بہت مشہور اس نسخہ کا ہی نام
ہوا استفادہ حسن و اور بفا
وہ کرتی تھی بہت معیت ہی کار
عبث شیعہ بہت بہت لکھا ہی
بہت بہت بہت بہت لکھا ہی

کہہ دیا یہی حضرت کھنوم لومای
 عمرنی اوسکو لہری تیج ڈالا
 غضب ہی فرج اہل بیت اوہ
 آری ای راوضی برخواہد
 کہ شتابت ستم از طرف اصحاب
 تلف ہی کیدی باین بدخواہی
 یہ تو بی بغض اصحابی ہستی ناوان
 جواب شیعان شکیوہ
 کیا حضرت علی سی جہن کروا
 یہ یعقوب کلینی فی ہی لکھا
 یہ پہلا ظلم ہی اوہ پر سر اسٹو
 تیری اس کیدی ہی ہیکہ مقصود
 یہ سن بیداویان ہون علامتیا
 کہ سبب نسبت ال مصطفی ہو
 تلف اپا لیا ماتی کو ایان

لگا کرنی بہت ایسا ہی اوہ
 کہیں پیری تیری ہر پہلو
 غلط لہتا ہی تو یہ بات ایشوم
 اگر بعضی خبر د احمد ہونی دال
 یقین خاں ہوگا اوسی رہا
 منہ پداوہی تفسی عالم ہماری
 بھی ڈری زانا تا تو جن جا
 کہہ بن علت مری ہونہ عاویہ
 ہن تاست ہی عقد کھنوم
 وقوع عقد پر امی دشمن ال
 تو اتر لوہین ہنچی ہن انجبار
 سپہر علم کی روشن ستار

بڑا ہی انکی نزولیت و سکارت	کھابہ ہی اوسین زلیک شہر کا
قد کا ماحول ہی اوسین سدا	عیدان ہی اوس ہی دعوفا کا
کہ چادر اور کرخت عینہ	کئی دہائی ہوسی مسجد کی اندر
کیا بولہ ہی دعوفا دل کا	دیا اوسنی نہ ہر از حق زہرا
مروج ہی جو سووی ہی تصنیف	سیرین دوسکی ہی ہر عاہد
سہو انکی اوسین اس خطبہ کا زور	یہ خطبہ شب لہا بوجین ہی شہور
نہی ایک اس اثر انگار پر	کہ سنی اور سکی سب رتی ہیں
تہایت حق وہ اس خطبہ اثر	رقم کرتا ہی افغانی ہر خطبہ
نہیں کرتا لہی خطبہ کا انگار	کہ ہی صحبت کا اسکی سبکو کار
مصنف کشف غمہ کا ہی سادہ	اوس ہی لہا ہی ہر خطبہ
خود کرتا جو مری ہی یہ روایت	اوس ہی لہا ہی ہر خطبہ
خدا کی واسطی شرب علی یارو	ترا اثر جو بیان چو لہا یارو
یہ قول سنی بلکہ وہی	یہ قول سنی بلکہ وہی
سنو ہم سیری تہمت لی	بڑا چہل مار لی من کی دلی

خلایف سلطنت ہو مخلص انکار

نہیں عن سبھی نہایت میں تو

کہ ایک سلطان عالی خاندان ہو

اور ایک عالم اسرار و مہر ہو

اوسے دنیا کی ہر وی غرت و جاہ

اور اوس سلطان کو ہوا لڑا تھا

میں ترک میں اوس کی خلایف ہو

سب سے محال کی ہر وی کا

سب سے بڑا ہو وہ ہو مخلص ہو

بلاشبہ ہی اس جہاں حال

وزرا تو کان و سر کر سن کہ تھا

نما و روز و زہ کر تا تھا حق

ملا وہ اس کی بہا مٹوں خلیفہ

کہانی تھا کہ کر تا تھا مولا

ہو اوسے عفو و ارفع ہو

مثال اس کی ہر وی اس جہاں

مقرر اس کی سلطنت کا تھا

ترا بیضا و در سحر ہو

نہیں ہی ہر وی غرت و جاہ

نیویں اس کی ہر وی اس جہاں

فساد و فتنہ و جنگ و جدل ہو

نہیں ہی ہر وی غرت و جاہ

نہیں ہی ہر وی غرت و جاہ

کیا نہ تھا ہر وی غرت و جاہ

خمر و دین کا تھا ہر وی غرت و جاہ

مہر و دین کا تھا ہر وی غرت و جاہ

تھی اوس کی تہن اہل سقیفہ

فساد و فتنہ ہوتا تھا ہر وی

نہیں اس عقد کی تامل میں رہا	کیا ہی اس طرح وودوئی اٹھاد
کہ اصل میں روایت بیدار	کہ نقلش از میر این بکار
عدوئی وہ علی خیر امش کا	سب و نمانی اور بندہ عسک
و فریخ و سکی عبادت سی عیان	پتھن میں او سکی لغزش ہر زمان
روایت یون ہی کرتا ہی وہ	کہ حیدری پیا تھا جسد کا نوم
کبھی ہر آپ نہ تھا ہی نسبت	کہ ہی اس عقد کی مختار عباد
کبھی اپنا ہی تھا جسد کو انکار	ہوایا امر آخر بوبہ اجار
کبھی کرتا ہی ہر اپنی دوست	کیا یہ عقد حیدری بیہ زشت
شما قفس اس خبر میں سر لبر	خبر اسطور کی آپ معتبر
غلط کہتا ہی دشمن ہی وہ حق	انہی ت ہی ملی کی اسطور
مہوری بات کا جسکی پکانا	بہلاکت عاتقوں کی اسطور مانا

جو اس قدر اس میں مبینی ہی

کہ اگر بالفرض جج ہو یہ روایت	ہو اگر خبر اس قدر ادا قیامت
کہ حضرت کو تو انکار و الراء	بہت دوری ہو انہی وہ

نہ زیت کو چڑایا اوسے رہا

تانی کر تو ای اونی اوہ

پھیر لو کہا مغلوب سے

کلام اللہ میں کہتا ہی قوم

کہ حضرت اوطیہ غیر تلو کار

پھیر زاپو سی عقدہ زاپو

صلاح وقت یوں سمجھا تھا مری

سنا اب حال تونی ایسا کا

نہی داناوی عثمان جوسفاک

جسرا کہتی تھی ملعون ہی یہ عمر

کہتی کہتی تھی اس نسل کو مازو

یہ القبت تھی صدیقہ کی ظاہر

اگر شاید یہاں تو ہو لڑا لیش

نہلا ملعونہ ملا لک کی مزارو

کہ تھی ختم الرسل مغلوب کی پڑ

کہ ابھی حیدر نہ احمد سی زیادہ

رکھا پاس نبوت خوب سے

خلاصہ حکایہاں ہوتا ہی مرقوم

یہ بید نیوں سی کہتی تھی بیکار

جوتی گا مونی تمہمت مرگب ہو

ہائیت تھی اوسے شطرنج میل

یعنی حال ہی یہ اوصیا کا

جس کی کہتی تھی فو المنورین ناما

ہمیشہ بختی تھی لعن او سپر

کہتی کہتی تھی ہر شے سی اوتار

کہ تہا وہ تہا ملعون ہی ظہر

ابھی ہوسن تہا پھیر کا وہ خوش

عین تھی تہا صدیقہ کی پتار

خدا جانے کیم کیا نیلے کاندل لاند	نرا اونٹن نکلا در جھینڈا لاند
کیا تو بھلا کی نہا بھلا بول	کھیلے گا تو انا زمانہ مار بول
جو مٹی جہر کی بھینڈا ہی تو بھلا	جھینڈا ہی تو بھلا ہی تو بھلا
کہ عمارت جھینڈا یا دھکیہ رو	یہ ہم کہتی ہیں انا ہی یہ تو
نہیں ہوتا عمارت حضرت کو نظر	تو کیا مقدر ہے ہاتھ تھامو
وہ بیان وضع دخل اپنے ہیں بیان لکھیں	

سنائی مردک نہایت ہی ناہم	نہیں وہی یہاں افسردہ بھی ناہم
کہ حضرت نے جو کتب تیری	نہیں ہی وہ شوق تیری سفر کیا
نہ اس نسبت سی ہو تو تیرا	نہ ہو تو تیرا ہو تو تیرا
کتب ہی سننے کی ہی یہ ناہم	کہ تیری اجڑا دو دیا دیا ناہم
ابو العباس اور ہی اپنی بواہم	کہ وہ کہتی نہ ہی ایمان و اسلام
ہی تارخ غیبی ایک نسخہ مشہور	نواہی اسطر حسن اور سہین ناہم
مسلمان ہوئی کو غلام اور خان	راز غیب کا تو میرا ابو العباس
کہ تیرا کافر جس تار شہیرا سلام	پیشبرنی نہ رہا اوسی کچھ کام

اوسے ہم جانتی ہیں اپنا آقا
 نہ بایسا ہی غالب اور قاهر
 مدد و سکائی ہوئی نگار ہزار
 کہا فرعون مرتد کی آندایت
 عدو اللہ ہی شیطان کیسا
 اشد ہوا کفر میں مبتلا و پسا
 تہا کیا ہوں پر غالب رب
 براق مصلحت تہا اپنی اہمال
 علی مخلوق غنی خالق نہیں ہی
 ہی کا حال ہی کچھ نہ معلوم
 کہ ابن بوسیط کی حیا نے
 کلی میں ڈال کر اخیل روا کا
 حجب لٹا کر بھی کا اوسکی شرا
 مٹی کو بوسیط کی مارا لکھن
 مگر اپنی ہن ہی منہ خندہ کا
 تسلط جسکا ہی ہرشی پر ظاہر
 کیا اللہ خداوندی کا انکار
 کہ ہی جسکا خوشہ چین منہ کراہ
 مخالف حق ہی ہی ہر ان کہو ما
 کہ لڑتا تھا الوہیت کا و عوا
 مٹی کیوں سرکشی کی اور کجولیت
 و دین نہ ہی بیرون چاروں کیا مال
 مگر محبوب خلق بالیقین ہے
 کہ ہی تاریخ میں اسطرح مرقوم
 بعین و بدین بات کیا ہے
 کیا تہذوم خفا و نہی مشوا کا
 گھانا نہ ہی رسن ہی اسکی
 ہوا جسم ہمارے خوشی کا ہر

کہو کا میں کہ صدقہ تھی سیدنی
 اسی جھوڑا اوسی لعنت کرو گا
 اوسی ملعون سمجھو یا اوسکو بدین
 ہمارا ہر طرح ہی تجھ پر الزام
 شکر خوا غفلت سی ذرا چوک
 نہ اپنی عمر کو غفلت حسب عمر میں
 نہ اخوان انشہا طین کی آثار
 کہی خنمان بہ ماتنی لعن و نفرین
 تجھو را سنی ہر صورت کا
 ات اوسپر لعن کر یا اوسپر
 ہد ہر ہی قتل ہووی و اللہ اعلم
 نہ کتی کی طرح بیخاریہ ہو ملک
 نہ ہا ہمزہ نا صبی سترین
 ذرا غفلت سی اپنی چشم و لہر

یہ قول سنی بی ابروھی

یہ ظاہر میں تیزی بہتان نہا ہی
 ذرا تو غور سی ان یہ مطالب
 برور باطنی اور ظاہری ہو
 سواپ شخص یون ہو عادی
 جواب شیعہ ان نیکو می ہا
 لعین یہ بات تو لی سچ ہی
 میں اس پر بھی جواب اوسکی سننا
 کہ جو غالب علی ہو کل غالب
 باجماع قبائل عربی ہو
 جلی اوسجا نہ اوسکا لچرہ ذرا نور
 کہ ہر غالب یہ غالب و ولی ہی

ہی اس میں شکیہ خطہ ایسا
 کہ جس صاف ظاہر ہی تہہ را
 نہ کی بہت ہی اوجہ تفسیح
 بوی ہی اونی بیدی کی تصریح
 یہ ملعون و لہذا و سوجہ
 حلی و لی ہی بوی بھوڑا سیہ
 طرفہ تہہ طرہ انیا کا
 کیا قاضی فی بیاد ہی اندر
 نقد لری ہی ہوسی عینہ
 خدا لڑائی اوسکی حاکم جا
 جو مورن آیین فرعون کی ہسا
 کہ وہ رہتا تھا نجفی پیا ایمان
 میری تہہ کاشا ہر ہی قرآن
 اگر کہتی ہنہہ سینو تم
 اوہی است کویر ہوشین ہی تہہ

یہ قول سننی لی آبرو ہی

نقد وری کر خیرت وہ را
 تو کھار و فسی کا تہہ وہ لرت
 مقلد شاہی کی ہو لری یون
 مکرابی تہہ بروہ لری کون

یہ جواب شیوعان ہی

جواب کا ہی ہنہہ تہہ
 ہی کر ہنہہ کاشی
 ہی لری حال ہی ہنہہ
 ہی لری حال ہی ہنہہ

خواہد کہ ہوی اوی پیمبر : کیا صبر و تحمل اس حفا پر :
 علی بی ہی اسی صورتی پیمبر : حفا وین بر ما بو کر :
 پیمبر کا عدو ہوی ابو جہل : شیر وانی وقت متحدہ اہل :
 لڑی اوی نہ وہ صاحب گل : صلاح وقت جمہا ہوتا مل :
 زبونی کیا تحمل میں علی کر : فواید میں تامل میں علی کر :
 وہاں بو جہل تھا اور ہاں بو : وہاں ہی پھیلائی اور ہاں :
 قسطنطینی ہوی جمہ سنی لعین : یہ بتایا دیکھ لی ملاعین کے :

یہ قول اس میں سبیل و دین ہی :
 بنا وانی تو شاید یون ہی : تقسیم وہاں لیا حضرت کی :
 تری تو عقد الی ایسہ کار : کھانا لاج اہل غم میں نہ تھوار :
 کہ تکیلی میں خلیفہ یون علی ہی : تقسیم منع ہی نہ ت کر سہی :

جواب ما جواب یون ہی :
 غلط لہا ہی کا قریب ہی :
 ہوا اب مور لعنت یہ کراہ : کہ ہی کا قریب ہی :

اگر این بناری با تین پیران
حرکت چپ نواوس کا با
کها تندی چهل سحر غم
هی این و نه دانی تر عالم

تبارای سخن کیونکر بهمانونی
که لحنی اینا تر یو پرسی آب
اگر باون تو کتر تاهون بهی زم
نهادی اوسنی شرمندہ بر عالم

سکایت ہی تندی پیران
بہشتاؤن میں سخن خرو حیات
شیر ملا سنین کی ویدہ لرا
لکھا ہی یون کہ راز قبل حیرت
مکرو برون لکھا تھا
بہشت اس امر میں لکھا تھا
یہ فرمائی تھی کہ تین پارو
غرض کی اوسانی بیہم نہ
ہوئی راضی رسول ملک طاب
ہو یا آن کر مسجد میں

سکایت ہی تندی پیران
کہ جنو شکی تو خوش نہایت
کتابت عشقی سی ہو تو گاہ
بہت کوی تھی مخفی امر و عورت
کروا طہار ز عورت یا یہ معنی
مکر ختم اس رسل کہ تو ہی لکھا
کروں ظاہر ہی یون امر و عورت
کہ تندی پیران خرو حیات
نوا جی تندی پیران مسجد میں
لکھا ایک خط پیران تندی پیران

تو بخت سی پہلی ای سید کار
لڑی لقا کلمہ سی نہ زہار

جھپی تھی غارین سہلان بطحا
نقیہ کرتا تھی مانیتہ موسیٰ

زمی شعب الی طالب بن حید
نہی انصار حو اعداسہ لڑیت

ہو ی حب مجتمع اعدان و انصار
لڑی اعدای دین سی شاہ ابرا

اسی صورت سی کرار و لاور
نہ رہتی تھی رفیق اور غور و اور

جو کرتی خبک بویر لعین سی
اعانت نہ تھی تھی کونین سی

الرحا لیس تھی انصار یوسیت
محابد حیدر لڑا روم بیت

تیرا اوس ابن کوشنجان سی
علی ولہم فی ایک ہیجا تھا طوا

حابت ہی یہ سفیان کوا لیسری

کہ جب ہو کر کو بھی خلاوت
تو کی تمنیٰ بقہ سی عداوت

زن و فرزند کو ہمراہ ایلریت
پہری ہر ایک کی دوازی یہ

لڑن تاکہ اعدا و اعانت
تو ہیجا و خفیہ لڑا اعانت

نسی کی تھی اعانت کی تڑپا
موسیٰ و عمری سی آخر دستہ

اکرم تہرہ ہوئی تو مقررہ
ہر ایک ہوتا تھا لڑا یار ملوڑ

ہوا تھا لال منہ جیسی چاند
 کہاں خطبہ تیرا کا تھا
 کہرا تھا بہترین بوڑھا بندہ
 اگرا لہی کی صورت کا تھا
 جہرا لہی لہو کی آبی تھی
 کہاں تک تھی اور تھی
 کہاں خدا ان سب کو رکھتا ہے
 غرض بچا لی صورت تھی خلیفہ

یہ قول سننے کی آبروھی

حسین ابن علی بھی کو لایا
 تفسیر وہاں بظاہر وہ جو کرتی
 بہترین سی آئی تھی وہاں
 تو کا پہلو مصیبت میں وہ پرتی

تو اب شیطان نکلتا ہے

یہ سبہ بھی تیرا اطلال ہی ہے
 کہ جتنی ایتھا اور اعدا ہیں
 جواب اسکا یہ بھی سن کان دہر
 ہمیشہ تاج حکم خدا ہیں
 باوصاف تمیدہ مصنف ہیں
 کیا لیتا اگر باطل مختلف ہیں
 تیرا بھو اگر کھسا لایا ہے
 لوی یہ شہر فعل مصطفیٰ ہے
 ہو رہی اور پرتی کا مقبول
 ہوا راہ خدا میں کیتا مقبول
 چہی کیوں غار میں ختم نہیں
 نہ ہی ملتا خدا میں جان شیریں

یہ کفار کی جگہ جو کسب کار ہے
کیا ابن ربیعہ کی بڑا جور ہے
لگا بوطی موہر پر لکھا ہے
ترانہ روز راسی لکھا ہے
ہوا موہر سوچ لراہ لکھا ہے
یہا تک ترجمہ نہایت تکلف
کہ ہی اون جو تو نہیں فعل ہیں
اوہرا ہی نہیں نیچ اوہرا
ہوئی ہی سوچ کو یہاں چور
نہی جہری یہی مبارک
جوانا سوچ کر نہ لایا دم
نہ وارہ ہی یہی نہیں تھیں
البتہا کان مہیب کا ویدہ
پڑی جاوے مفسی ہو گیا

تو بس جو کسب کار کی داری
لکھا ہے جو تین یاد لکھی
وہ ہمارہ لکھا ہو نہ لکھا
کہ اوکسی ناکا اور میر نہجانی
ہوا برائی جہی کی خسار
لکھا کی شاعر کا حق
ہوا نہ نہیں جولا کھا تو سن
نظر آتی ہی موہر جو پاند تار
کہ ہمیں لکھا ہو تر پور
کہ اولی کو نہ یہاں ہوید
کہ لکھا ہے دونوں لکھا نہیں
نہی تر نہ لکھا ہو تر
تہی نہ لکھا ہو تر
کہ لکھا ہے لکھا ہو تر

یہ قول سننے کی آبرو تھی
تیرے ہی منافق کی دشمنی
سو تو وہی ہکا ملعون اور سکاٹا
جواب شیطان نکلو تھی

ظہیم اشرار کی بلے تلے تھی
ہمیشہ با تقیہ زندگانی
ہوا تو سامری سے کہوں ہوا
لگا بڑی لوہنی لیون منان
کھڑا نیا دانی میگو تھو
کہ لہتا تھا ہر ایک سید
یہ حکم ہی منافق کی دشمنی
ہوا ملعون تو تاج کشانی
وہ ساچا اور تو کہ سالہ چار
وہ سنہرے تھاتھ تو سالہ ہی اوکا

یہ قول سننے بغیر ویر ہے
تقیہ کر کے تو جانائی حج کو
خدا سی ملکیت تیرا برا ہے
جواب با صواب ہو سن ہے

تقیہ کو نہ تھرا کرنا مستحق
تیرے ہی منافق کی
پر کا تھکے میں وہ ہوا
جولہ اٹھو با یہ ظہیم ہو لا
تقیہ کی پتھر تھائی ملو تھائی
نہ خوف قتل ہی تھائی ملو تھائی

حلیل اسید تھا کہ کیا ہمیشہ
 کئی احمد فی لیون اس طرح رفتار
 کیا ہمیشہ سیر قربانی و اور
 بجائی فوج سی لیون ال ظہار
 جواب سکا تو کیا و لو کا خام
 سوا اسکا کہ وہی اج کو الزام
 حقیقت میں یہ میری طعن مرد
 یہو بختی میں ہی بسط فاک
 فرض و پر وہ اب تو اتنی ستم
 لگا ہی طعن زنی مسطفا
 محبت کا عمر کی یہ شریعہ
 کہ اب تو طاعن خیر البشر ہے
 تیرے اس وقت کی جو رہیہ
 کہ طاعن انہما پر تہی ہمیشہ
 خطائیں انہما کی کر لی اطہار
 صحابہ کو یہی کرنا تہی ہوا

یہ قول بھی معنی دیتا ہے
 سن امی مردک تقیہ نوا
 کہ شرعاً جہوت کہنا کجا ہی

جواب باب وینہا سی

نہ ہم مردک تقیہ نارو ہے
 تیرا وہ شیخ سعدی کی جود
 کہ بیضام میں لوگ لکھ لیا ہی
 کہستان حبلی لکھتا ہی از
 وہ کہتا ہی جو سچ ہو قند انہر
 تو اوں سی جہوت ہر صبح انہر

وہ آپس میں سراسر لوں تہا ہم کہ جیسی چند تن ہوتی ہیں باہم

خواہ اب بواب ہو میں ہی

سن ای لیدی یہ باتیں نا اہلن دلیں لوح بہن یاد روا بہن

امام عطر مشک فریضی تہا وہ سرور حاشین مصطفیٰ تہا

غنا ہم میں تصرف کیوں نہ کرتا امام و مالک و مولانا سبکا

نشانہ کی وضاحت اسمین کیا ہے عبت مروک تو واحدی ملک تر

نشانہ لہری کلی اس سفر میں سدا مارا انہی ہیں نور لہریں

کئی تہی لب سفر میں سا تہجد حذر لہ لوح لونی سی مجہد

اگر بالفرض ہوتی ہم سفر ہی نشانہ کی نہی پھر اسمین خوبی

بہی کی ہم سفر ہی متی فاسق رحی لیکن منافق کی منافق

علی کو اونس ہی واہد نفرت ہمیدہ چمکتی ہی اویند لعنت

صحیح مسلم ایک نسخہ ہی ہو کہیں بجلی حد بین پہلو منظور

بہ است ہی عمر کتنا تہا ہم یہ عباس و علی سی ہو کی نرم

کہ تم بول کر کوب مانگی ہو مجھی نور اسکو کاؤت جانے کو

نہ ہر اثنوی میں نام اپنا
چہ پایا نام کیوں تو لی تباہ
بڑا تجھ پر یہ ہی الزام اپنا
تقیہ و پھر کہتی ہیں رسو

یہ قول سنی بی عقل و دین ہے

وہاں جمع ہوئی خطر علی کی
خوشی کی نہ تھہرتی اوس سنی
جواب جوارب مومنین ہے

غرض ہی بچا ہی ختم جہم
نخاری اور سمنی ہی ملھا
روایہی لغت و سب و شتم
کہ خبر ان تک یہی دنیا میں نہرا
کی جمعیت علی پر تقصی نے
اسی صورت سی لکے چہم
اوہی دنیا سی جہم جہم
تو کی بوکر سی حضرت مانی بیت
رژین عالم پیری اطہار اجار
کہا حضرت راشش ماہ انکار
تو کہتا ہی خوشی سوائی ہی
تبرہی اس دین اور ایمان پہ

یہ قول سنی بی عقل و دین ہے

دلیل اسکی ہی میری باس حکم
غلام مومنین ہی اور شرف
کہ جہم و سنی و سنی و سنی
وہ باہم و سنی و سنی و سنی

ہن اکثر نیک و بد ہمنام خسر

عمر ہی سینو نکا ایک نور ہر

ہی اسم ابن یوسفیان جو انعام

بہت سی سنان بیا دہ بڑا

خوارج سی ہی ہن ہمنام سنی

درا تو دیکھ تو اپنی محنت

ہی تیرا با عید ایک پیر انعام

مظنہ ہی کہ ہو یوں نہ کو منطوق

لکھی پتھوں پہ اپنی اونکھ اشما

نکھائی خازمی ہذا ایک شویا

عبادیت تہن جو سبطین شی

خلاصہ با اصالت نام ہن تو

یہ قول سنی کی ابرو ہی

ارے لو جانتی ہن مرزا اور زن

نہو کا نام پر ابرام اصحا

دوم ہی قابل سبط ہینہ

عرب ہن ہی ہی کتیا کا ہن

کہ شیعیہ سی علی کی ہم غف ہن

لشای سی ہی بہلا کا کام سنی

کوئی ہی شمر کوئی شیب

یزید رو سب سی ہی وہ ہمنام

کہ اکثر ہو برائی اونکی منطوق

کہ در پردہ کر ہی اوسنی تیرا

کہ ہی سبطین می این اوسنی

ہمیشہ یاد کرتا تھا مدھی

سمی جہ ہون بید ہن محبوب

یہ قول سنی کی ابرو ہی

کہ حضرت فاطمہ کی وقت مرن

تہاں سمجھی ہو غادر اور خاں
 یہ سنکر چپ ہی عداوت مولا
 نہین ہیں ایسی بھم و اندکین
 سکوت شاہ سی ظاہر ہی یہ بات
 دیا اوسکو جواب اسکا نہ صلا
 پہلا خلو کہ کاذب جانتی ہوں
 کچھ جانتی تھی لوگو بندت
 رہیںکی اوسنی عدم لسطر سی
 اور اپنی حق کی غاصد جانتی ہوں
 کر نیلی لعن اوں پر تلک و نرات
 محبت ہو گیا با ہم لسطر سی
 جو کاذب اور خاں ہو ہیں بدرات
 غرض لعنت ہی میری سا جو پر
 نہ کاذب جانتی تھی از کو حد
 ایشاید ہی اسجا تو اسی سے
 علی پر افسر اگر تھا غا و عیب
 کیا بہتان علی پر مضر ہی تھا
 غرض ہر طرح چھوٹا وہ شہی

یہ قول سنی بعض و دین ہے
 اوں کی نام پر بتوئی اپنے
 رکھی تھی نام پر خوشحال اوسنی
 بروٹھا نام بھی اپنی لیسر پر
 رکھی تھی منصف کو سنی بنا کر
 جواب با جواب نہ نہیں ہے

مردی فتنہ مندی و جہاں	ز چندی عربی و عربی
بہنہ کسی کسی دھانے	ز ماورہ اسی لیا ہو گئے
طلب کر نیو حق زہر ہو جاوے	تو اوپر طعن تو ناحق سناوے
نہ شو جہی عایشہ کی بچیا ہی	تف ای نا مال بوس قیامی تھا
بجھ کے جہر تو دم جہر اوی	جہاں اشکا نہ یک لب مچارے
یختی ہی سب میں تیری آغا	مضر می تو چینی یا حراسے
تیری کیا عایشہ لکھتی ہی خالا	و یا یو کر لکھتا ہی سب خالا
جو ہی یہ ناظم سی بکھر کسب	کسب ہی تو ای بروک کسب

یہ قول سنو مفضل و مین

یہی تیری تیری سیری	ہر لپ بولی معنی ہی وہ تو
امیر انوین با ان جلالت	سواہر سکی معنی جہی کو ملک
فلا تو پاس لال سے کما	اونٹ تو لچہ تو لال ہی کا
زیر دست ہی نہیں ہی سکا	کسی سب سے کی بیتی کو ہی بجا
یہ تیری منہ ہی ہی ہو لکھنا	بشان ہی ہی و ال طام

و نہ کی تھی انہی وارثوں کو
کہ تا قامت نہ بھی کوئی میرے
بوقت شب بھی نہ دفن ہو :
نہ وہی قبر پر بھی گلی کی دھیرے
نہ بازار بھی نہ اپنا غو کہاوی
سودہ کیونکر پہلا مجمع میں آوی

جواب شیعیان ننگی

خبر می کہہ بھی اپنی لہجہ
سب اسکا بخاری کی لہجہ
کہ کیوں زہرائی کی بھی تہ و
زیادہ اس سے ظلم و جور کیا
نہ بولی نہ دیت پھر حد سودا
جہازی پر بلاوی کیونکر آسکو
وصت اس طرحی کیونکر آحا
کہاؤ کہیں نہ بوقت میری اشرا
کتاب جو میری بد بھالہ سپید
یعنی ہی لہجہ و واجب تھا کام
چل کلامیہ اگر یاد آس جا
سوار شریہ پورانی کو نکلی
خبر می کہہ بھی اپنی لہجہ
سب اسکا بخاری کی لہجہ
کہ کیوں زہرائی کی بھی تہ و
زیادہ اس سے ظلم و جور کیا
نہ بولی نہ دیت پھر حد سودا
جہازی پر بلاوی کیونکر آسکو
وصت اس طرحی کیونکر آحا
کہاؤ کہیں نہ بوقت میری اشرا
کتاب جو میری بد بھالہ سپید
یعنی ہی لہجہ و واجب تھا کام
چل کلامیہ اگر یاد آس جا
سوار شریہ پورانی کو نکلی

کیا تب کشف ساق پا عمر میں

علی کی تنگ و بے جا ہستی ہیں

بہمنبر کو نہی ہرانی ہوں محبوب

کہیں بو تکر نہ حیدر کو وہ زخو

یہ خود لکھنی ہی انکی لبت میں

دراچ سی یہ سہمی کم نہیں ہیں

علی کی کس طرح کر لیا ہیں مختصر

معاذ اللہ کیا کیا مقرر ہیں

حدیث نہ دیکھنا کیا وضع ملی ہیں

بہمنبر پر ہی کسی کسی بہتان

بے حیو نہیں بہ لڑتی ہیں روایت

کہ کاغذ پر چڑھ کر مالیشہ کو

خاکا یا مانج اوسی حضرت کی تار

کہہ اوستنی بھی سیری نہیں

معاذ اللہ کیا چھوٹی ہیں اپنی

بہمنبر کو نہی کب مانتی ہیں

کہ عالم تھا ابو العاص و رجب

کہ لانی فی لیا ملجا علی کو

پہراو لٹی ہم بہ ناحق معاشرہ میں

چہی دشمن علی کی یہا میں ہیں

عمر کی خوبان لڑتی ہیں شہیر

کہوں بو تکر مسلمان ابلی ہیں

یہ سب انکی کتابوں میں بہری ہیں

عالتا ہیں یہ ملعون شکل عیطان

کہ جسمیں تنک احمدت نہایت

دکھایا مانج مرور خانہ خوش خو

لگی بہرہی کیوں علی سیر

لو تری میں خوش سیری نہیں

ہو تو معلوم تیری تو محبت
محبت ہی ہے تو سید لغت

ازی ای راضی حسن کردار
پیمبر اور علی بن ابی طالب

خواب با صواب موئن ہی

تو کیا بگاہی رد و لین و راغلو
زبردستی کا ہی لیا اس صبر و کر

ہو ای مانقہ میں بیان سب
کیا با حواجم پر عیان سب

ہیں معنی جبر کی اراہ حیدر
کہاں ہی نہ تھا سمجھا تو اینتر

نہ کلی کی ہمارے منہ سی پیرا
مگر ہوا منتہی سستی ہی بدو

سناون ان کی تجلو بحیائی
علی سی کرتی ہیں کیا برا ہی

لکھا ہی روسیہ اس بحرینے
روایت کی صی شیطانی

عمری جب کیا پیغام شادی
ہو راضی نہ وہ عالم کا باوی

عمری صی سند ہنوس لایا
تا اندر اس سستی سے لایا

کیا بیجا یہ ہر شاہ وین
کہ ہیں ویکو کا میری بائیں

علی کی ہوئی مضطر آخر کار
اوس ہی ہوجا عمر کی بائیں

اور سوچاں میں ہوں ہی ہر
کہ بیجا اوس ہی حیدر کی جا کر

نہی کو جب ترا برون فضا نیست	تو پھر حیدر کی مہک لیا بجز زلف نیست
غور من این دین آوردند بیا به	تفت ای سنی تیری تشبیه به لعنت
نکر اسلام کو بدنام ناما باز	نہی ایمان کا تو نام ناما پاک
امری ای خارجی سہمہ کروار	یمینر اور علی بہن تجہ سی ہزار

یہ قول سنی بمقتل و دین ہی

جنت کا نمونہ ترا الیک اور	سنا تا ہوں سنی کو تو پھر عو
حسین ابن علی بی غم نہیں جو تو	سید پوشی لہی ہی ای سید
سن امی کیدی یہ پوشش ناروا	یہ فعل شامیان بیجا ہے
سید پوشی کیا کرتا تھا فرعون	نصارا غم میں لڑتے ہیں سیدوں
کبار کرتی جو پنا خوب تر	تمامی الی اصحاب تبصر

جواب باصوایع نہیں ہی

سید پوشی الی سادہ بن غم کا	سنان ہی سونک اور درد و لکم کا
سید پوشی میں ہی لیا عیت کی	سید پوشی کو نہایت کبر پر جو بی
کعبہ، اندر رہا ہی سید پوش	تیری بہن کو واپس لے کر

یہ رقاصہ نشی کی احمدی کفارہ

ابھی لگو تاشا دیکھتی ہے

رجی سوار وہ کاندھی یہ کچھ دیر

لکی ہریش کی روی کو سنا

میں کبلی ہو چکی تھی پہلی سی

کہ دیکھوں ہی انہیں کتنی مری جا

یہ ہی انصاف کی جا العزیز وہ

وہ ہمیشہ جو ہو وی مست ہے بہتر

اوسے بگڑ رہا ہے پہاوی

بھلا اس جھوٹ کا بھی کچھ نہ کانا

غرض سنی بن سب پروی

زمین کی ملک وغیرت ہیں نہ پا

عجری لکھن پر ہوتی ہیں لڑوی

صحاہ پر سب میں مقبر ہیں

کہ باجی جاؤ تم ہر وہ بزرگ

تمہارا قصہ کتنا دلہتی ہے

لہا اوائی اوتارو میں ہو

سہاگ اینا لکی اوسلو حجابی

مگر اسو اسٹیل کی جان لڑیر

بہا یرت پائر تھا اللہ اللہ

وزر انصف ہوا صاحب تیرو

و کہا وی نایح وہ جو رو کو لا کر

عجب غصہ ہی نایح مرو کا

کہ ہمیشہ اوسے سوا ہی کانا

بہا بگڑی ہیں یہ جو ولی رتو

کر بن لکھن نہ بتک شاہ لوال

مگر مٹھی ہیں یہ جو بچ کی پڑوی

پر ہمیں بچ لکھن سر ہیں

عجب ہر الیو کا سالک تھی بتھویش تم کہاں سی ماند لانی
 جتنی دیکھتی تھی مال نہ ہونے وہ بڑنگوا کی دی ہو لا علی چہ ہونے
 الرضیت عمری دی و تھیلن وہ منلو او نیل اب نہ تھیلن
 مر او ملی تھی غرق نہاویے کہ اتنی ملو ملی مقعدہ تھی نہ جھوٹ

نہ قول کہتی تھی عقل و دین تھی

بنا لڑو ہول لہو لہو تھیلن : : : : :
 جتنی تھیلن تھیلن دی ویا تھیلن تو غم

جوانی تھیلن تھیلن تھیلن

ندی تو تھیلن دی ویا تھیلن تھیلن
 جتنی تھیلن تھیلن دی ویا تھیلن تھیلن
 تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن
 تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن

تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن
 تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن

تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن
 تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن

تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن
 تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن

تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن
 تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن تھیلن

خلیفہ تہی جو عباسی ستم لہو
سیر پوشش پہنتی تھی ہمیشہ
فتاوا ہی جو عالمگیری یا ہی خر
برای لغزیت ہونا عیر پوشش
مرد عورت اگر پہنی تو لا لاش
کراہت کا ہوا بالفرض اثبات
کراہت اور ہی عزت ہے لچہ اور
سیر پوششی میں تو یہ ال لا یا
بہلا ہم جو پہنی ہیں تجھ ہی اور
یہ کپڑی لیر دی ہیں لیون کا
ور و خیر نہیں ال کی ہیں
ہوئی ہر اکوئی حادی ہے
ہوئی ہیں نہ ہر نسبی ہر
نکو کا کاندہ میں اور شاہ صاحب

اولاد مراد کو کتابی تو ہی خر
نہایت تو ہی جو رہے
ہی اس نسخہ میں ہر مضمون
ہی مرد و عورتی لکروہ اگر پوش
سیر پوششی کرین ہو ہم رو سہا
ہی جائزنا روامت جان بددا
فدا معنومین ان دونوں کو غور
نہارا ال ایمان و سنا یا
کہ لو اور ہر و مرشد تیرے ہوا
انہوں کی حاجت ہیں کیونکہ
یہ کافر جو کون کی بالی ہیں
چرخ ہیں ہم کی اوپر کر ملی
انہیں اسلام کا ایمان ہے اور
نیک نیا ہیں اور دنیا سے تباہ

میان اخطار کا لعل مریدی	فدک لینی کا ذکر اوشین کا
جلاہی شعلی وہ نمون لی ہر	کراسلی پیری ہوتی ہی تحفہ
لبان کچھ سکھتی ہر نہ مرید	جو دین دین و لہن لہی کو
بہشتی ہی کہ ہی بہشت بہشت	نزدیکی ہی بہشتی ان شیطاں
لہی ہی نگر عیب تکی پیاوی	سلو لو اپنی لغبت ہی پیاوی
یہ وزیدہ چانیت کر رہا سنے	نزدیکی ہی ہر عایت کر رہا
عبد اللہ ہی اس غر کا دارا	ہی الفت اس سبب ہی زیادہ
جچا ہی ابن بلج اس لعین کا	جو قاتل تھا امیر المومنین کا
چچی اسکی نہایت تھی حمید	وہ تھی ساری قبیلہ کی
جلی یہ مرثیہ سنکر نہ کیوں کر	کہ وہ ہی عیب بہشتی ہیں سر
بہن ہی تھک اہل بیت صلا	کہ اوکی صبر کا ہی دل ہر تما

یہ قوال سنو معقل دین

نہن تراجہ الی عیب کا   ظہن بہشتی اہل جفا کا

جوان صواب رو میں ملے

یہ قول سنی بعقل و دین

اولیٰ ہی تو دھرم مرتبہ میں   روا کہ شرع میں دین الہی میں
بڑا ہی مرتبہ یا تو ہی کا تا   روا کہ تا ہی وید تو ہی زجہا تا

جواب با صواب مونسین ہی

دھرمیت ادھی لہی دھرم لی لوز   جلانی کونہ یا ہی تیری سوز

الہ کا لی تو ہی ہا یون قوال   ابھی تو ناختا تا تمہی خال

روا لی ہیں سہو تو مرتبہ تا   طر تو مسئلہ لب ہو کا کر بان

نہ تو پھر پیچھی کا یقیں ہے   کہ تیری دلہن مخفی ہا کہن ہی

تیرا جی جا تا ہی کوسی کا ویا   جی ہو ملک تو وید کر جا ادا

کہی نا ہی کہی رومال جھٹکے   کہی حکیم پین لی لی کی شلنگ

یہ قول سنی بعقل و دین ہی

مرا یا مرتبہ میں حیات ویتا   نہا ہی اہمیت پورہ کھوٹا

کہتے ہیں ہو متک بل خرم کی   حلیت او ہیں ہا بل خرم

جواب با صواب مونسین ہی

لگا آتے ہو لڑنا ہر جلسے میں	بڑی ہیں تیرا لڑنا ہر جلسے میں
ہو آتی قصہ ای ہریم کو اندور	زنا سی مہم کو آتی ہریم کو
الہ مریم کی ہوتی اسے شہر تیر	تو لیون تھرور آتی ہریم کو
کتاب میں خدشوں کی ہر ایک جا	کتاب میں خدشوں کی ہر ایک جا
کتاب میں تیری ہر جا آشکارا	ہر جا ہم جا خواہ جو اسلہ

یہ قول ہے سنی عقل و دین

کہی کہ تو بتا دے یہ حرکت	کہ تو بتا دے یہ حرکت
روا کتب خزانہ ای ہر کتاب	کہ جسے جانے سب اوس مشہور

خواب بیدار ہوا جو نہیں ہے

بہو کی مہر میں نہ کی تحفہ	کہ ہی ہر جا بیان شہر شہر
ہوئی ہیں جو جو بنایا پر	سلف سے ہیں کتابوں میں
دیا آیت کی لکھی کو آزار	کیا قتل اوس کی کو آخبر کار
کسی مرسل کو لکھش میں خلا	کسی پر ظلم کا اسد حیلہ
یہ تم کو بتا دے یہ ہر جا	کہی ہیں انہی کو ہر جا

موتی و منہ الا باب و الا	ترانہ سطر کرنا ہی کالا
کثیر پستو شیطان کا نامی	نا ہی ہکا تو بہت اسی غلامی
قریشو نکا جاتو بہت روز	بیاں راتیا ہوئی مع اکثر
پڑا کرنا تھا لوگوں میں وہ بدست	تسلیم نہ رہا سوئی منہ
فرشتو نکا تو بہت اور ہکا تو	نہ ہی سکے ترشہ خانو نکا تو
عزلی کی حفا کی عیب لای	کیتا نہاد زبان مصنف پر
شواہد سلی طرح تو کرنا ہی و ترا	عبث کرنا ہی اپنی صرف بات
بہین، طرح تو ال عبا کا	لما حق بہت کر ال حفا کا

یہ قول شعی بی عقل و پروردگار

الرواف فی المشایع و رکض	تیری مٹی بہن کا لوسی
بہین بلو مان لوسی البرام	حفا کی لوسی و تو نکا و شام

جواب یہ جواب مومنین ہے

عجب الوکا نہا ہی نہ ہو	بہلا لکنا نام لینی نہ کوئی
ظلام اتہ نہ مرچ کا ہی نام	خدا کا جواب لگا دینی تو الزام

محبت واقعی زمین بڑی ہو
تیری بھی ہر افسنی تجھ پر ہے

تیرا ہر حال جواب دہو
موشن بھی ہر لمحہ ہوا

تیری جوبہ تر لغو روا
بقام الدین و سر و طہت و

ہوئی فی الیا چوں تاریخ و غزل
ہوا ہی عرس و رشتہ کا معمول

بہا کی گوری کتنی ہی مہلا
نما کا رو کا وہاں ہوتا ہے

کڑا فوٹ جا کی تکریم پر ہیں کا
یہ ہر مژدہ بھی ہیں اوپلو جہا

کہیں تو ال کا تی ہن تراہیے
کہیں لڑتی ہن پہلر چہر زنا

ہن جتنی کشتیاں آتی ہن بچا
کو پڑ ہوا ال سے خستہ کا بچا

کوئی گاٹی ہن و ہولک بچا
مستلج بچہ ہن حال لا کر

ہر ایک جا کر زکارت کی پہاڑی
زنا کرتا ہی ہر وی کی پہاڑی

شلاج جا کر کر مائی ہن اغلا
کہاویں جا کون کہہ سکتا ہے

شب شاوی کا یہ ہوتا ہی اورا
کہہ ہر و امرا عالم ہوا ایک

ہوئے ہن نزدیک جب بارہ و غا
تو ہن شامیہ وں عشر کی دریا

ہو، و ملی ہن قدم چھپا ہن کا
و ہن بھی جوش این روں شام

کیا اہل سیر فی یہ جو تحریر ہے

مُصِیبتِ ہر تو نہیں اپنی بیان ہے

مگر ہنسی اہل سنت کو یہ مہلت

فضیلت میں ابوبکر علیہ السلام کے

کہ او سنی جو تباہ مسجد ہیں

فضیلت جو تباہ کہا نیکی و پیر

خلیفہ خشک و تھراوین یہ ملازمت

نتہی کیا اور دنیا میں فضیلت

وہ تھامے رہا اہل سقیفہ

غرض یہ چار ہی اپنی غصہ بن

نہیں کچھ اعتبار کیا اس میں تحقیر

فضیلت شاہ کی ہر جا بیان ہے

کہ جس کی دست ہوں دین اور حکومت

یہ کچھ تحریر ہی غلام ہیں کے

دوستی و نہد پر کا فری لکائی

بزرگی موندہ کی سچائی کی دیو

ضمیمت میں یا یوش کا راز

جو مرشد کو کیا ایسا فصاحت

نیکو جفت آداب خلیفہ

کیا رسوا اوس کی کیا بی ادب

میں یہ فوری سنی و قبل و دین ہے

برائی و دروغ وقت نور کا

جہاں میں نہیں کیوں کرتا طاقم

ابراہیم علیہ السلام کے

وقت مرگ اپنا فرمایا

اوسے کو ایوں لکھا نہیں

وہاں تو کئی وقت کے سلام

[illegible]

وہ جڑ ہیں تو بہن ہی دھوم رہا
نزارون زندیان لاکھوں ہیں
کہنیں تو لکھن نرئی ہیں لکھن
ہر ایک خانگی وہی سی الٹ
عیان چلن سی یوں ہر ایک
نزارون شقی لی ہوئی ہر ایک
مشاج وڑھی والی یان لہا
جری کاندہو شکر فی وہی
سرون بر تو بیان کدڑی کی کشا
کوئی ہی ناصری کروین دلا
کہنیں نہرت لہاری والی باوہ
وہ لمبی وار ہیا از پچھا چٹ
کھری بو تو لکھن ناہل نہی
کدڑا تہہ سہی روم ذکر ارہ

حدید و کھو تو ہی سامان طرب کا
لو سٹاز نکیان اون سمت بوڑی
کہنیں نہرت لہاری والی باوہ
سورہ بیہی ہیں چلن لکھن
کہ ہو فافوس میں جوئی شمع رو
پڑی پیری ہیں پروانوں کی مانند
کھری ہیں لکھن سہی لکھن
نوی کی گل سی پیشانی یہ کہنیں
کدڑا یں کدڑا یں کدڑا یں
کہنیں چٹھی ہیں فخر الدین دلا
غرض کدڑا یں لکھن لکھن
کدڑا یں لکھن لکھن لکھن
کدڑا یں لکھن لکھن لکھن
کدڑا یں لکھن لکھن لکھن

اگر منظر ہی نہ ہو ایسی فہرستیں
کہ دیکھی تو مجھ کو کتنی ہنسائیں

محرم میں چلا گلشن میں
صدائیں اب سن، ماتم کی دہلی

نظر لرز میں تو فتنہ بارش
کہ روئی لسطہ جس میں یہ دھڑلے

ہر ایک شہم سی دریا زواریں
سحر سی تازہ تک آہ و فغان

صدائیں فاحشہ ہر طرف
کہلی بن سر تکلف ہر طرف ہی

کریمان چاہ میں گہری ہنسی
غار و خاں میں چہری نئی بن

حرام او سر ہی اوسیدنی یا لیلا
اوس میں تاشا فہرستہ مار و لا

حسین ابن علی کی ہر عزاداری
محب میں الی احمدی و غاوار

بہر و ماوروی اور غاں فشا
صرخائی محبت کی ششائیں

نہایتی احمد صبل کی آہی خیمہ
تجہی النہیم ہی کرنا اوس کا باد

اجور و گانا اس باندہ و غم
خدا دیکھا جہاد اوس سزارم ہی

لکھا سلم کی بھی غم میں کروں
لہندہ بالداغی بولی محزون

لکھا ابن حجر کی ہی یہ نصیب
نہ بدولت رات ہر دو بالہاؤں

نہری جب صبح نہ ملے ہر جا
لہ ساری طرف میں خوشی لہا

خوشی نہ تاتھا عاشورا کو وہ خوشی
اسی منظور تھی بھی وہ تہ میر
نہ کوئی عمر یہ کی اور نہ روتی
محریم کی وہ ہم کو ماحین کاوتی
جو میں میں وہ یہ کہ بانی تھی
ار نہیں غم کہ ہو مرگ اتر کا
مری فرزند الہ کو بھی نہ روپی
مگر مجلس میں حاضر ہو لی مغموم
خوشی ہو قتل کی دن جو گمراہ
تیری اس عید اور شادی
تیری اوس غوث اللہ کو بھی تہ

یہ قول سنی بقیل و دین ہے
محبت کی یہی ہی لیاقت ہے
محبت ہی بدل یا ہمد زبا ہے

جواب مامو اب ہونین میں
جو وہیں ہو وی آنا ہی لب
جو کچھ ہی طرف میں چلی غی نام

جو پیر و اولیٰ میں اعدائے دین ہیں
بمیں کفار و دشمن بالیقین ہیں

کریم جو حیدر و پسر الہ بیدین
بمیں کی سدا بی او نیر نظریں

مسن ای سن تو سوتلے ہیں جا
نہ بی کی طرح لہ کو چہا تو :

عجوب غوث بیدین نہت مثا تو
الکریم تہا ہی اللہ تہا ہی تہا

لہا لعداوی حسد نسبی باور
بہت ہو خاتہ بی عبد نماور

براہم لہا لی لیل حق لہا حق
راہو ایا جیلانی کو احق

نیا جیسا غرض و سیاہی یا
ہنگا یا لی کا تیری موندہ یا

یہ قول سننی بجعل و دین ہے

نہ تو تم مسئلہ ہیں اور وہ
کہ جسی انما زین دہا ہی تاہی

لہا جور و سہی بن اعلیٰ م جاہز
ولی جو جیس سی ہو ف و ناہر

جواب یا جواب موندہ ہے

غلط تقریر لہا ہی یہ بیدین
نہیں اہل تشیع کا یہ آئین

نہ خالص سی لہیں جاہز م اعلیٰ
یہ لہر مہوش ج و تیاہی الم

غرض اس قسم کی کرد و دل کوڑا ہوا	ولیکن خون کا دھبہ نہ نہا
سمجھتا ہی لیکن نہیں دیر کو عید	یعنی ازنی ہیں ان کی جانوں کی ^{تقلید}
آکر جاویں نہ روز روشن ان	تو بیچارے کا زانی ہو و حال
محرم میں ٹھہرا بس سفر کر	خوشی میں چین چین خوشہ ڈھیر
و نہ ان ہی عید عاشورا پہرہ	مہریت کر تا ہیں سب کا پھرہ
عوض مانتی شادمان مروارہ	جہل رو نیکی ہر دم خند دزن
خوشی ہو سکتی کہی ہیں و وسیلہ	یونہی فتح تو سکی ہم ہیں جہل جلی
و پانلی عورتیں ملک روتیان ہیں	قطا مٹھند لی سب پوتیان
غرض انصاف کی جا ہی فلا	لڑا ہر جی عداوت کی نشان

یہ قول ہے عقل و دین کے

چہاویں ارف سستی کراہیا	عدو ہی تو ہی کا ہم کی خانا
قطا مر گونا گھٹا نہا	نہا یاں کا لیکن ہونہ پرا

میں ہی جواب

نبی کا نہ بدو تیرا ہوا	جو خوش ہوتا تھا روز قتل
------------------------	-------------------------

که مالک جو نام و پیشوا در
یافتوی چو تهرانی محترم کا
هی تفسیر و طوطی زبانه زکوره
کسی فی سلسله یاقوتی یو بهما
که از رنانه ای نهان بهی شغل
بیر مخزازی می خوشه زده
سیان کر تاهای نافع و حکایت
نه یوان آهنا تها و ده مصحح توشی
یقین می سج نهان عمر بهی
لینای فخر طاری فانی به تحریر
کتاب و رول و تها کر کی طیار
فی تفسیر و طوطی و زبانه زکوره
طیله کا پیر به تها تها
که کیا می از بزم و طوطی جابر

خلال اسم فعل و عادت
سبب یا تها در حق سی زده کا
که می این این سبب خوشه
که می و طوطی و بهی جابر آیا
فراغت کر کی از آیا و نهی مل
بای او تفسیر من اسطر محذور
شمری بنی سی لمر کی رویت
که می اعلام جابر و توشی
سنا و سنی بو کا و سنی
که احمد سنی عمر کر تها تفسیر
بوا این نشت فی جابر سنی
توا بهی اسطر جسی او سنی زده
کسی می سلسله بهی و سنی بو بهما
که به این اسم سعادت کاهون

[illegible]

سوار بی غرض و غایت
کند و بود و نیل و طوطا
بگویند که این را چنانچه است
نوش و آه ای جوی صیقل
که نیستی در این جوی صیقل
غیر می نگری به تفریح
طرز شهود علی بن موسی

بایم تا که منتهی می شود
کوچه ایست و درین کوچه
نور و تاریکی و نور و تاریکی
به چشمه می رسد و منتهی می شود
روی روز و شب و روی و شب
شوکار و زده باطل و آگاه
و این روز و زده و طوطا

و این است که منتهی می شود

نزد و دوری و جوی و طوطا
بگویند که این را چنانچه است
نوش و آه ای جوی صیقل
که نیستی در این جوی صیقل
غیر می نگری به تفریح
طرز شهود علی بن موسی

در بیان به تفریح و طوطا
و این است که منتهی می شود
نوش و آه ای جوی صیقل
که نیستی در این جوی صیقل
غیر می نگری به تفریح
طرز شهود علی بن موسی

مجتبی شب کنونی شریعت را

فصول او را در میان ما بسکند

که از یک جا و یک طرفه

کما یا منی را در میان ما

به قول بعضی بر این است

شرایع این عالمی است

و اگر کسی را در این عالم

جواب بگوید

نمی دانم که این شرایع

شرایع کو مشکا کرد و بگوید

که این شرایع می باشد

که بگوید که حق جسد نمی خدایند

تو بگو کار روز هر دو در آن

ما بزرگ غیر فرج زن بود

بهی شرح و قایم عیادت

که در این میان بوی می

نهایت و بی بوی

الای و ہستان آل و ہوا
کہ نہی عالمی لمانوار سکو
مصنف کوں ہی اوکو جانا
لما بو عین الامہ کی رہنما
ہتی تیری جیسا ہی پستی ساری
ملا اس مسئلہ کی جو ایہ تقریر
ہو ہی حدوں شائع کا الحق
نہ او سکی مان بہن کو ابرہن و
ہنیں ہی شرع میں لوج عقل و
خدا جانی کہ ہی یہاں مسہ بہت کیا
تجرب کیا ہودی یہ شائع کو
دین اس فیصلہ سی مالوفت
غرض کافی ہی علم شرع ای شوم
یہ توجہات ہی مذہب میں تیر

یہی کس قدر ہوتی ہیں کہ آپ
لما ر دافہ ہتی ہیں جب کو
مدرس لون سا او سکا تانا نام
ہنیں ہی وائے مرزا ان جملہ
نہایت جہوتی ہی وہ ایستی
لما بو عین ہی اس صورت ہی
کری جی لواطہ کو ہی استی
بہلا سالی کا یہاں کیا ذکر سا
ہنیں احکام میں کچھ ایس عقل
تو ای لوی نہ کہہ نا اور کا
کہ غلط ہودی سر عبت
لواط نہ سمجھی سہل خلقت
سب اسکا ہودی لوج معلوم
یہ توجہات ہی شرع میں تیر

فردا اپنی بریں میں آؤں گے	نہ اپنی بریں میں آؤں گے
تیرا جو مجھ پر مالک ہی نہ لوں	رواں غلام ہوں تیری وادوں
پھر میری طرف سے نہ ملوں	لو لے لو تیری ساری دنیا کو
عکاس کا نام نہ آؤں جس کو نہ آئے	جو کی علامت ہو جس کو نہ آئے
الرحیم و ربی ہی شمع عطا	میری سسلی کی مالک ہی ہزار
ہم تہا مالک کی گستاہی و تہ	نی اچھوٹے نظروں میں اچھوٹے
نہ از عہد کو رسوا کر تو	نہ اس کا اپنی ہر نام سے ہو تو

یہ قول سید بیفیل و دیں

کتاب فیہ میں ہوتا لکھا	بجی تو ماننا لو جس کا لکھا
کہ جس کو نہ ہو اس کی بریں تو	بہاؤں کسی حرمت سے تو نہ
کوئی عہد میری اوکلی	کہ ہی دو میری سسلی اس کو
عجب نام تو رکھتا ہے کمالا	تیرا تو اپنی بریں میں ہو نہ ہو
فہم ہی کہی ہیں اس کو	کہ ان کو مہینہ یا ایسے لکھیں
جوان جوان بوجھیں اچھا لکھ لکھا	

تف ای ملول تیرے دربار لغت

اسی مجھ پر ملو دربار لغت

بہر اوس تفسیر میں کہ تھی باز

بہت لکھتی تھی لی نوم و از

یہ فرما اے تیرا ابو حنیفہ

کہ تھی میں تیرے رطیفہ

کہ مغرب میں ہو زنا شرق میں

ملائی تیرے اس مادہ سے وہ نر

جنتی تہم میں کمزورت یہ غرور

تو ہی اوس پر زلی شوہر کی

غرا انصاف ترا ہی ہر سادہ

قباحت اسی کیا ہوئی زیادہ

ملائد و زن نہی بالاحسان

مگر شیطان کی لیا ہوئی یاس

و یا نطفہ کو کرتا ہو گا بڑے

دھول اس جاہ کرتی ہو رہے

میں کا فوری نیاوی سمیں

ہو ابی مسئلہ یہ اوس میں نہ لو

کہ جو شوہر مو غلبہ اپنی

رہی کم دوسری بڑی بی وطن

نہ ایک اور تیرا زادہ

جنتی ہر سال بچا ہوں سے

جنتی دوسری سے جنتی فرزند

فد ہوئی شوہر اول کی دل بند

یہ وارث اوس میں وہاں کا

نہی لچھو دوسر کا اللہ غوی

شرض کیا تھی طرہ لہرا

عرا تھی کتنی تھی سنی جا

فدا شمرخ بر ایرویه مقهور

که یون فتوی جاری فی یاعی
لا ایلک سی ولد بن ایلک بیبا

رضاء ان درونین ثابت سی
لوزن تری طرح آب بین لضا

و لری شری اویش لوندی کای
تباست تمان بر لری فی یاف

وه نوزد ابوا تو قسالة لها یا
لری وه کسبجو لری یون جکرا

یہی سحیا توری کانس
هوا ی ایل حق بر عرض تو

یہی تفسیر رازی غیر لطیفه
که نو بر ایل نسبت مان بہن

تجدد لک یلک اویش سنی کوثریا

نابدا فی سلوان دین و مذکور

جو شرا شیخ فی لوزن پو ابوا
بین ایلک دانی کار وود بجا

لری در حقیقہ ہم ہی بر اعیب
سنا و زوچا سلی علویا جود

هوی کا بہا بہن پلر بہن
که وه ہی سلی ملی لک اری

تیا بہان و سلی کا بہن یا
که سلی انکا ہو و سلی و لری

لک وہ خر حق کو توری لک
نبر ای حق لری لری سیم و

که لری و سلی لک فتنہ لری
تجدد لک لک لک لک لک

تجدد لک لک لک لک لک

یہ فتویٰ سب کو دینا لازم ہے
 ہجرتی مئی کو شافعیان
 زبانی ہووی پیدا حبیبی دشر
 یہ سب تفسیر رانی میں ہی قوم
 تیرا ہی پیر اماک جو عیالی
 ملک و ملک خار و لہر و تل
 یہ چونکہ کہو کس جو ہی غریب فکر
 غرض ہیں بستی حوا نیز غیر خیر
 جس کہنا ہی نور فافقہ کو
 غرض کیا اپنی سب کو پیر ملک
 یہ تفسیر رانی دشر فافقہ
 کہ اعضا ہی وضو ہی جو کربا
 ملاقی ہووی ہو بانی سی کافر
 یہ ہی شرح بخاری میں لطیفہ

ہجرتی مئی کو شافعیان
 زبانی ہووی پیدا حبیبی دشر
 یہ سب تفسیر رانی میں ہی قوم
 تیرا ہی پیر اماک جو عیالی
 ملک و ملک خار و لہر و تل
 یہ چونکہ کہو کس جو ہی غریب فکر
 غرض ہیں بستی حوا نیز غیر خیر
 جس کہنا ہی نور فافقہ کو
 غرض کیا اپنی سب کو پیر ملک
 یہ تفسیر رانی دشر فافقہ
 کہ اعضا ہی وضو ہی جو کربا
 ملاقی ہووی ہو بانی سی کافر
 یہ ہی شرح بخاری میں لطیفہ

رہی لوگوں میں سنی سنی سفر
نماز و سیر نہ سالی اگر میں :

یہ قرار سنی سنی معطل و دین ہے

جناح میں ہوں زیرِ مہمانک
غرض تو غشیہ کہ میں نہیں

جواب نہ جواب میں نہ

نشانِ حق کا ہونا کدہ
سو تو کاذب ہی امی کی کیا

ذرا کی لعن ہی کاذب یہ ہمارا
کلام اللہ ہی ہوتا ہی ملا

ہر حق و غلطی جانب تو مایں
تو سن لی اپنا مذہب نہ سالی

اما بطورِ ترا ابو حنیفہ
کہ تھا سبک طالب دنیا ہی حنیفہ

یہ فتویٰ سید دریا تھا وہ مقہور
مذہب میں سب ہی تو غیور

جہان اس سلسلہ کا تھا ہی
وقایہ و رہداری میں لکھا ہے

رہائی و غزالی کا منحول
ملا ہی وہیں امی مابوں کی

تازہ و حنیفہ کا یہود اہل
ماں بناوا وہی لایا ہی وہ اہل

اگر اہلِ مناوے تھو تو غوا
پہلے اس نام میں ہوتا وہ کامل

سمجھتا تھا وہ سب میں کفایت
دور کی سیرِ طائی ہی غم و شاد

ابو يوسف امام اوس و کانرا   کجا اوندونن جاري نهاني
 غرض مارون لي اسلوبا يانه   حوايا در دول تهذيب بنايا
 ديا فتوى ابو يوسف لي اوسدم   که اوسکو شوق سهارا هر چنين
 نهين هي معتبر بورت قالها   و اوس لي بابت پر سر زنه سهارا
 قبايح من تلون تيري کاهانک   غرض تو غنتي هي کچه هر نهين
 يه قول سني بعقل و دوس

تير و شيکي صفت وه بنکي اعلايه   که جس سي هي فضالت تيري پيدا
 نهين هوتا هي بهسي خند و قران   رهبر هي توسيه ناي اوس حيان

جواب جواب بوسنين هما

نهين هي ادي احمق تو غر   عبرتي خافد لي چيد خبر
 هوتا رخ مين بي اسطر حيز   بقدر اخفاد اوس عزت پيدا
 کيما به بر بس من خفد سورا   کما تها باد صحت اوسلو پور
 ناي هي مخرازه لي جو تفسير   يه اوس تفسير مين قصه هي غرير
 حمرني پره لي خطبه لي يه گفتار   نه لين عورات بر متهي مهر زهار

به اینی پس جو شهرت سی ما

به طالع بین اینی در زانیر

که یعنی فرشته به و خدایه

اینی استغای غالی لیلیه

بر او پیشواهی این حیل

به کرتاهی بیان وه ایستاین

پیشواهی زانسی جانزد

خبر کنایه نو کیمه بیجا

جلال الدین بیو علی بها

که مارون الرشید به

وه رخ بر بی مارون لی

نیز مارونسی او شعو

مارون بر بها نفس غا

لکا بخور کرلی ولین وه

شود ان ماری بن او سکوا

تجلی لایم سی کرنا او سکوا

زخم بر اینی به طرف لطیفه

کری انجی در بین بهر لطیفه

محکم حق کو سمبهاهی وه

که نوکاهای خدای جسم

تو جز نای صلب عرش

کلیح امان سی بهی کرلی

وه یون مارون سین کرلی

لکا اسر ز سولی مانی

طیبه غازی سیر

که بها تیراید مجنسی

یه سنکر بهی بر او

که میری مانیه بیجاوی

سیرت میں بھی ایسا ہے کہ

وفا میں ایسا کہ جتنا تھا

نماز و دیگر سنتیں تھیں خواجہ

پڑھنا تو اس صورت کے

قرآن صحت ہوا ہی اہل ضلالت

عمر کی حفاظت کی ہی یہ حالت

تکلف کیا ہوا تو اگرچہ غلط

بہر صورت حق بمعنی تو لافظ

بہت طوطی ہیں حق اللہ پرست

یہاں آیات کلام اللہ پرست

اکثر کسی ہی الوانی کیا یاد

ہی بمعنی رہیں ادنی زاویہ

کرین کہ ان حفظ شدہ الفاظ

کہ پرستی ہیں یہ تفسیر و معنی

مگر خدا کی شخصوں کی اور شجاعت

کیا از بر کلام اللہ یاد

المرتبہ کی یقین کی دلائل پرست

چلا انکھن ہیں سن و سروک

تبرائت کی پہلی استسکرا

پہر اوں سے ہی کلام بعد سارا

توں سے عقل و دین

بقیہ علم باطن سے نصیب

نہیں سماج تک جہہ سے یکا

انسی بدعت ز قائل نہیں ولی کا

ہی مشکروں سے فحش و فحش بنی کا

جواب یا صواب ہو نہیں

جو هووی مهر زواج پیمیش

تہینہ این صدق اوسکی برابر

کیا جہنی زنا وہ ہر حال میں

وہ جب المال میں ہو ویکار و اخل

زبردستی میں اوسی جہن لوکا

وہ میرا مال ہی کوڑی نڈوگا

کیا ایک زن کی اوسدم ہوئی تہ

یہ کیا کہتا ہی نوامی این خطاب

فراتر ان سی تو جو خیر دار

وہ آیت دیکھ تو ہی جسمین فطار

خدا نے ہلو یہ نعمت عطا کیے

تو کیوں مانع ہی کیا ہمیں خطا

نہ تر قرآن سی برعکس رفتار

وہی کو حق کی مست لی ہم زہا

غرض رندی جو جب الزام نہایا

تو اس بدعا فتنہ کی سر جہکا یا

ہو احق بر زبان اس طرح جارت

عمری بٹمان افقہ ہی سار

سخاری میں لکھا ہی امی سید

ذرا یہ سہلی شرمندہ تو ہو نو

کیا ایک ہی کہ یہاں ملتا نہیں

مواہن میں جب ہی این سطا

بہ فرمایا جواب سندت بہ

کہ ساقط ہی مکر ہرگز تاز

لہا عمار کی کیا کہتی ہو تم

پر ہا پیرا کہ مکہ تیمم

ہوا شریک و بہ شریک و ہوا شریک

یہ آیت تہی نہ اوسلو یا و مطلق

کر این در میان نیست و در این است
اولی آنکه صورتی که در این است

چون این که در این است و در این است
دلی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

ولی که در این است و در این است
ولی که در این است و در این است

غلامی بنی و لایب سید سید

ولی الله حق سمان و لایب

اولیس او سیرت غمار کو

یہ ہیں بہل دانی شام کو

جو ہیں عارف ہیں اولیٰ با

سما احمد و ملی حق کا عارف

بعد بنی بابو یہ ایک حق کا طالب

یہ ہیں عارف ہیں مانی لفت

او نہیں عارف کہیں لایب کو

از انجلی محی الدین بدو

کندہ ہیں سب نہا سفیان کا

نیم زمانہ ہی او کو قطع حق

جو ہوا دشمن حسین ابن علی کا

کیا تھا حکم او کو بلوئی لیا

نہیں پید ہیں شہید اولیٰ

یہ سیرت ہیں شام کو اولیٰ

ولی الله کا کہتی ہیں شیخی

کہ حانی کا جی حاصل تھا غمار

ولی تھا حق کا سید اس طاووس

کہ حاصل نہیں جی حق عارف

کئی حل جسٹو عرفان کا طالب

مگر کرتی مان مدد نہیں لغت

جو احوال الشیخین ہیں حیات

قصہ من او کی بھی تصنیف اور قوت

سیرت ان دنوں جو راہ

تو گاہی ہی جسکا نام شیخ

صوفیہ ہیں اب الیسی ولی کا

کہ روئی غر کو حضرت لی ہوا

کیا کرتا تھا اٹھو اگر وہ یہ
نہ بڑھ سکے گا نہ پتا پلندہ
رخسار میں رہتا تھا ہی نہیں
کہ تھا شیر سی غول کا فضل
خلیفہ میں بوسطن لا سچا
کہا بھی وہ خلیفہ یا جوان
سمجھتا تھا کہ وہی یہ بھلا
کہ ساری غور تو کسی ہی وہ
جو دشمن ہوئی اہل صفائی کا
وہ غارت شہر میں ہی کرانا

یہ قول سننی بھیل دین
تری بہت مجھ پر کاٹ بھین
سزا می ملتی کوئی ہن بدلتا

تو غم کیا ان غم نہیں ہے
یہ ہجری یہ کلمہ نہیں ہے
عمر کرتا تھا بغیر کو یہ نام ہے
کہا تو عا او یو دی و شتام
تو وراثت میں علوم مدنی کی
وہ تیرہ ہن بھول نہیں کیا
یہ کیا ملتا ہی اہل حبیب
یہاں تر عکس کرتا ہی تو تھو
وہ دل میں بات کی بھولتا ہوں
یہ ہجری یہ کلمہ نہیں ہے
کہا تو عا او یو دی و شتام
تو وراثت میں علوم مدنی کی
وہ تیرہ ہن بھول نہیں کیا
یہ کیا ملتا ہی اہل حبیب
یہاں تر عکس کرتا ہی تو تھو
وہ دل میں بات کی بھولتا ہوں

مسلمان کو تو تہی تھا سب

غیر شہا ارسکا غارت غول یان

ہومی دین کا بسلی تہکانا

اورت رف لعینون لی عیانا

یہ سنی آرون نہ واولن ڈول تو

کہ عارف خبکی غارت غول تو

ہی انکا اوزا ایسہ میرطریقیت

کہ وہ شہس لعین حی ملی حقیقت

بہت کرتی ہیں سنی اوسلی عرف

فریدالدین علی اوسلی تو

کوی اوسلی یہ طرفہ لڑا بہت

کئی ہزارات و خدا جا کیا کت

تہیڑون لی یہ تراتا ہو

شجرہ پختہ کرتی ہی لو کر

دعا جبکہ اس قاسم کو جوش

ہوئی وہ قانوتہ ہرگز نہ مارا

درخون برادہ رہا ذکر قوی

ادھر گانا تھا یہ مردود پھر

غریب پڑا کا ایسا ساک لہا

کہا میں زخمی لی مرغلو تہکانا

زہ قانوتی یہ مردود کلمہ

یہ مرغانہ ختلا لولی دوم

بہن انکی جتنی عارف مسخری

ہنسالی وہ یہاں نہو نسلی بری

سزا عارف ہی انکا غوث الخط

مجھ میں خن کو بہار ہی وہ عالم

لعین ہی بسلی نہ تہا ہی مروتا

عیانی ہی کفر ارسکا غارت غول

جہاں میں کدوئی لکڑیوں کا بچہ پڑا

حاجی شافعی کو بھی سمجھ نہ

ہی لہذا ہم شافعی شافعی کا

یہ اور کاتوں کی اسیانہ کما

کہ مالک بیٹ میں تھا مالکی لک

خلافت میں یہ قول، اقدی کا

یہی مدت رت کوئی بھی شافعی

وامت پھر رت کوئی بھی مالکی

کہوں شافعی شافعی کا

کہ صمدی ایک عالم شافعی

یہ حق میں شافعی کی فکر کیا

ذرا انصاف کی کوئی بھی

جو حق میں شافعی کی فکر کیا

سمجھ میں ہی تری و بد

وہ شافعی شافعی مالکی کی فکر کیا

ہی چاروں میں شافعی شافعی

کہ حق و مالکی پھر عمر کا

کہ مدت حل کی بھی اختلاف

میں لکھا ہی پھر مالکی مالکی

سے سالہ نہ میں مالکی مالکی

اور ابن خلکان مروجہ مالکی

کہ مالکی مالکی مالکی مالکی

حقیقت میں مالکی مالکی

محب شافعی و مالکی

کہ نہ مالکی مالکی مالکی

یہ مالکی مالکی مالکی

میں مالکی مالکی مالکی

کہ مالکی مالکی مالکی

بلکہ بہت سے پاروں پر
 خانہ سی اہل ہریا ششقی
 ہوا ہی کتراؤ نہت یہ
 غرض کہ سنک کا ایہ نام رہا
 شش حرفی جو ہی اسم اسکا
 عمر کی ہی نسبت لاشا ہی
 جس میں آنی نہیں وہ کالی
 جو ابن ریح اگر شب اوٹی
 غرض رسوا کیا تو لی عمر کو
 علی کی ہیں غدو جو بولہ بولہ
 ہوا جو دشمن مال ہمیشہ
 عجب نہ ہو اور وقت تیار
 ہوں کیوں اس میں باخون شہ
 کہ ہی بیت لطف میں اسلی ہوا
 کہ عجب کتر مجہ ہوتا ہی لیا
 ہوا ہی چہ عینو شیا انکارا
 کہ پشیمانی ہی ایک شکار لہ
 نہیں خانہ ریاست بہتوں کی رہا
 ہوا جد عمر پیدا تب اوستے
 ہی کہلوا تو نہت ہوا
 طافی میں زنا زادی بیک
 وہ لطف ہی زنا کا کہ تو ماور

یہ قول شہنی معقل رہیں
 تہ امر غافلک ملک ہی کلینی
 تو جہلی سامنی مرغی ہی شہنی
 اگرچہ میرا اسکا جو اب ہی
 و لیکن وہ نو کا ایک ہی

خلاف عقل و نادر است در پند و اندیشه
 این طبعی نماند بجا نماند تو بهیچ
 نگالا کرتی بونکی و نوید خسته
 که باورین بیت بهر که باورین
 بخلق بهیچ بونکی به شیطان
 تیرا الیک اوریشده می خراش
 متناوب بین رفتن و آمدن می
 سیه و اسوئیه میری بهیچ و نه
 مگر بهیچ جو کما خست پی و نو
 که احب طاری منزه او می گاه
 نماند چلیری لطیفه سیر اری
 بهیچ الیک تو عماره او سکا
 ندری و تیرا اس چیا گاه
 بهیچ جو تیرا بجا او سکا بهیچ

که بهیچ بونکی به شیطان
 نماند چلیری لطیفه سیر اری
 بهیچ الیک تو عماره او سکا
 ندری و تیرا اس چیا گاه
 بهیچ جو تیرا بجا او سکا بهیچ

دیکھ کر ایک خوشبو تو کہاں
 عجب چٹنی وورنی ہوئی گئی
 پھر اچانک کہا نیلو جلد سنی ہو
 اگر میرن کو تاسی کا لیس
 پھر اوسکی اٹھ وین ٹولن ہا
 نولو نشی خوبھی جسم کا باز
 سعادت جابر اوسی ہرا
 کہ ہون شیرازی وحب بنیہ
 سکالی از نصیر الدین طوسی
 کہھی وہ سبوار ہی منج
 اونہیں نو پوچھی حال ہرا
 تیرتی و سوار ہوئی ہرا

جواب مومنین ہی

تراخہ قوالی ملون رو
 تجھ ہی مرغزار یا وسار
 توھی قاضی کا بنیہ لکنا
 جدان الدین میں جللا لکنا
 ترک ہووی تو روی مان
 تو او میں بنیہ کو جہانی لکنا
 اہلا و وہ نہ مان بجا لکنا
 اوان مرغی جو پونی کسند
 کہ تیرجی مرغزار ونی ہا
 تو ایک مرغی دلیا پیندا
 لکا قاضی کا جوڑا او سلی نونا
 جو قاضی ہووی پیندا اور ہر
 بخاری میں اوسی افی ہا
 کرا تیرا ہی جیجا پوچھنا

بھی اپنی عقاید ہی میں منت
 عدو ہیں رخصت و خفت کی بڑا
 نہیں آکر ہیں کیا بھلو غیرت
 ذرا تو ہر خچر کو اور چمندر
 عدو سنی کی اور حب علی کی
 مساوی ہیں کمالی جا کہی

جواب بابا سوا بے مومنین ہی

عدو میں نیک بد کو ہوں بڑا
 سید ہی میں کیا ہی تمہارے
 اسی جیسے سمجھتے ہیں مجھ پر
 تو ای سنی نہایت ہی خود
 اگر ہی شوق استخراج اعدا
 تو یہ مشہور لفظین سن کر ہوشا
 نفاق و منکر و خا بن کو بچا
 ابو بکر و عمر ہی اور عثمان
 بحق کو لیں علی ہی تمہارے
 عیث و ابن ہر مکر و ہوش
 بے ظمین ہیں قدیمی ابھی سیکھ
 نہ اوافد و اہم خان کین
 تو ای سنی نہایت بڑا ہوں
 اگر ہی چار بار ہی دشمن ال
 اگر سنی بو کہی سید و سیکھ
 وہ اصحاب علی ہیں کون نہیں
 نہ اگلی تو کہ سنی کس
 تو ہی ظلم سنی جلدی نال
 تو ہر کہ کچھ نہیں آسین روڈ

اوتار اوز پهر نه دی مایه ای
هی نفسا زالی ایک عشاوه ز
قه چون می طر توشت بر
بهین کلا یور ز می پیر و
اگر اخلی یوان حضرت لاله
سهر ایشی لی و در غیب کلا یور
ایه باک شید می لی لی و
خوار ز می ج شیطان و
خیر امان ج شیطان و
نه شیر علی قرا می است
عزالی لوجو می توانی خالا
مشت به نه شدت ترندی
بخاریه ای غلامی که میز می
به قولی می معقل و می

نکالی را ابعه لیری و لیری
ایه مار می تیری جی می
تیرا چهره سید می شست و
لی می نزدی چون مال جری
تو که می می لی جری می
تو تیری و ایست و لی
لی می بوکریه ای که می
سوار از او سیر و هو سیر لی
تراند و خامو و خط می
له می و خیمه البعدت می
نوحا لایه و سید او غزالی
که جو می می لایه و می
صحیح لایه و لی و لی
به قولی می معقل و می

کہی شیعہ نے جب لعنت عمر پر
 جری ابدت ہو ل کو یا تیری ترہ
 کیا شیعہ یہ توئی بس حلقہ طعنہ
 وہ میں تیرا لاشہ پر یوں لعن
 ہوا اپنی لہی سی منہ فل تو
 ہوا پیر و لہی ہی اپنی جھل تو
 جہنم میں تو جب خاک و کلاؤں
 زینگی ہو رہے تجھ ہی تیرا سنکا
 محراب اعلیٰ کا نہ شہر کا
 ہوا ملعون اور وہر کا نہ اور ہر

یہ قول سننی بعض روایت ہے
 سبب کیا منسلک یہ ملعون و
 نہیں جاتی کہ لہی کی سیما ہے
 جواب باصواب مومن ہے

خلیفہ تہن جو تہنوں تہری نامور
 ہی اوٹا تہا تہن یہ تہ تہا
 رہی برہنوں ہی تہن تہرا
 مصاحب تہری کو تہ تہا
 تہا ایمان لب لاتی تہی فاسق
 جی جب تہا تہی مودہ ی مٹا
 وہ ملعون تہا تہی کی دم تہ
 تہ تہی تہی لب تہی تہ تہ
 تہ تہن کی تہ تہی تہ تہ
 تہ تہن کی تہ تہی تہ تہ
 تہ تہن کی تہ تہی تہ تہ
 تہ تہن کی تہ تہی تہ تہ

ابو بکر اس لعین کو بکھڑے
 عمر کا وصف کر دینا چاہیے
 عمر کا وصف مرووی جو تھرا
 بلا غماز کو یا نقار کو کہہ لے
 منی اور حبلی لوہن لی خوش ہو
 قیرا مرشد جو محی الدین شفیعی
 ہی شہید شہید اور سراج باطن
 کہتی ہو یا نور کی جگر معلوم
 لعین کی جو ضیفہ و ملاوہ

تہا بخار ای مرتد عمر سیہ
 ہی مرووی و نقاری لڑوہ مالی
 تو پیر عثمان ہو تو ہی لیون نہ تھا
 عیسیٰ اور حمیری برابر
 سمجھ لے قیاس کا بچہ کاشا فنی کہ
 عدو او سلی نوکین لی ناسیسی
 نرہ تو خوبو نسلی انکی جا حاصل
 لکھ لکھ لوہن برہنہ مولوی یوم
 الف آخر لعین کی ایک برہانہ

یہ قول سننی یہ عقل و دین ہے

پس انہی سننی تو اب خاموشی نصایح اسی زبانیہ السنی مست

چو ار با صواب با موبدان

ای سننی نہ لیونکر ہو تو خاموشی لیا شیوہ جگلوں بریا پو شتر

جوئی ہو کر یہ جہد وقت پہنکا تیری منہ پر ہی ایک دھڑکی

کہ لکھا کر شجر میں اوسکو لکھا
 ہونے لگا قصہ روزِ ریز و مالانہ
 فراغت کر چکا جب وہ سید
 ہوا اندن ہی پیر تو اوسکا مول
 کہ لکھا یا بٹ آخر ہونے شیدا
 ہوا بل کر جو ان حیدم وہ بیہا
 سر نہ دیو جو جب اوسکی موت
 غرقن الکر و تو مینا ہی اسوا
 بڑا ضحاک لہا بر اسطر ہرقہ خر
 ہونے لگا جب خاطر مینی ہی ملک
 اوسکی کہوری یہ خلیہ ملک
 کہ لکھا لکھا کی اوسکا ختمہ نام
 کہ لکھا خطاب لی منہ "وسکی کالا
 ہونے لگا بہن آخر وہ نوید
 کہ لکھا لکھا کی اوسکو لکھا
 ہونا شیطاں لی نہ بہن شیطاں کالا
 بیہادی پیر اوسکی صورت ہوا
 کہ وہ ضحاک ہی رہتا تھا شہر
 ہوا ضحاک ہی خطاب پیدا
 لکھا لکھا ہی ہر دم لکھا شہر
 تو ہر دم پچھو ہی اور لکھا
 کیا ضحاک لی ہی کچھ نہ لکھا
 خرقہ ہی لکھا کچھ حیدم ہی
 جی وہ زائینہ لکھا خستہ مال
 حشام ابن یحییٰ وہ لکھا
 ہونے لگا لکھی حیدم ہی نام
 ایللا بالی اوسکو تو لکھا
 ہونے لگا حضرت عمر قریب ہی پیدا

عمر مریدوں کی لکنتی تہی دلاوت

جہی اہل تسنن کا بڑا پیر ہے
کہ نہی ہاشم کی اہل عقائد

نہت ظرا لڑ مارا عیاں الہی
وہ کالی ناگنی تھی سب کوڑ

بسم الله الرحمن الرحيم

پنہا سی او ملو ایک شہواری

رضیہ ہندی اور اسلامی تحفظ

عزیز دندونی تہا او سولہا

نصیب اوسی کا انکسیر لڑا

لگاڑھاں سہی کرنا اتارا

۱۔ اپنی غیر مسلم شہزادیوں کو

ایمان و کفایت

مدرسہ شیطانوں کی سوچ ہے نہ

وکیلین آون سیدم مین کی پر شهنشاه واجب طاعت کسری
 مجھی اوسوقت راه رست کلا جو پتہ جاری ہو چکلو سکر او
 ہی الیک شیطان میرا سر رہا کہ وہ مجکو ہمیشہ پرستہا
 مجھی جیوقت تم ویکھو شیطان درانج کینلانی امان رہا
 غرض ویکر شیطان کا اندھا تھا کہوادی دینی میں اچھا تھا
 سوارا یس اور لوگوں کے تھے تو اکی سنی اوسنی عمو کا تھے
 نواب کا پیش نہ وہ دوسرا ہوئی تم دو لو شیطان کے چوکے

یہ قول سنی معتقل ورنہ می

بشاوت فی حب غمونی ہا را کہاتیر سیف قاطع نام سکا

جرات باصواب ہوئیں گی

بیان تو او کہان با تفت جگر باز یوای قدیر سنی واقف جمیل
 آرمی ملعون نہ کر با صبر ہوتا کہو وہ وہ بہائی تیرا شیطان
 مجھی جی مال خودی عداوت یا کہتا اعلیٰ با تفت مجھ پر لغت
 بیباکی مثنوی بہن با تمام ہوئی سرور سکر حاصل و علم

مستند ہے یہ قول سنی معتقل و مومن ہے
تو انبیا مومن بنو نام خدا ہے اور انکو کفر و شیطان علی حد
جواب باصواب و مبین ہے

نہ ادا نام لیا لیا تو ہو	تیرا اللہ ہی ہو شیعی ہی موجود
عقیدہ جب تیرا تہ احمد کو	تو لا رند ہی کہ شیطان کا ہی ہو
غزالی ہی تو تیرا ہمہ جو نہ مل	مجھتا ہی اوس ہی موی ہی
ولی شینا کو تیرا ہی ملے	لکھا ہی اہل وحدت کا ہی ہے
الزودت ز جانب ہی مال	روئی کس لہی ہوتا ہی مال
تو اوں پہلا نفس و وقت ہو	تیرا بولتا جیسی جو آپ
ہو ابی اس طرح طبری میں	حدیث ہی ہیں ابی مضمونی سلو
علیہ جب ہو ابو جعفر فاسق	اچھلو لی لگا کہنی ہمارا قوت
یہ کہتا ہے تیرا ایک شی اشکا	ہو انہوں کر چہ میں والی تہارا
و مکن میں نہیں کسی بھی بہتر	کہا نام ہو پٹا میرا کہ جو بہتر
کروں جیسا شیعہ ہی نہ کہ	اطاعت سنی کرو میری نہ کہ

هوئی غمگین و شسته زنده بود که سیاه سینه یی ز غم غلب

ماهی تاراج

برو اس نظم می یافتند و آنجا صدای آبی گریه و ناله

که می تاراج تو خوش طبعی که می نامد اسکا برق لامع

ماهی تاراج که کسی دیگر گفته

آخر شد چون این تفسیر کردم لغت بر لب و بکر

لغتم بهر باز خویش هر دم لغت بر لب و بکر

نقش و نام و اسمی که بر برق معنی یافتند و تاراج

مرزا جعفر علی صاحب تخلص لغت که در سال هزار و دویست

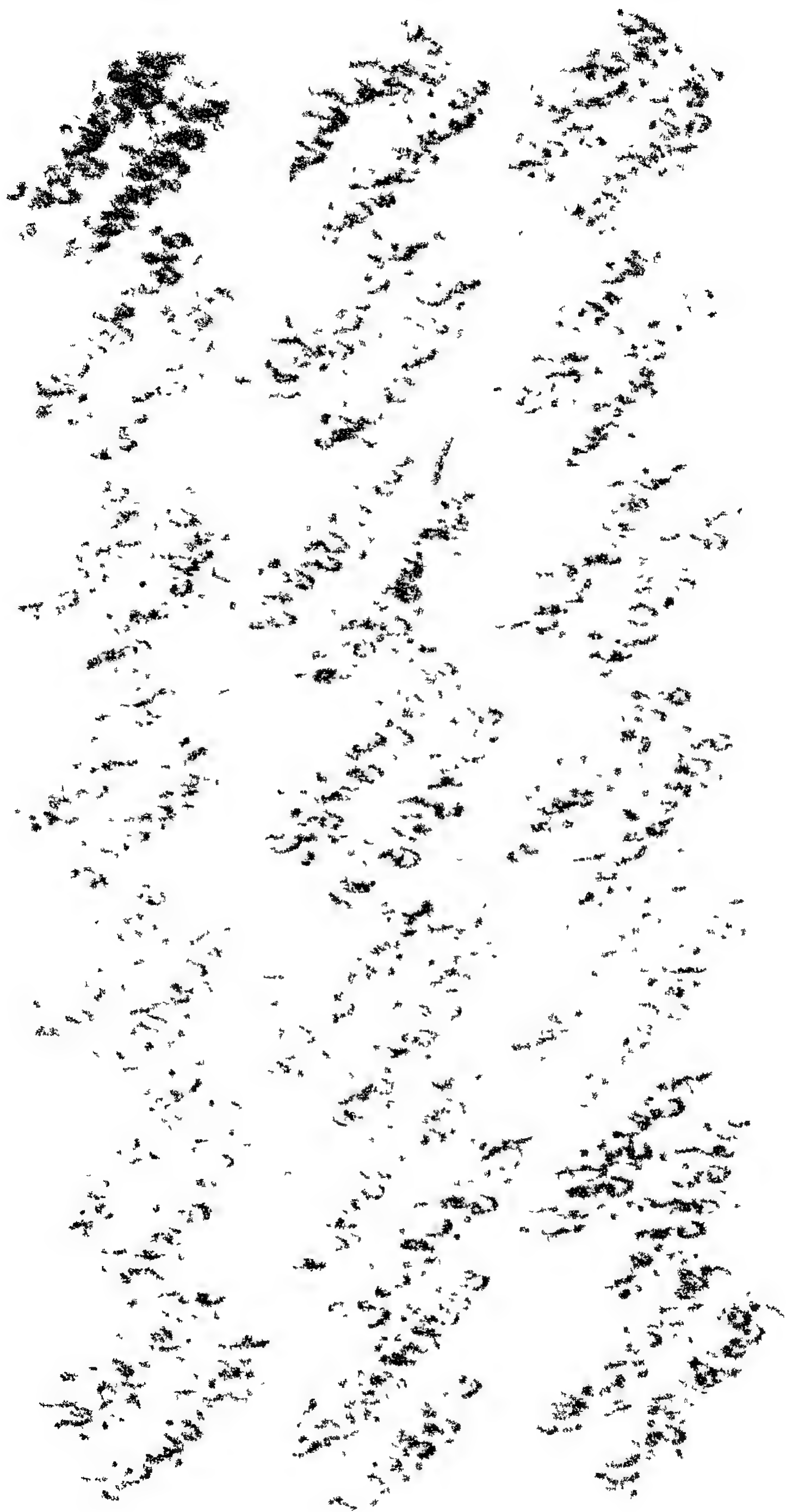
است و شش هجری بسعادت حج شد

شده بخوابد و مملو خطا محمد مرزا بیابان

خاطر مرزا صاحب بهرین خبر که غمگین

مرزا جعفر علی صاحب تخلص در و دویست

که در خط و کتاب

[illegible]

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

برای اطلاع از آخرین اخبار و رویدادها

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

وفاقیہ اسلامیہ یونیورسٹی

وزارت امور خارجه
جمهوری اسلامی ایران

100

مجلس الشورى
البحرين

مجلس شورای اسلامی

کتابخانه عمومی
مجلس شورای اسلامی
تهران

مجلسه اول

باب فی التعلیم و التدریس

وہی کہ وہاں سے

کتابخانه عمومی
مکتبہ اسلامیہ
لاہور

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

[The image contains dense, handwritten Persian script in a cursive style, likely from a historical manuscript or document.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

نقش دارالکتاب
مذدبی این دشمن ایمان بین
صفا ازین کتب و دروغ بفرغ

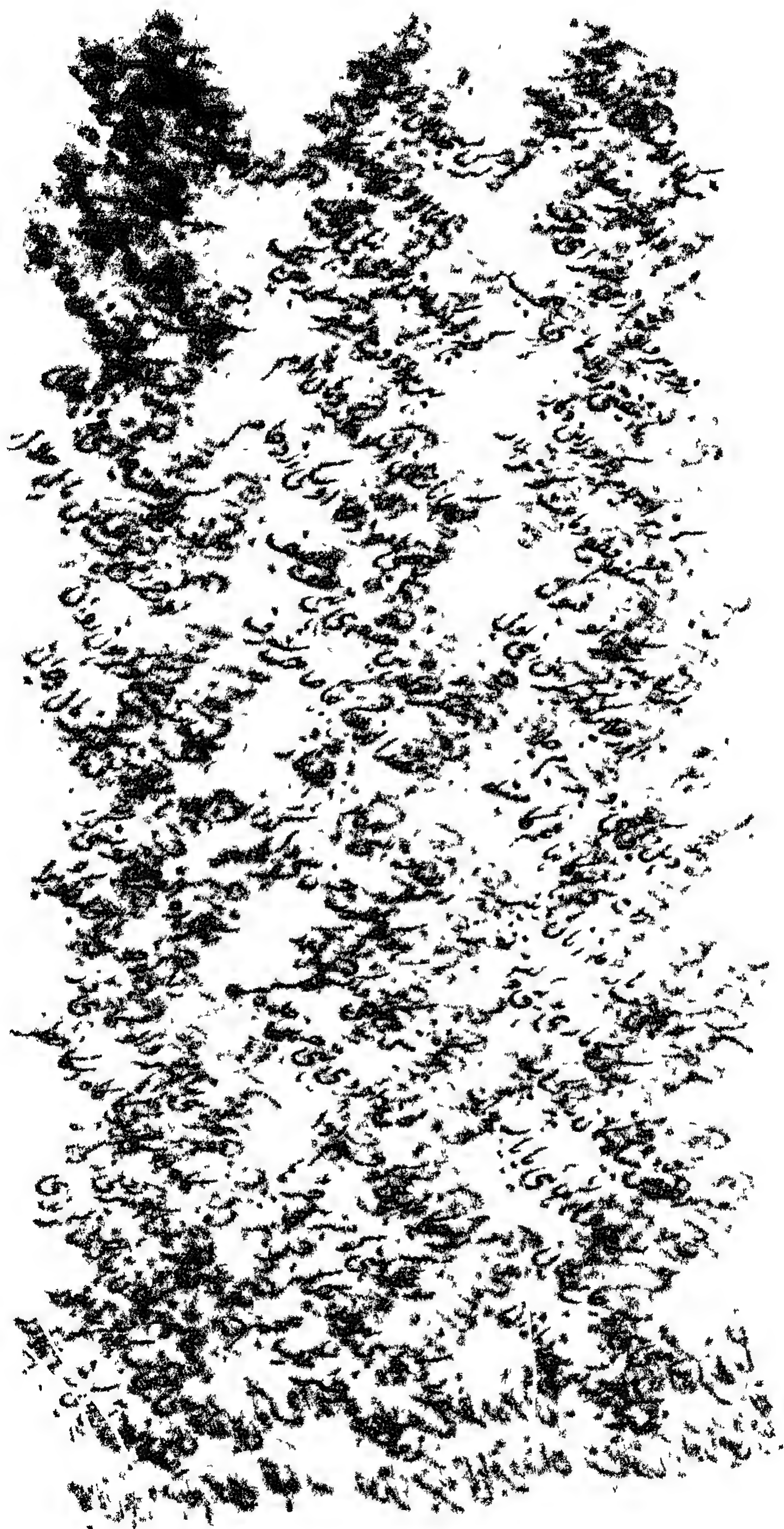

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

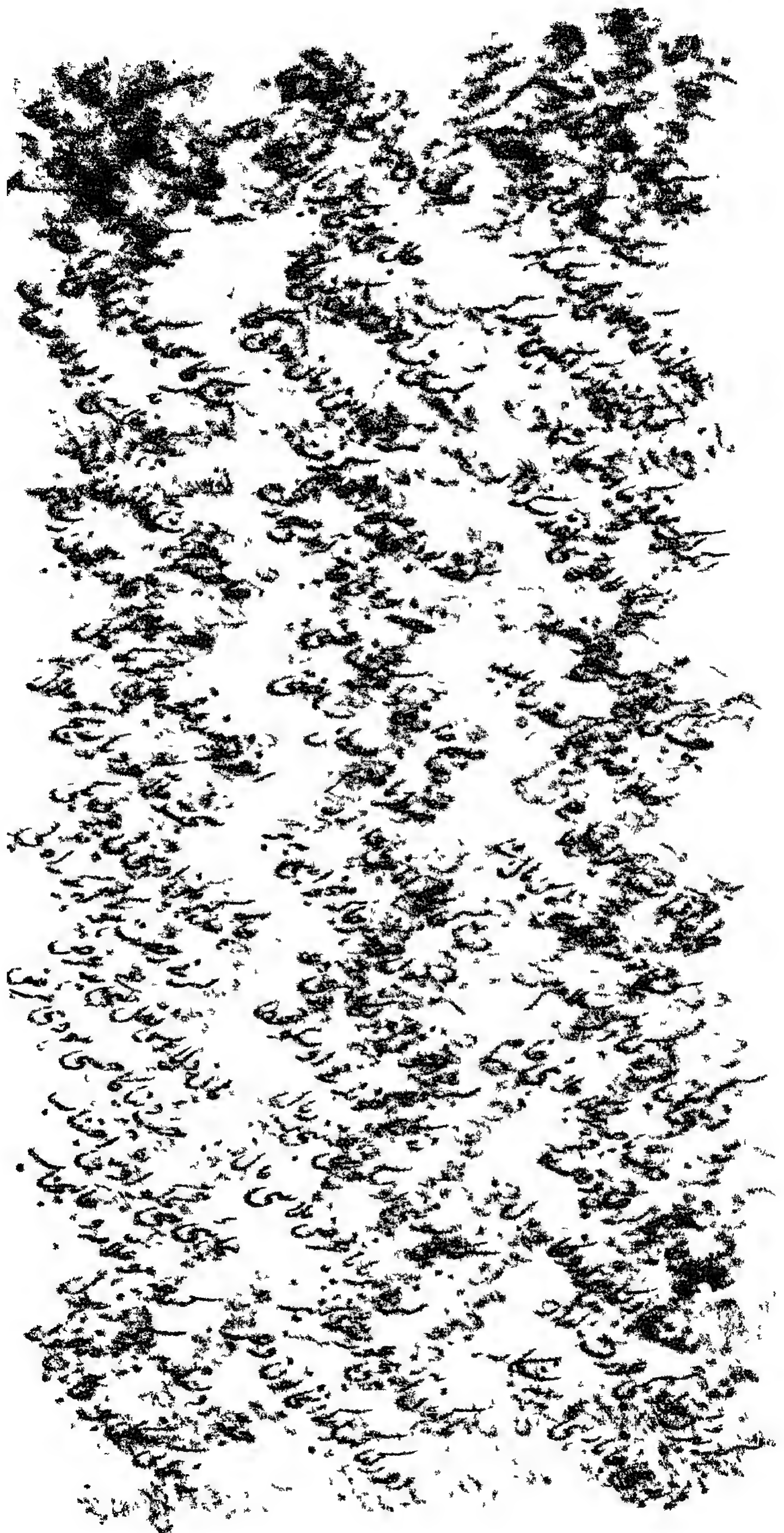
۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

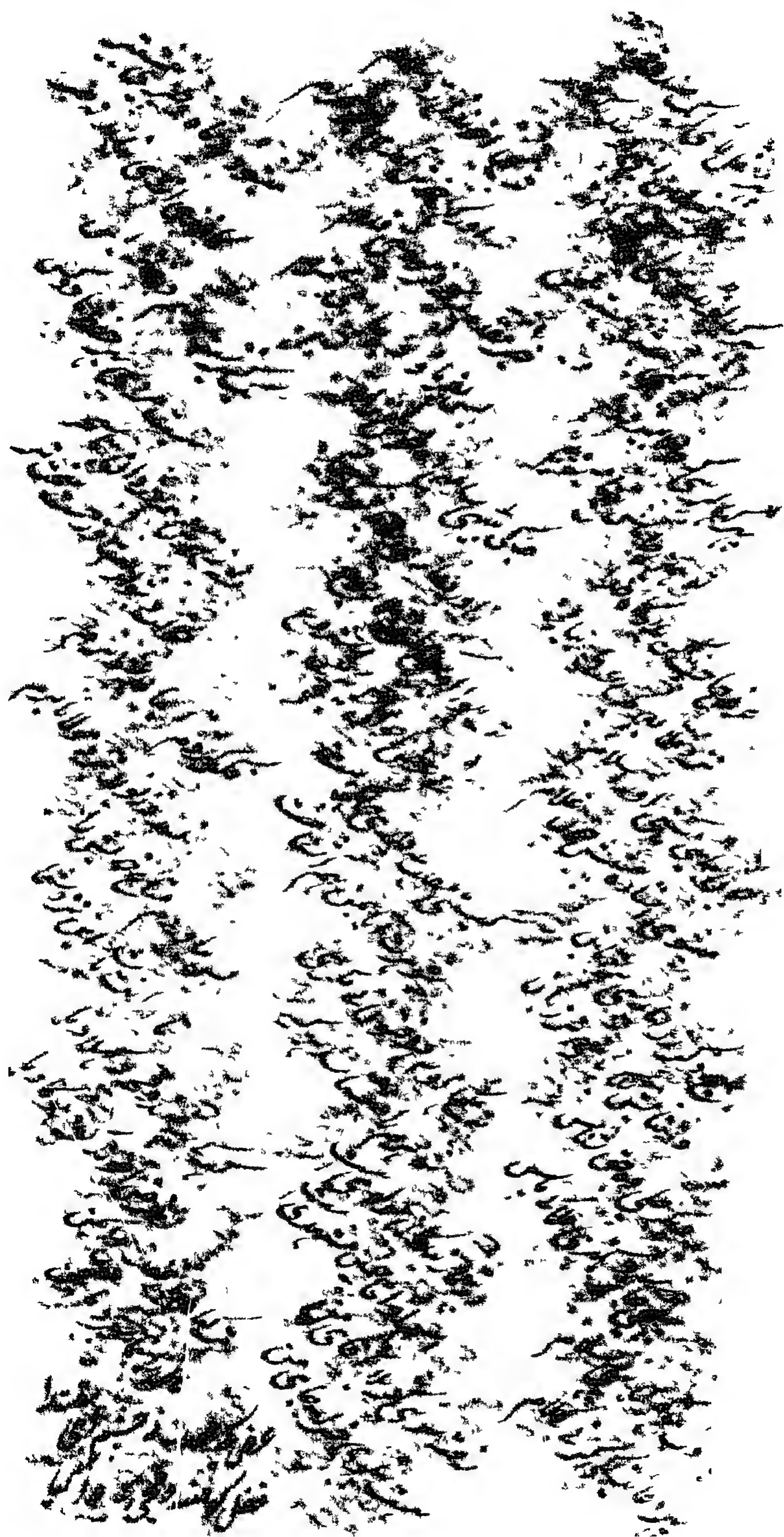
انجمنی ہی داری ہر داند کہ صاحب موقوفہ خیرات
 جہنمی ہی دہم موی قطار اوترا مشرقی افروزان تب بطور کہ اور اچھے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[The page contains dense handwritten Persian script in three columns.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

این کتاب در بیان فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام
 تألیف شده است و در هر باب از مناقب آن بزرگواران
 ذکر شده که امید است با مطالعه این کتاب
 دلها متوجه حق تعالی گردد و از محبت او
 آتش عشق برافروزد.
 مؤلف: میرزا محمد تقی خاوری
 تصحیف: میرزا حسن خاوری
 چاپخانه: ...
 سال: ...

[illegible]

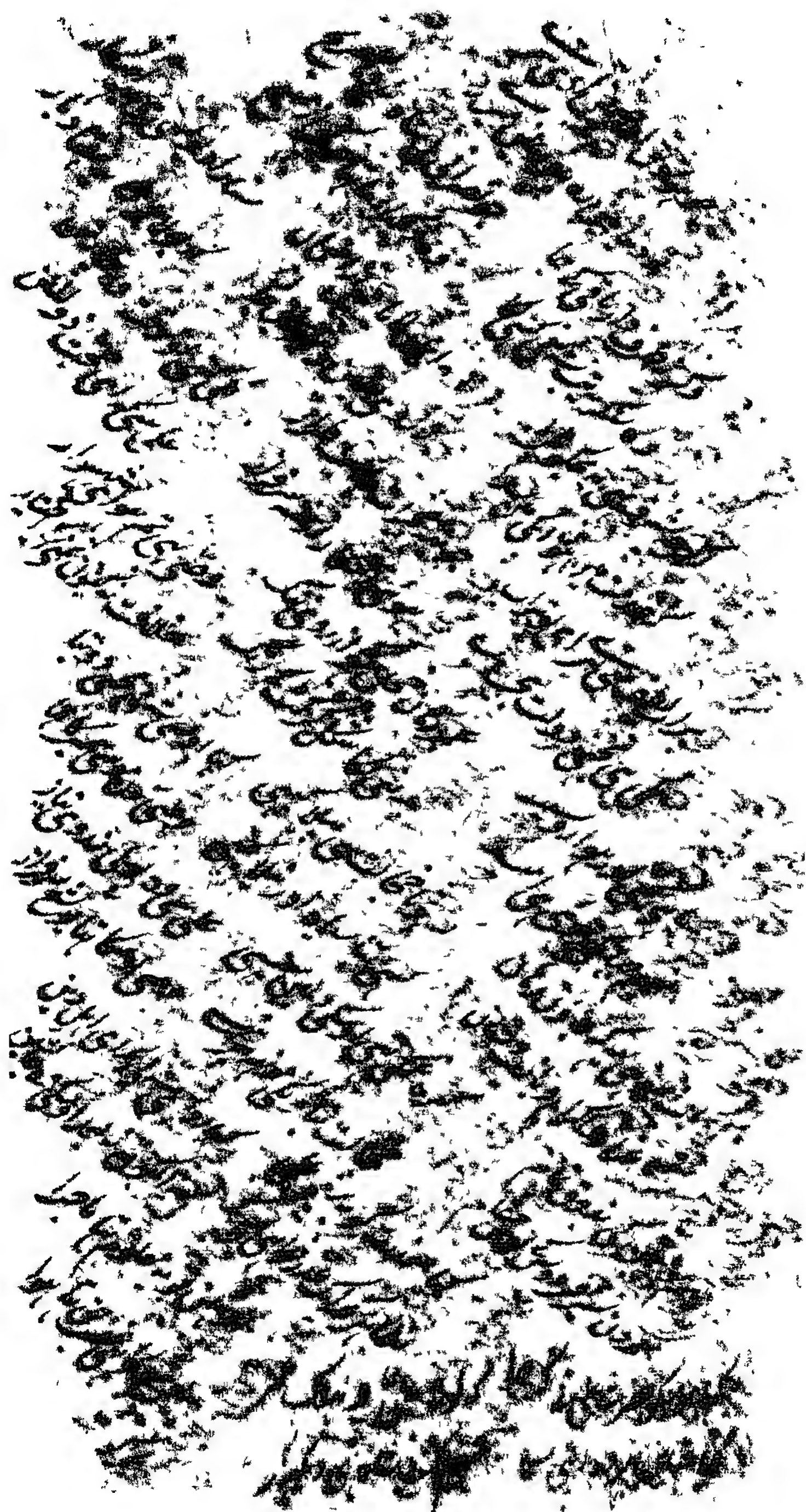
[illegible]

[The image contains dense, illegible handwritten text in Persian or Arabic script.]

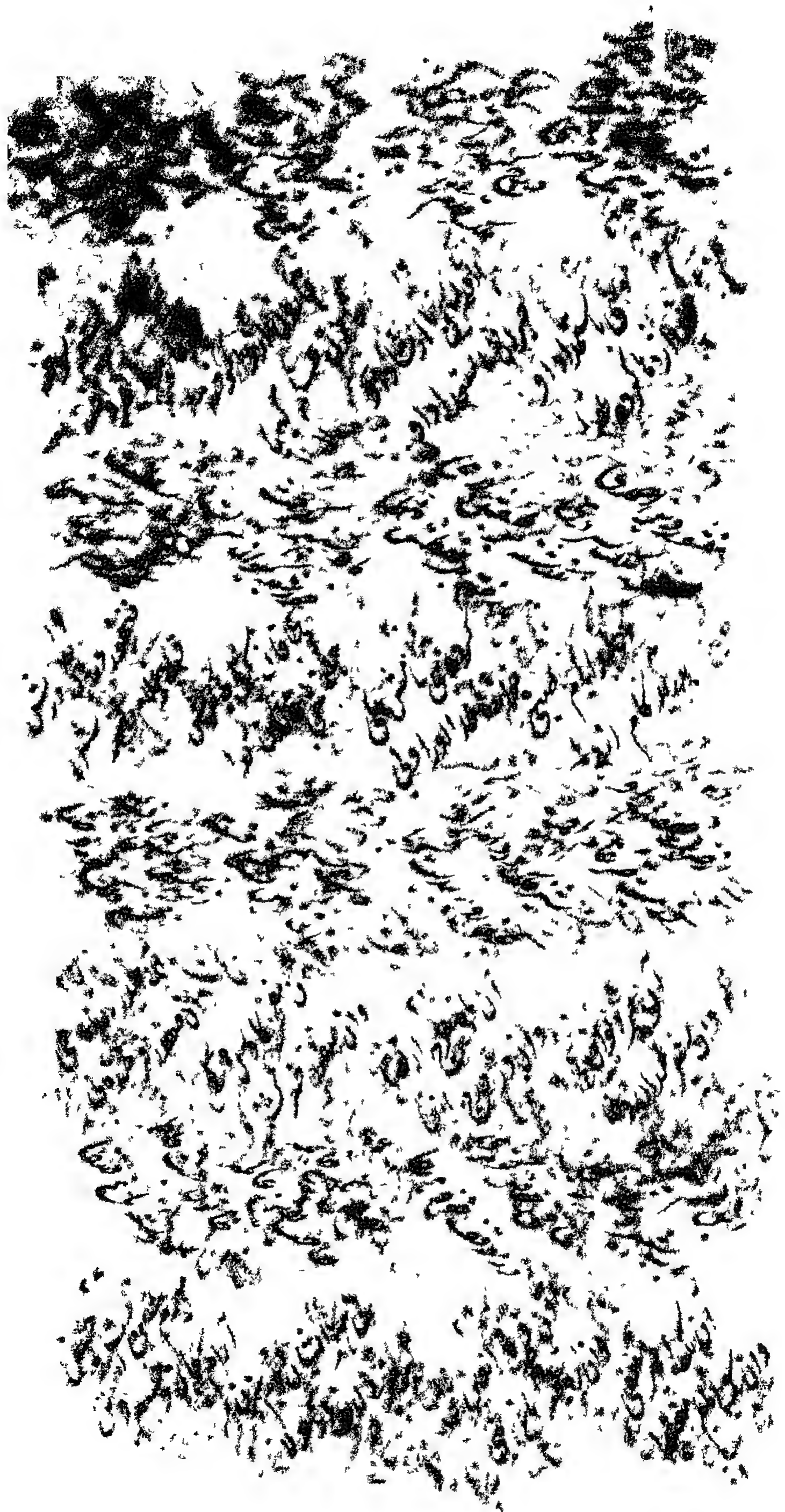

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

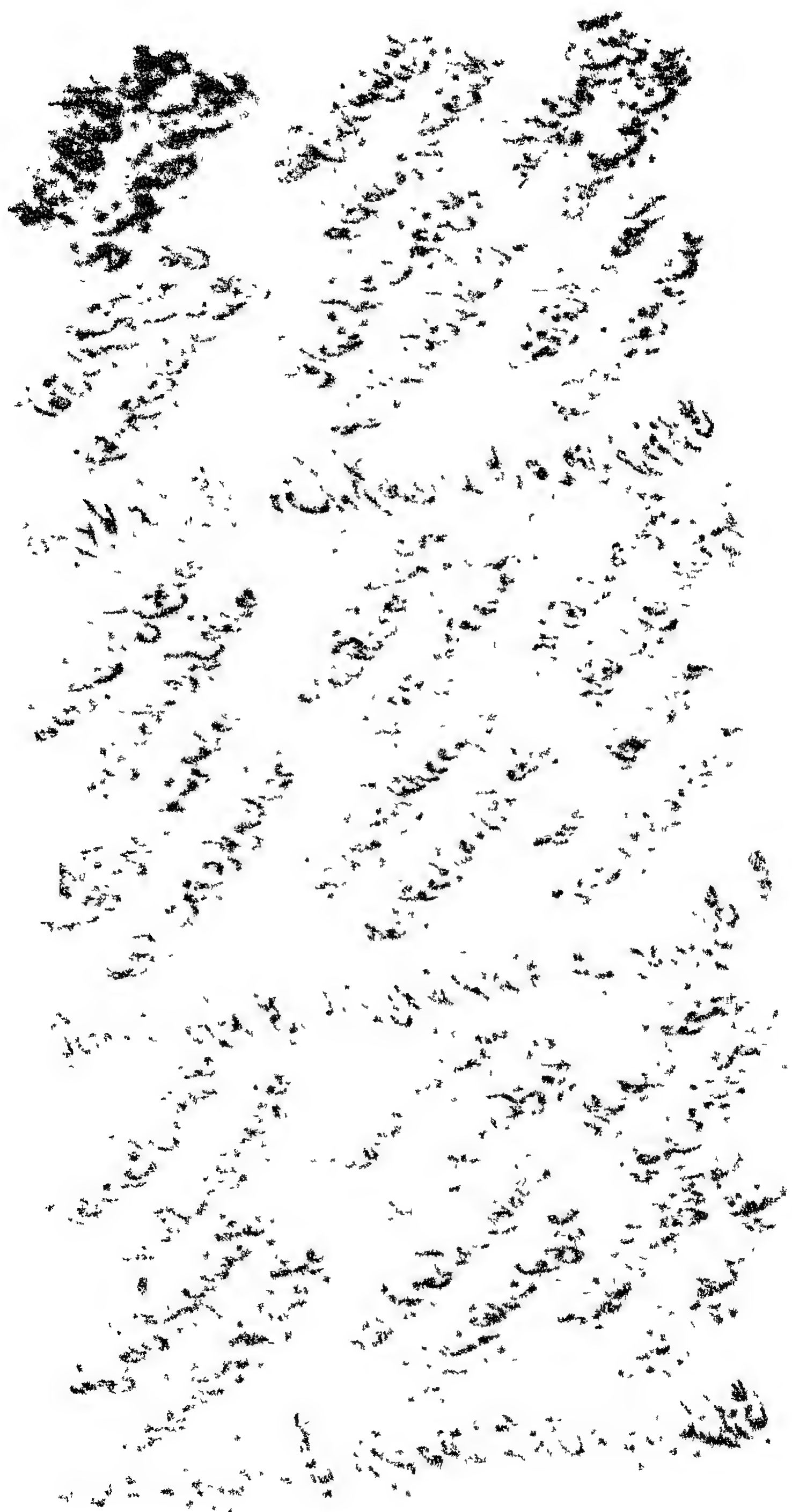
Handwritten Persian text in a dense, cursive script, likely from a manuscript or letter. The text is written diagonally across the page.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مجلسی که در آن حضرت علی مرتضی علیه السلام فرمودند که هر کس در این مجلس حاضر شود...

مجلسی که در آن حضرت علی مرتضی علیه السلام فرمودند که هر کس در این مجلس حاضر شود...

مجلسی که در آن حضرت علی مرتضی علیه السلام فرمودند که هر کس در این مجلس حاضر شود...

مجلسی که در آن حضرت علی مرتضی علیه السلام فرمودند که هر کس در این مجلس حاضر شود...

مجلسی که در آن حضرت علی مرتضی علیه السلام فرمودند که هر کس در این مجلس حاضر شود...

مهرنایان اگر بکنند علی
زلف را بکمر بند علی
صفا و برکت و خفا و علی
بی بی اگر بکنند علی
زلف را بکمر بند علی
صفا و برکت و خفا و علی

بی بی اگر بکنند علی
زلف را بکمر بند علی
صفا و برکت و خفا و علی
بی بی اگر بکنند علی
زلف را بکمر بند علی
صفا و برکت و خفا و علی

انکار و باز و بتر کند علی
ما از برای بر خط می کند علی
شب اگر بر سر کند علی
افکار و باز و بتر کند علی
ما از برای بر خط می کند علی
شب اگر بر سر کند علی

نابینا و بتر کند علی
از چشم و بتر کند علی
کریم بنی می کند علی
نابینا و بتر کند علی
از چشم و بتر کند علی
کریم بنی می کند علی

بزرگوار که باده بفرزند علی
مکرش بپوشد و سوز کند علی
چند علف کبری در خبر کند علی

بزرگوار که باده بفرزند علی
مکرش بپوشد و سوز کند علی
چند علف کبری در خبر کند علی

بزرگوار که باده بفرزند علی
مکرش بپوشد و سوز کند علی
چند علف کبری در خبر کند علی

بزرگوار که باده بفرزند علی
مکرش بپوشد و سوز کند علی
چند علف کبری در خبر کند علی

This image displays a complex, high-contrast black and white pattern. The dark, irregular shapes are densely packed and vary in size and texture, creating a complex, almost abstract composition. The overall appearance is reminiscent of a microscopic view of a biological specimen, such as a tissue section or a cellular structure, or perhaps a heavily textured surface captured under harsh lighting. The pattern is non-repeating and lacks any discernible geometric or symbolic structure.

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الحمد لله رب العالمين
والمصطفى وآله الطيبين الطاهرين
عليهم السلام

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

This image is a high-contrast, black-and-white scan of a textured surface. It features a dense, chaotic arrangement of dark, irregular shapes, including specks, blotches, and elongated, fibrous-looking structures. The overall effect is one of extreme contrast and visual noise, with no discernible text or recognizable objects. The pattern resembles a microscopic view of a material, a close-up of rough paper, or perhaps a heavily degraded document page.

مجلس ششمین در روز شنبه ۱۳۰۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

و بعد از آنکه چهار صلوات بر سر
پیغمبر و آل او فرستادیم
و بعد از آنکه در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس
و در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس
و در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس

و بعد از آنکه در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس
و در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس
و در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس
و در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس

و بعد از آنکه در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس
و در این روز
بزرگوار و مبارک
در این شهر مقدس

ز طهر نامه منی نمود کابل علی
 مکرکات کزب و بلا که است مرض

و بهر دست از انقضاء ایام
مکمل تان در کن جبار ایمان

چرخ عالم عاودن
سید جاد و غیب

بیتبیت انفس را
مکان است بر

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

مکه شریف
مکه شریف

چهارم در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح

سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح

سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح

سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح

سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح
سوره نوح در بیان سوره نوح

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

Handwritten Persian text, likely a manuscript or letter, featuring dense cursive script.

[The page contains dense handwritten Persian calligraphy.]

[illegible]

[illegible]

آینه خورشید بود در بار سناهی

از کجای سناهی که در میان
چشم صدف دل من نهاد
خاک سناهی که در میان
بغضی که جان بود

سحر و جادوی سناهی
نظمی که در میان
سحر و جادوی سناهی
چراغی که در میان

من شمع آفرین در دیوان سناهی
و تمی که تو در کار کن سناهی

ز کجای سناهی که در میان
سحر و جادوی سناهی
سحر و جادوی سناهی
چراغی که در میان

ملکوت از دور در دیوان سناهی
نظمی که در میان

جای رسد و امر بر عمل بر
چندین روز در آنجا بود

بسیار از آنجا می رفتند
و به آنجا می آمدند

جایی که به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

تیری که حاضران در آنجا

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

در آنجا به نام میدان ساهی

موقوف علیہ دارالافتاء و تحقیقات اسلامیہ
بمقام مولانا محمد رفیع الدین صاحب
مدرسہ اسلامیہ دارالافتاء و تحقیقات اسلامیہ
بمقام مولانا محمد رفیع الدین صاحب
مدرسہ اسلامیہ دارالافتاء و تحقیقات اسلامیہ

۱۰۰

مع
 بعد از این که
 در این کتاب
 مع
 مع

جمع روز پنجشنبه
نخستین اجتماع
در روز پنجشنبه

Handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the angle of the writing.

محمد اکرم علی صاحب

و علی بن ابی طالب

انجام از انعام بی اعطاء و بی کرم می اندازد و چون می بیند

10

卷之五

مجلس علماء

3

صاحبزاده دارا بزرگوار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

مکرم و دیندار
مکرم و دیندار

در شهرهای

در روزهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

همان روزی که در سال و بارو کردیم همه را
بغیا به ملامت پروردگار

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

در شهرهای خفته و گرم

صد

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

در عالم انوار و نور
در قلم و کلام و کلام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

حکومت از کج	نمونه
میر محمد علی رفیع	نمونه
نام معلوم	نام معلوم
نام معلوم	نام معلوم

خلوة الحکم
از
میر محمد علی رفیع

زیر لب خیر است این شهر نشین /

سحرش بنویسج جانی /

چون رخ شکسته با او باز /

هم بر سرش بر رخ نروان /

تا فداش بشنا کند دو /

و در آتش غم /

مهر جو آید /

از م سنی زیر دل باد /

ز آن که را در /

که درم و کشته جان /

میدم که جهت این حسرت /

و تا بقیه و سخته وانی /

خطاب سیزده /

تا از نو /

خفتن بر جان اگر خشد از عهدی در این

از عهدی در این

از عهدی در این صورت سر بر بلند و بسته

ای خالق هر روز و ماه در می نوح و هفت قل و اله

ای رات تو از جلوه کی باری بر ترز کمان و دهن و اورد

بر حالت و این نظر این بنده از این فکر و این

سخت و در این فکر و این

صفتش و در این فکر و این

نار و تو از این فکر و این

آن و در این فکر و این

زان با و در این فکر و این

من بینو کما روم و این فکر و این

و این فکر و این

تا چه کند ز کار و این فکر و این

ان خود را به این فکر و این

و این فکر و این

دانا بیکر کار خویشم

بهاست کجا روم نریزه

دینا و زمانه و اید پرورش

در پنجه زان خ یاز ایاام

کبک خط و دین سر ای فانی

خودت بجهان زینت و سب

در هر چه بود و بود و بود

تائید ز عوا

مست و دونه

سطلان و ای حشمت حاج

شادان و سرخ حقیقت اقلیم

رنگد کتیا و جوبشید

انها در ارز و بلا فخر

بارغم آخرت و بود

انوما حنن خویشان ما شیم

من عهد زمانه و جبهه ای

بگردد و من بخواب خروکش

من مرغ بدید را چه آرام

بوده که کرد و ز شد کافی

مرد و کج و سب و کج و سب

بیت و بود

امید شزار و کج و سب

و بیت و بود و کج و سب

در هر چه بود و کج و سب

مرد و کج و سب و کج و سب

رنگد کتیا و جوبشید

انها در ارز و بلا فخر

بارغم آخرت و بود

در دال و ام هزار خواند
نیز فضل تو بست کز پای
یار به بخدا تو خواند
که اند تو نیز اینی او را

دعای بی عیادت
سر مایه طاعتی ندیدم
سنان بدرد اندام پیش
مهر این زود بلیه خویش
هر چند که رده ام شای
نیز ده من نوشی الهی

زاد ز عیادت
در دال بخدا چیست

شایدی ز
خبر عیادت ندانم

خبر عیادت ندانم
نی بگویند شایع و نه فری

خبر گریه نمکنم و کز کار
نیز به عیادت ندانم

هر وقت ندانم است ملا
هر خطم تمامت است

در بن اگر بدم خبر رس
از نیکی خویش تو عذر

عاصی بخواه اگر بودی
غفر الا تو بلوه مر خودی

زلف من اگر ساقی است
امید ما فی و جلد صی است

این که در روزه ما	میباشد خبر بود در نیاید
نرم و میزد و ناکام	پاران چه بود و ناکام
ستم سوزش شر بخت	نیک میگردد بخت
حاصل شد از رجوع و بود	بخت به شدی بهر بودی
این نفس را به من چه مدد	بی کار خدا ز کار خود کرد
چرا نم آید که آید کار	تو بایم چه بود و آید
نشسته سرم را بر آید	حیرت و آید پیش
کردم که در	مدرانم و منم و کار بدار
از دم آید	نیک بایم و جواب بگویند
بیم است به ویم از آن دور	چرا ما و آید بجا و بود
آرم سر خویش در کمرستان	ز کرده خود شوم بشیلا
شمرنده و خنده و خیر بشی	بعد صفت بایم ز کرده و خوش
میباشد در جهان کشته	در راه نویسد و بایم
انسان را زید و بید خوانند	در ذکر و بایم و بایم

نغمه نغمه زلفان بخاک صفتی   بر آینه دور بخاک بر زلفی

انبر از غم من حکمید   بر من از لطم طبعید

بجز خوشی به من   تا به بدخوشی بر آید

کند حیا در خوشی که شدیم   کینه ده ننگ می در دیدیم

عشق را و آتش را به محبت   غل را و آبی بر رخسار

عقل آمد و جانم بهمن داد   عشق آمد و سوختن داد

عقل آمد و فاعل تمام   عشق آمد و یار تمام

عشق را حذر به یار خوش آمد   همزه ای این نه کار خوش آمد

بودم همه شب بخواب   چون گری نهادم در دو چاکان

از بخودی آوی فسادم   یک لحظه بخوار سر نهادم

بجام قرب چون رسیدم   آفتاب چه دیدم و شنیدم

بوی خوشی به من   بوی زشتی به من

بوی خوشی به من   بوی زشتی به من

بوی خوشی به من   بوی زشتی به من

بوی خوشی به من   بوی زشتی به من

لایم بود قصه جنون را	لایم بود قصه جنون را
در محراب شکر و ایما	در محراب شکر و ایما
روی لایم هم بجز او خیرشان	روی لایم هم بجز او خیرشان
می جست و ناله می کشیدم	می جست و ناله می کشیدم
در می که بجز او بر او بود	در می که بجز او بر او بود
گشاده تن به ابد رسیدم	گشاده تن به ابد رسیدم
آسمان و زمین هم بر او بود	آسمان و زمین هم بر او بود
از درشته تا ابد رسیدم	از درشته تا ابد رسیدم
این اشک و در و از کجا شد	این اشک و در و از کجا شد
دل خون عکس از آب می کرد	دل خون عکس از آب می کرد
این باد و تند و بلخ و لیس	این باد و تند و بلخ و لیس
خوش نشسته دار و این چنین	خوش نشسته دار و این چنین
ناسا قی عشق و جام محبت	ناسا قی عشق و جام محبت
این ماده ایست و این شکر	این ماده ایست و این شکر
کبریا مدعی کبریا	کبریا مدعی کبریا

مرغان تا چمن بلبلان و ادب	آفریننده لاله بار و مردود
بر کار با وای پندار و آتم	ملک نواری عاقل و آتم
از نمد مایل به پست	چو و شده سرو و ارمیان
آن خوش و در امتدیم	قری ز راه طوبی و بی خیر

در باغ یزد و غنای	بهرم جویندیم آبی
سر جا بچین که می شناسم	بپذیر خویش بیدارم
ناگاه بپوش خیابان	آمد منظر چو ماه تابان
عابد منشی از خود گذشته	بر بند بوریان نشسته
مردی عجبی درایت نامود	در عالم خواب و بی نمود
مردی عجبی و خوش لقای	شیران چینی و دیر باقی
سحره نما شقایق عالم	جان جهان و جان عالم
صفت لای و مهر باقی	در عالم قدس حکمت نمودنی
کز نروده سخن در می شنید	در قالب مرده جان دمزد

بروندم که کار میکرد / ناله فایده زار میشد
سر زانیه در غم داشت / کت با پیرایه ختن در دست
بر گل خینی در آن چین بود / جنب بود در آن چین بود
از تار شتراب و جلدی / چون سحره اشطه میدید
فرودش گماست بهر / خورشید کالی و کلت از شین
حرکت و جود بهر / مشکل شد با اندام باغ
بیش از طبع و دین / او که جوشه تی پردیس
شبه شیطانه در شربود / ناخورده دکان از خون شربود
در باغ تنه زان ناغمی کرد / بر سرش کندر نمی رود
رین و بخان غم و غم / چون باد و سحر خدم و حجاب
لبیل به تروتم و تکام / خندان کل و عین و تشنه
کجا جوشن زنک افتد کرد / صبا غی پر شد از کرد
بر لاله بزم مجری بود / هرگز نشاید با بود
نرسد که باغ جنت و آید / و در دست ز عود و عود

برسید ز حال چو من
دزگری از رخ درو
نفسا که بوجم حال فزاید
در سینه پها حبال داری
اشفای از رخ تو پیوست
بر ناله غم هوای است
شور بدگی از قول عشق است
ما جیت بکشتن و بیان است
ای عاشق زار بار رسید
همیشه ام زخم در سینه است
این خاتم زراب کرده است
ازین سینه لب آب کرده است
این راز نهان کن اشعار
بر حال تو رفتی است ما را
بامن تو بود اگر تو اتم
من نیز بگویم آنچه دادم
بجز نیک حاشا غم
در زمره خویش رفتگانم
در بست که نام و دین کار
بیگانه ز خود مرا بدار
در ظاهر اگر چه ما را بیم
ما هر دو بیاطن از شنا بیم
بکشته دو گوهریم هر دو
کشته دو بیکریم هر دو

خود عاشق و قدردان غنائی خود شفیق و مهربان غائی

ایستم قدم به پیش رستم	از رشتن ز خوس رستم
کردم چو کز به محفل و	استاد و شدم مقابل از
از گوشه ششم سوی من وید	جانانه بزم بر لب بستند بد
بر چهره من جز به علامت بود	بدن سرشک من روان بود
نور نظر سحر چو بر خواند است	بر مریدان فکد و شبنام است
استاده بصفت بی یاران	بودم بچمن چو بید لزان
ز انجا به اشارت نظر خواند	خفیم چو پنهان سینه خواند
از دست ادب سلام کردم	ادب و ادب تمام کردم
باشن به کمال مهربانی	کفایت بن که تا آیدانی
پیشتر بودیت نشستم	ول به وز و بری زو سستم
بیون بخت سعید باوری کرد	ان مرو و عزم به بری کرد
از سر طری سخن برایت	یا من به یاد انکی در بخت

شکر و شکر و شکر و شکر

در شیشه خیال و قلم

دل رنجی ناله و غم

خواب شهر و بیست و شش

شماره و شش و شش

و جلوت و و و و و

بسیار و و و و و

گروه و و و و و

و و و و و و و

بیرنگی و و و و و

بی شبه مثال بی نمون است

کیفیت و و و و و

کب جلوه و و و و و

بصفت و و و و و

اول و و و و و

و و و و و و و

جان و و و و و

والله و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

و و و و و و و

حاجان به عالمی میسازد و گنجینه به چشمی میسازد و

بند ز شمشیر جو محرم جو بستر ز بافت الیاذن غم خوشتر
چون عجب نقشش شد فتم احوال چو و آنچه بود و نفتم
دل سوخته ز آتش غم و مکیتم و میگرد و چشم زار
همی جنبه میجو و ز غم و بیشترند عشق و بهر عشاق

ز می و زه و غم عاشقانی زه و در طبع عشق صواب دره
ز می بل بوسه شان و سرور نمی آیدم از نواد می دلدار
زین را ز اگر چه نقشش نیست هم از نو بر نقشش تربیت
نقش تو هر آنچه بود و دلم بود بند رشتنی آنچه سنگام بود
بر عقد و محلی که ما راست در ایند نو آشکارا است
عشق همیشه زرد رنگ اند عریان ز لباس نام رنگ اند
ز شمشیر لب خفت اشتیاقیت خود ساختن مع مبتلا نیست
شورید، سران قبا به پوشند جز جامه خاک با نبوشند

بماند و فرود آمدن از آواز

جود علی تو در این سخن یاد

در میان تو و من و او

خاکه جوید و بشیر بود

نا و ن سخن از ملازم کرد

طرا و ترا از سخن نبرد

رفتن سخن تو بحد و اعم

ای سالک از سخت سوار

چندین جو تو خیال بستند

ویدی تو بکسی نورد

فرمان دورین میان نه نشاند

کس که خیال او بدل است

هر کس که درین امید است

نست این کار و بر این مقام

کفایت بر کمالی نماند

نخستین بدام بازار خیال

آه سر شکار شیر است

رو به چرخ و لیر کرد

همی همی به خیال خام کرد

خاموشی که جای درین است

یاغزد و زین میان نه بماند

شبان تو اهل دی و بین کلام

ایوس شدند بار کشیدند

احوال خنم و حالت طور

دیدی که جنت بر عکس است

طفله نه عمارتی بگل است

جز صبر است بین بکوفت است

بدام تو نیست یا نه غنا

عاجز بر بیان صفایا و ایم

بیر و نسبت ز حد قد تحسیر

ایشنید چو بانگ باغ و فنای

عوری بگذشت بر دورا و

در مکتب و محفل ای حکیم

روزی بگذشت از آن خوش

از پرده و دیو و می نماید

نیکی علم منم حجابش

نمودانی خوش تا که نویم

روبان و دست بگوید و نیز

عالمی از این عالم

بسیار از این عالم

رند و سیاه و سپید کمال

اما ناله و کینه و

من شنیدم کتاب اویم

ما خدایم بحسب و بس

وزیر و ده گوی می پیراید

او هر هنر و فن حجابش

روبان و من بحسب و بس

روبان و من بحسب و بس

چهارمین بیت

ان معنی سنج و بخت پر داز

حاصل دل من زمین جویدینید

زاد این پس به کمال مهریابی

چهارمین بیت

بشنویم چه قصه بردا غار

بر من معنی محال من بخندید

قصه بشنو که تو را نی

خبرگزاری فارس

غير مستور مني وبقدر ما كنت

الحمد لله رب العالمين

نہیں کہہ سکتے ہیں۔

سخت و شیرین طعم دارد

مختصر اخبار افغانستان

هم قسمها طاعتی است

بقلم: محمد بن عبد الله بن محمد

وہی ہم صرفت انتخاباں پر

حسنیہ کالج خواتین

بر کسی نیست غراب جبریت

فہم اسی طرحی خبر و سواد ہست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عجز و ذلت و عین الوجود

سرمه قیاسی بر بالین بر خویشت

این کوشش و سعی تا کام است

سود و منیع کی از تداوم با سود

وز وادی خار و کثافت خار

کمر بسته برانند از زنجیر

بای تو ز موم خوانین نهاده

تا شود عیار و دگر است

عظمی چه خیال خام بر خشت

بغایده سعی منماست

هم سگ فکرم با خیر نیست

آید ز زبان و فم چالاک

نه باز بید بر نخوردم

دل میج ببالند او شیر خشت

نقاش خرد و نقیصه و غیره

این نام عالمی و دیگر گنج

این فکر و تدبیر و کام است

حسن و بیخاری و منجاری

بار و به شدن بر خشت

سوز می از عذار و تشنه

زین بای بکسری و این نهاده

در بیم شیر منزل است

در سکن باز آسمان خشت

بلا و پل و خود کجا می

هم طایر و هم بال و نیست

هر لحظه صدای ما عرفان

زده بر در معرفت نبرد

بس جان بقدر و خشت

بر در خشت قلم بر می

گم گشته وادی بادی بدم	صحرای غم نیست نیندا بدم
بخت به از بزم دوستی	این عالم از بزم دوستی
از دور چه بگویم که ایستاد	خروجی که بزم طرب است
اه تو برین ایامه فداه	نمک بپزند و دست کوتاه
من بستر نام از غم و تن	کفن نیست شش مجرم دل
ایستاد چه با چراغی است	دور نه از کعبه خشت
مجرور شش خار خونم	افتاد و بیزه ز بار خونم
نیام نه خشنی به بزم باقی	نی قافله و نه کار و باقی
نیام نه خشنی به بزم باقی	خون راه بزم به بزم خار
کردم جو طبعان بکمر شکن	ز غم بپخته یا به بزم خار
چون حالت خویش ننشیدم	خبر و به پیر و بر می ننشیدم
غیرش جو نبود و بنمای	خبر ملک و دشمن نبود چای
بار آمدم نه خلیل المکن	در بخت خویش و لب و لب

فکر کن تا بطلب گفتار خست

کجا خفت در غنای قزاقان

باز بگو

چون این سخنم بگویش

از خود هیچ شرم ندهم باز

چندان خفته از این جهان

از مرد تو غافل نباشند

دی شمع جلوت با کجین بود

بالا تن غیب با صبا بود

دل را بکنند خرد و زار و خسته

آواز سرو و دشتی مستی

کستم ز وصال دوست باورم

آزار آن چنانم شد که منزل

غفندی با طرشتی بر شد

خود میسر از این کوه باده

بکشند که آستی از نو دیا

بگو

دیوانگی هم بگویش

در جویش و روشنی باز

کز این گدازت حالت حال

قول حسیست و نداشت هیچ

هان مرد عزیزم خون بود

میوه شد از لعل بود

بیزایس چرا هم غافل

بخط تعدید شکستنی

امسوس کمال مرید افروسی

وز غایت صفت مشکلی

شبهه بال قمار می شد

دل از پیش تو لاله گویند	این ناله و فغان باز تو شنید
تو ایستدی ازین جدوی	بیمنا ز غم و ریشنا بکشد
دور از این بحر هم برستم	بخط خفت و غم نشستم
کشتیم چمن چو کیم	دریا دریا بچو سن آیم
کینه ترده تنابری نمودیم	بهار در غم و دور و غم
بیل ریشتر از کار آمدیم	بروانه محبت از من برفت
ببین ز غم این من خراب شد	بروانه ز غمت من کجا شد
نشان بجز بر آب آمد	پایانه و بیجا شد
بر حسنه و منشی کشیدم	لا با مر تنزد و حیدم
چون دیده بوی لولها	بنا تاب بیانی و ندام
رفتم چو بخت قدم برسی	دستم گرفت و کرد افسوس
گفتم تو بیا که در فراغت	مردم بپشت شتافت
در سینه بوی با و غریب	بودم بچشم شب بذر خفت

از عالم غیب را ز جوید	با نکتہ چند یاز کویید
بوشنیده و پیرد	در سدا غم دل شراب پیرد
با آه و سرسایید پیام ما را	رجا باد صبا بزر و خلد را
نور لعل منت در انتظار اند	رفسوده دلا امید و دار اند
وقت است که زین کبر ایما	دو می چسبی ز زو قری کجا ایما
برین شمع دلش هم کور کن	بزمالت خندگان نظر کن
بوی شمع خوار بخت تو میور	ای نامه تار از تو پیر نور
بزن بگذریم در خزانم	از باد و بهار بوستانم
آب من تو غم و مشعل من	خندان از تو غم و دل من
عقلم که بیا خند این بخت باز	امتی لا لبیر شو نه خند بخت باز
چیز رسم شکران نباشد	این شبنم و امیران نباشد
خسته نه جویم سیر و کا	نقد خروم ز من سیر و کا
ناله از تو دل این بن شد	عالم ز غم تو این چنین شد
اینست بخت از تو ناله ای	دل تو وقت از تو نشین شد

بزرگوار منی تسمی کرد
بر حالت من تشریف کرد

گفت که من از تو رخصتیم
والله که یار و یاریم
من با تو برای این ختم
بکس و رفتنی نگفتم
توسعه ازین که در کار
در روز و شب و روزگار

ناز و قدمی زبانه میفتد
در حادثه و بده میفتد
کی قاعله باید این سفر
بهدون غم و رست میگذرد
این را از بدان که گفتی
بن عقده رتو که گفتی
و ششده و میر و میر
فی ذات بن ساری درخت

فی راهی و میر و میر
فی پادشاه و میر و میر
و بعد که درین قدم نشوند
بپادشاه و میر و میر
از خوشی و غم و میر و میر
زین راه و میر و میر

فی نوشته درین کفر و میر
رهنما کن که نشد میر

بند و نشد که میر و میر
بلا و نشد که میر و میر

ای غم از روز و روز مندان

حاله که ترا شناختم من

دل از غم تو می خاموشی

بقیال بمن چه باوری را

باز تو تو نصیب دهم

دل بست غم ز کوه زنت

آیه می آید مرا که می

سختی ده و بزم تو باسی

ز سبب تو جام می و زود می

دشمن خانه زین نیست

من غیر تو نیست بدارم

یا رحم کنی تو با بر دانی

تاره زنی که تو با دارم

شاه بواز را می گوارا

و می سرشد و سپیدی پستان

لوطی خود غم زنت

لایق بقتل چه تو نشانی

دشمن چه با تو می گوارا

باز تو تو نصیب دهم

دشمن چه با تو می گوارا

باز تو تو نصیب دهم

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

دشمن چه با تو می گوارا

بنو که چه گفت از سخن کو
 این شمشیر است بر سحر جا
 امی انداخته در تن یک
 ای آتش خفته در دل سبک
 به بدست بل ساید و نشاید
 که غما نظر و بحیب خود ببرد
 از تو وی خرد و نفاذ میجوید
 کافز پس اوست وی دلار
 به گاه نرسد صورتش
 ز میزدان کار و تپش
 قطره بکن چشم او در آن
 کعبه بلفظ زیر این حال
 از دیده عشق اگر بگویم
 بیخی از تو هم حال او شرا
 یار تو اگر چه بی نشان است
 این طریقه که از تو هم میا آید
 دانش به با طهر کرده
 که تافت در بی تو میست برده
 او را تو بخوبی می دوی
 که خط بخوانی کن سیر
 نه در غلی است سر مو
 در حبه اینها تو را
 یک اسلحه کار دانی
 همان بود و شمشیر است
 دولت نتوان رفتن
 مار نمی است نفست بر سر کین
 اول غم محنت گذار نیست
 زان پس سر و ج با و شایست

بی نوشته کسی که راه گیرد

یکس که نه بید آخر کار

این برده و دومان در دست

دزدان و تاج رستم خندند

آخر به بلا شود گرفتار

این تیر و ده بی بی و مرد

نغمه دم چای این کلام است

ای و دم و سپیدی بکانه

تا در من آید دست زدم

نکته که بد شود مبارک

از دل همه اختصار کردم

تا به غمت به بندایم

من در غم چاره غایت نیستم

لا ذلک جوی او بمیدم

نه به استخوان و نه به

کفایت من تو و انبیا

حقاقتی این سخن دارم

از من جدا کن بهیچانه

من و این تو غمناکم

آنگاه که هر چه باو داد

در این پیش به وصل یاردم

بغمت به دست نیستم

در لغت و در غم ندارم

باز به این سپهر نیستم

نه به استخوان و نه به

بکس که بگوید و بگوید

چون کلام سخن را فرو خواند
این سخن پند و خواستش در اند
عاقبت اندکست با قتل و بخت
فغنی اندر جواب گران به در شو
در بی عقل نیست سرواژه
آدمی کی بیشتر دی ای چشم کوش
چند بختی در عاقبت
این صدها را بکشد و گوهر برادر
در ایامی پیش ازین نمود
چند سال ز این مرز و منش
سده را خیر بدیش نامست
بی تویت و در حشرش کارست

کیفتی تاز و در رسیدی
بسیار نور و مسکین شدی
حاجان به صفت نه افیست
و نکته من بجای بی و رست
در دیده لبوی مردانگی
در بی و شکایتی و ای
برویم به قافلی و تازی
همیشه و آه جان گدازی
که غصه و کرم نه ای بود
که خنده و کرم نه بود
پوشیده نظرش بر مگرد
والله چه نگاه نرم مگرد
کسب نکرده و در بدنی و رست
حرف از لبش نشنیده ای و رست

که دره بختی قدم زدا	غیر سحر و تیر بر نور عجز نوا
آیدانه بخلک ورنه آید	دینار بیاز سر نیاید
استبهرش و نفع را نبرد	کی خونی بشکرم بخورد
رین و همه عرس فکری و نبرد	بر جودم تو کس بشکر کس نبرد

وای بر چشما منی و دیدار من	وای بر اندیشه و افکار من
وای بر عقل من و فطرت من	وای بر صدد پرویدگی و بدین
عین دنیا تو چرا بر هوا شدی	خود همه نور می و ما نیامندی
او بمن نروید و من دورم از تو	ویند و میل همجورم از تو
رو جو دریا می و جیحوی بدوان	قطره ام خود را نمی بهم دران
اگر در جیور و جوس سل نشد	حیف عقل و دارن و والدین
نرخ و بستی به بستی بونست	ورنه و بستی به بستی بونست
کشتی کوه است او بونست	عالم اندر جلی و شش گشتن
این بشارت از مبارکین و نونست	چشم می نرم سر را بونست

صنعت کرم و سر و کفتم   اما بزمین در دافتم
ای سربازان و ترس بداد   از دست تو انقیاد نراده
افروختی آتش خون را   و مان زونی انگه درون را
از روز که بدست نهانی   و آنکه نیست سخت چالی
در عالم با من شناسی   چه پوز نو بود و مو فانی
و آن بکلی از نو آمد شد   حالا حکیم من عطا شد
حقا که تو شناسی بودی   جز عالم و مو فانی بودی
و همیشه دل بند و حیف   همه صفت ناکسیر و حیف
از روز که شد خیره دار   دل با تو نکردی رفا
دل با تو جور شناسی   زینت این بلا گشتی
از آن که از جیب من بود   او را جیب من گشتی
دیدم که چه کار بود   برگشت از این قهر با من
سکین دل من چو آرد   باین عهد دوستی و عار
اول که دوستی در او بخت   آخر سر دوستی بخت

بکار بود به شوق و شوق	بکار بود به شوق و شوق
تو را با سحر و جادو	تو را با سحر و جادو
من با تو دور است نه با هم	من با تو دور است نه با هم
حالا بخود تو و دگر	حالا بخود تو و دگر
حرف و عاقبت دور و دگر	حرف و عاقبت دور و دگر
بجز به خوشی تا بخوابم	بجز به خوشی تا بخوابم
در سخن سخن چه رانی	در سخن سخن چه رانی
هر می زبانی زبان تو	هر می زبانی زبان تو
این طرف کلی بود و آن	این طرف کلی بود و آن
بروانه عشق سخن جانان	بروانه عشق سخن جانان
این با دهم کلام این در دهم	این با دهم کلام این در دهم
نماند بر من زبان شنیدم	نماند بر من زبان شنیدم
جان از غم و در خوشی آمد	جان از غم و در خوشی آمد

ما بین خود و خدا بنده گمانی نه بیداری عیش و رنج
هر صفت بخیر بودم بقارای بهمنی بخیر باز در شنا را
این صحبت به یار است باقی از دست داده که هست و
باید که برین مکر و دانی بود موزون بخیر و نیتوان بود
زین بزم گذشته نیست آخر این شب بهر شمشیر است
آنکون توجسم و کوشش و اوند بهمنه و زبان پوشش داده
باز این همه فرصت سخن کرد فردا تو کار روی من کرد
امروز در حال قبل و حال است فردا همه حیف و تعب است
کس هر چه زودست میتوانی زین شش که در جهان غالی
ساقی همین این سخن بکن این عهد شکسته را و فغان
دیده و درسته ساعه از این بکن همه بیز و بیابانی
بنا بر مصیبت است و است و خرج دست کو خوار حیات است
بر من چه فتنه است این عمارت و تقصیر من که بید و عبادت
محنتی که بر بار و دهر کنند و در حقیقت آن تران نشیند

اول به ندر شهر داری	اکثر شبست عهد پاری
آری نرمانه زنده نیست	این مروت وفانیت
این کمر از جهان گذشته	از عانه هر خنده نیستند
ورمکنده وفان هستند	موی خود و نه گشته رفتند
باران چو گل از خرم ببارد	رفتند شامی بکین گلستان
از آمدش بیا بیوسه	ور که هر شهر جای بوسه
ای قایده و این بستانما	ز نامای قنون و لیر نامی
نماند ز تو جان عاشقان	فرمان تو صد نذر جان باد
انجامش با و یک شینیت	خویشداده و نه چنینیت
از حیای بیایست رینیت	اعجاز هیچ نیر زبانیت
از فی و اتموتی فرسوده	دایم ای عمو منی سترد
در نیند خیر و سست نیاد	میل آوندید روی زارو
از پیر خند از کلمتی سن	بیانته و لان سهر می سن
خراب سوت بر اید اندرو	خراب سوت که آنها ندرود

بخت علی بند که تاجرتی آید یار و باز ما افینداری
بدم پای و کوه و جلادل خوش بودار غم صید لیل
ز رهنم بیم ای خوش در گذر از طول املهای خوش
بغیر از کم امل باشند و در از این گشت چه بدوشت
از که بخوابی بر سر منزند چشم کشاید جان میروند
فغان رفت تو بگوئی خور پیغمبری است سرالوای خور
هر سره صفتی و ابله شلای قاطع چون رفت قمره شدی
بر که برین نکته من کوشش کردی همان جلد زار شدی
کتاب مشهور و خدایا پیش و زنده جو افسه بگوشتی ای کما

چون قاصد دل بدین خبر کرد تنبلی من بر و اثر کرد

صبر دل او چه کرد م ایوهی رنجا ام کردم
مر حال تنباده من نظر بر دست ندانست و خدایا کرد
در صفته حال من جهان شد گریان پیش شوق و جان شد

بکار برستان و دیده ز دوست تعلق ندارد دیده
بهر چیز بیافزاید هر گشتی یک صفت بهر چیز ندارد گشتی
نشود چه گفته اند این بن درویشی و فقر این
که روح دل شما بود و شما یار دین بر بند و او انعامات

و ای سرین بی نظیر با تاثر و ای سرین بی خبر با می فو
روز تو فکر طعام و شراب شب هم در خور است و چون تو
زبان خود مشغول غیرت و زبانی که خرم غنفت لغز
چشم که از کمال احوال و چشم خواب گران جان آید به چشم
چند غنفت بهمان با رفت از خرابی و غم و غم و غم
فرست بهر غنفت غنفت شما بختی از راه بهستی غمار
و سر که چون با و صبا می رود هیچ نوزاد از راه می رود
نیت درین بزرگم در کفار هیچ و جو بی که بود یا مدار
زود مکن از کینه اگر دوست در گذر از راه می که با کینه دوست

که چو غزلین دکنار ز نری در شتر ز گور و سینه خنجر
این باده بجان خورده شدن کز این دلی تو نیز ز میان
انوار تن خنجر را عشق از سیر گفت سرت
سیر عاده و سینه بر سر آرد عشق هست و سید فعل اسرار
از پیش تو سیر سیر ندارد جو نیست که آرد و پیر ندارد
مرغ نیست که مال پیر دارد در عالم خبر ندارد
سکندر خون عشق کافیه گزاینده دل و سب
عشق شمع مقل زور و شهوت و فلک سر موجود و مذا و خود
نست کس که عوای عشق بود در علم کین هم صدایا و خود
کریم و محراب عشق و مساری کسی و اندوخته همه کسی
عشق و عشق با هم تفتد برده عشق در زبان او خفته
ماست فاشه در و هم در بار با چای و نماد و قاصد کار
ایستاده راه سیر و سیر و خون سیر و سیر و سیر
خاک در زمین آتش فروخت کم سلاخه و غلج و خنجر

خندانند چندانکه جانها را نماند باریتو را و این سخن واداد

خسرو بن را که هنوز واداد صد پیرده در تنه و هنوز واداد

نماند در و شرع واداد خبر که چه واداد

نمید سخن اگر چه دور است یک سوره در پیش واداد

زین خود چه بیلین واداد کرشتیوی از من آنچه بایک

کره ای می فرستد واداد این نامه بکنند در دل فرستاد

هم صحبت هم سفر است واداد علامت و اختیار نیست

ایضا واداد هر جا می آید یکم خبر واداد

ان با و که صد واداد ان می در جمع هم عدل است

ان با و که بترت است ان نشسته که بایک واداد

ان با و که بترت است ان نشسته که بایک واداد

ان می بخت در واداد و رشتع نه عدل ان نه عدل

ان با و که بترت است ان نشسته که بایک واداد

کجاست که ز روح عجب کافیت کز دهنم اول تو چنانست

اگرچه ز آب محوری ناری و لعل تو طاقت در نمی ناری

فوتی تا بجزیر لی اواز آودوست عده دیده خویش که نور است

اگرچه در دیده نور و شتابت شرابا ارجا با خدا محبت

من تسمی دویدی ناریا نه نمی چنانست و نه است

باز از نور از غان یقیی برای چشم خود بهیچ دریغی

شبنم حرف زبان ز راه است خیم و قند بهانی است

این مرد بهت جای اواز از سینه سینه برسد ز

ز کشتنم ای دشتی کمانه در بار و خامه شست

تا محو شود زینار و پیر خفا که هر طرفه ستان است

صاحب بران زبان بر لب زین جبهه بران بر لب

ز دور و دور و باغیت بزبان منظره ای که چشم میب

ناله آلوده بد نامند	انگاره را صد و صیغیت
در پناه تو طاقت نغز	در چشم تو دست ناله
زین دیده سخن که کور است	بی لوری ز زار و زهر
از کار خط بیرون چو آید	ز بکا که رو نمی گوید
کشت بخت از چشم و لرا	بر در نقاب آب و گل
حیثیت خزان و دل عورت	ز دست چه شد اگرین است
هر جا هست طبع رخ و دست	اما کز ناسیب دیدر دست
ز برون سخن نو و چه کار	دل و دلی و دور بی نور
باران تشنگان و نه گیس	در خانه عوالتی است چون
در خلوت دل اگر بکشد	ز لعل و ناله است
دل آینه رخ بکار	کجا شد سر زرق و برق
دل بسا غم باو محبت	دل و دلی و دور بی نور
دل بخت و عیال و زین	از زرق و برق کار
دوست و دشمن کار و بار	دختر و پسران و خیار

انکه او در علم ظاهر و باطن است
 انکه او در علم ظاهر و باطن است
 عالمان از یاد او گشتند
 خواجه یوسف یار نام نامی
 هم ظاهر و باطن را می شناسد
 پنج از کمال انانیت
 بی الحقیقت که در هر جا که بود
 و این پنج دین کاملانند
 جاپلان زین نام را می شناسد
 خواجه یوسف یار نام نامی
 ظاهر و باطن را می شناسد
 بی چو ان، و هر چه می شناسد

محراب منور و خاموشی نشاند
 راقا بنشد و بدین
 دست خود و حرف را بر باد
 بر لاله زار و در خیر خدای
 در میان نهان و بران
 مشرق و مغرب و است و است
 بوی پدید آمدن از لعل
 موی ارم و قدس سرده
 لبخواند و سنوئی خروقه گفت
 گوهر معنی است و در نه گفت

فراوانه مرا نام اینست
هم حاصل کلامت
سعد و غم و مصد علوم خودم
نفسه در این جهان مرا نام
نامش تمام حلال خشم
بود باخته شرف و رنج خشم
تا آتش عشق عیب و ذل
از گرمی بخت و حاصل
ست این و نه بیهوشی
دل و فکر حق زبان خاموش
کینه نه بود عفو کانی
راشته دل نه با فیه

حب را تاب و دلت
این را سراط مستقیم
عافان و تب جو جانوده
غافل و آفتاب و ماندوانه
لا زبانی گفتگو
بکسر تا یازدهم و پنج
بیل باطن و حر و آله
بدر طبع و جو و کلان
گوشت و زنده این بود
سپید و نواز از این فعل و حال
بهر عذر و عیب
بهر حیل و ایل و امور
زنده و زنده و معقول
زنده و زنده و معقول

کتابخانه بنام خیر و عافیت

در بخشش بی دریغ

معنی نماز و عبادت

و نماز و عبادت

جهان در قضا این است

همیشه میسر و نجات

بمکار - مردم به عبادت نرسند

خلوت و طریقت و دار جزوید

صورت خرقه و شان و دار

در صحرای ازل

سوار بر کوه و درخت

بر سر و میان و تن و دست

بعد از گریه و کسب و عابد

نحوه خاک و ری و آید

معنی کرب و آید

سراپا کند و بد کرد و آید

در صفت و عابد

عابد و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

نشان آید و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

عسی و آید و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

بهاری و آید و عابد و آید

در بیان و عابد و آید

بیا که تیرا بیا ن جوین بوی / بیا که جوین سخن بی ملکین بود

بیا که زان و عاتق زیا کار / اینی جوین رخت بیا برود بار

بیا که زان و از مناسی / بیا که کنان قدرت تو ای

بیا که زان و از مناسی / بیشتر بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

بیا که زان و از مناسی / بیا که بیا و شد بیا کار

صافش گدازد اگر هر کجا / رین بجز جبهه شش هم بپای

دشمن پاک می کند و رشاد / چنین خون را به درون دل

آن نه طایه یار محمی است / از نجات و نجات از ترس

در خون به بخور نسراغ با بی / کس باده بعد این با بی

شود ... دم باد ... / ... در میان غافل

در خرمین بودین سرین / کشتن شمشیر بر کمر آن

بر روی سیاه خون جوان / آه زنده یی ز خون یاقوت

مشتوبه ... / ز خون آه ز به من خود را

بن به ... / در مرتبه قتل است

ز انجا ... / گمان منه علی دشمنی تو نیست

برگاه که میرسی در اینجا / صد عده که بسته میشد و

ای تو خبر جلد و ... / با دوستی به زنده کاوا

وان و ... / دین موت است طایفه ای

بر خود ... / این ه ...

عذر من تو بر همه پیشکش
بیا پیش این غم و این کزین
بستم روی لب به تالوتم
و اگر چشم بکند لاله را رخ خوانم
مراشد آنقدر که غم ازین
بگوید هم می بیند که غم ازین
مکن زعدت از میان تو
بیا و نشان بگوید سوغه الله

فنی جوید درین
چرا که از خوب سستی
ایمان در بهر شرافند
زین قافله پیشش پیش رفتند
در آتش عشق و کافان
تا آنکه ماند ز تو
می بایست ز خوان بسوی
چه به نظر سر و سر
زردام روی خودی از آرد
چین و دلم تو خوب با برون
بستم و همه واقعه و سبب
بش نیست هرگز به چشم بایست
هرگز زانجا درین دیر
در رخ بطون این کفن سبب
سایه خود درین است هم
منه نشسته است هرگز درین
این سوز و این درد
چون نیست شد با تو کرد

چون خدا پیش از دنیا حاصل شود   سبک این رگدزد کامل بود
مرد من سینه از شهادت این   حصه ای من بود رسته او من

از شایسته و پادشاه حنیف دارم سخن خوش طبع
 کرد از تو اوج کبریت در سینه شد جگر است
 از تاج و جوی و صفت و بی با و تاج و بی با
 از آب و نه نیم آفتاب بسیارم و زویشم باب
 با ستم غلبه بر من و تاجم حاکم غلبه و تاجم
 بر من و نشن از از با من و نشن از از
 از من و نشن از از با من و نشن از از
 از من و نشن از از با من و نشن از از
 از من و نشن از از با من و نشن از از
 از من و نشن از از با من و نشن از از
 از من و نشن از از با من و نشن از از

بیت چم زبانت کارسیدار و کتب و ضعیف و بسیار
بر مکنده روح عشق کاتب کراشته دل تو بهر مشیت

چشم و لعل کار و ماسه بدو خونتین را به صیدت برده بدو

دیده خود را در زبانت بسته و نهفته و میسین

بایستایم که بماند چنتا پا از بحر زلزلای فضا

نکود بر زنده ما زنده است نومی زین میدان غریبی زده

کار را ز دست در مکن تا ترا بماند از راه غلطا

اندرون و ادوی چو صندل کا بیرونی و حو و تم

چو درین راه اندکی فرو نهد شمع روی و دست پر و دست

هو زیر شمشیر کوی خود بسته است هرگز از خود ز قتل عشق و

عشق و زبانت پیش عشق بسته عاشق کردن به کار کیست

عشق و مهر و کائناتش بزرگ خاکسار و زور و از غم و

نفس و جگر و پند و بار با خونتین و زاری با بند و

سختن و پخته میگویم که تمام در حق گفت و زیاده
بس است این نکته را اندک بگویند و گرنه چون چراغ پیش رو است

بر نیت نیک و روزمان است هر مشک تری که در چهار است
باید این بود که حواصیل در دنیا و دنیا پیشتر مری

بکس و نه بکس فایده علم آید و نه بیست

مردان خدا صبح و شب دارند سیر با بار

عم خبر نمی آید می آید و می آید و می آید و می آید

و از و بچه نشان شود و می آید و می آید و می آید

بسیار و کمین بیان و تازه و می آید و می آید

و در حق است و می آید و می آید و می آید و می آید

بند دوست و بکار و دوست و می آید و می آید و می آید

و می آید و می آید و می آید و می آید و می آید

و می آید و می آید و می آید و می آید و می آید

قندیب عشق خود را بایست
 هر عاشق خود نمازهاست
 بیست کند و روح عشق کافیه
 کمر دهنه دل تو صافیه

[illegible]

نشان و دلی قوطا لب و صفت / کمر بند بود آن بر آن کمر شکوشت
 بدی و بد آن سبب جانی / شیرین بود و آنچه تنج ز شادی
 بیمار نوی و از حکیم است / محتاج توئی و او کرم است
 او بر گنزار صفت / او را چه کند ترا نغمه شب
 نگار منم بر صلابت / به فلاح غلبه است
 کمر عاشق صاف بی با نان / کمر در شکر و آن
 به تیر جانی تو / در آن تیر جانی است
 رنم که بول غم نگار است / کمان بر دست جانی

این دوا رجم تنج بسیار است / خور از رجم و چار آب
 به تنج شست که چه لذت / بس غم شیرین است و دوا
 در چو این بر کوی نشد رنج / میسر بدش و دواخت نوی
 و بنام نه چو دواست / کج بلا در دواست
 به تنج و دواست / به تنج و دواست

بزرگوار و در عتقی ریزد و بعد از آن مساجد تازه می خیزد

ز ملکبان زان شبگیر است رخ حسن و دل و دهر را بخیر

باغبان و پندار شوقار کینه جان و دل را همراه سازد کینه

سرچشمه و دست مکتوبان زهر او بهترین نعمت دال

به بد را خنداند و یاد و غم از دهنش می آید و غم از دهنش می آید

سواد دارد سر به پیش هر که آید

هر که صاحب دست و پای است به پیشش می آید

عرب و ترک و عجم و ان علم محمدان و سادات و عبدان

هر که در پیشش می آید با دهر خویش می آید

با این چنین دوستی نمود با بر خویش و دشمنان نمود

تا رخ کن و نفس بد را کوسا نیست خود را

بر نفس که با خود دارد با بر خویش و دشمنان نمود

سراسر عالم در پیشش می آید

دن کلبی و دودان مایه ماند / راضی و شاکر راضی ماند

ان کلبی همچو نموده شد غریب / کرد و بر خود و در جلد مفتوح

ان کلبی ز شهابی نامه مشهور / دوستاده در نشر نرود

ان کلبی شکیله شکر خوان / نیز زبان شکوه از شیر

ان کلبی خور و بر یک تهر / در دودان ماند

ان کلبی ز سر قاتل کشید / بمانی میباید

ان کلبی بکس و غریب شیم / خان میباید و دره سلم

ان کلبی بکس و غریب شیم / خان میباید و دره سلم

عبد گاه ز رسته ابد نقاش / ماند بارخ ز سحر ابد

نیز دین بکس و غریب شیم / کس بکس بکس بکس

جواد سوال بیا بیا / پس بکس بکس بکس

شکر کن جوی سر / رانک و رانک و رانک

دره حور و عجب است / دره حور و عجب است

دره حور و عجب است / دره حور و عجب است

دره حور و عجب است / دره حور و عجب است

با که تو یمن بلامه خویش
بند خوارم خون بهای خویش
سده جوین فکرت در خط
هر چه هست در شانه نفیس
بسته ام این شکار خوشین
در پندار منبسط خار خوشین
بروم بر این نو و پیرام
مهر لکن می آید اسیر خواه
و هر که بکشد جان این بود
روزی که این کس با دشمن بود

از این عداوت عادیست
این خوف به از عداوت
که خوف غلبه بداد میور
کس عداوت می غلبه
از خوف اگر تباه می بود
مارا به غم از تباه می بود
بجا بآید قدم مشورین کار
شیرین به بی بی گداز
بیشتر از نازک صراحت
پوشید از جا می آید
که عاید با سنا شکار می
چون عیب بینی سنا را
بدان که بخت از بخت و
ما بوسش نور عفت او
چون در دهان می
نه چهره در من می

میس تو شمر دشمن است در راه قدیم ریزن لعل

دشمنی همه وقت و کین است غفلت شمار و درین کین

خود معز غول راه دینی شیطان خودی چون کین

خود بنده با می خورش پس ای دلام که بگریز خود پستی

خود نیز غمگینی و نشاء بر او خودی و سرین ز

بیکجا نه رخورش رسد و نو یا بر نه می نو

قد و چو نه چون کدو ز پیچیدن ساره بازی

منه نشا بن دو سر و کمان بر او کفیه قصه جواد

کینه راجع عشق کما کرا بنده دل و موشا سبت

رسد با سر کسی بران طاعت شمع با نفس بر و ناز

انکه او دشتا برب و نزار و کی سوز فانی و بر

نفس با یار از چون بر سجا و در با تون و سجا

کینه نام بخیر با کی بر سجا و در با تون و سجا

نگر و بی پرو تو بزرگ سوزی اله بر روی مقام معرفت را
تا دیده رفت ده بخل سوز نظاره بکشی به معشوق حق
چون دیدم غیر حق بیستی رستی زودی و بار هستی
ما صبیحین ز دست مهر فرزند هستی تو بهرام مهر یابند
خجسته ام تبار اولی ربای غایب پس حصول مد نامی
زبان بگوید به امری نامشندان بدان گوش فرم نشنوی تو جانسوز
بصده صف سوزی غیر دیدن گفت به جهان به شنیدن
آن زن زود و محل و لدار باید بشوی کسیر و آن یار
تا در غم خویش و اقربائی حقه که معرض بلامتی
ما را چه حال شد ده او با کریم او و خنده او
که نکته ز لوع عشق کاش که را بپزد و لاف و نایب
نکته از سینه بزم خوش کن بعد از این ابهام حقیقت عشق کن
عجیبی را یار و خاطر ده یار تو دوستی بر زبان نه

چندان که ز خوف بفرارم هم نگرشش صبر دارم
که بروم از تره میکنم جایی که بهر گسل لاله می نیم باکی
زاده معرفت همان بیت حاصل زینت و زینت
نرسان و امیدوار می باشم پیوسته درین د کار می باشم
کسی که ز لوع عشق کاشف در انچه دانه صاف نمید

و به مثل را با خوف است میان هر دو سالک است
که می نورسند لاله با لاله و آه بهر نگاه ساکت میرد آه
عین بد ز خوفش نور آید و بهر عینهای خود مغرور بود
همان بود رست که آدم جنتی بد بهر ایش از همان جا لغت شد
کمی تا به دستار می خواند می تبار و لاله غفار می خواند
حق و قامت بر من نهانست که بر دوسم سرم با گران
محب با کمال عالم بود و است بهر زنده بود
بشنیدم که گفتند در این بهر با کبریا بهر است

از کجاست که میگوید
موی را در دستش پاریسم

ببینم که تا بدیدم
چو زین دو ساله و کجاست

که خسته و کوفته
نمیباشد که یکجایی

نیاید و در از خانه
نمودی به پدر و مادر

که این سرش را
در خرم دل آید خرم

عجب کجاست که خواه
ببینم که در خرم

بیای از کجاست که میگوید
که در دستش پاریسم

از کجاست که میگوید
که در دستش پاریسم

خداوند ما را بخشد
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

که در دستش پاریسم
که در دستش پاریسم

زین و فرزند چون نگاه بکن شیخ زوی دوستی ابرو که بک
دوستی و ستان پی حاصل است یاری مخلوق خوشتر قائل است
یاری مخلوق نماید هیچ کار سعی کن در یاری بروردگار
باید که خورد و لی لم گفتنی غیور را و سخن کم گفتنی
عاشق این سخن زبده در جهان را کار مردان است
نفس را میران خود چون مرد دیگر چون ایمان در جهان زنده ساز
در راه آن دلی زنجیر است چون زن و فرزند و امن است

تمام شد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

۱. *الحمد لله رب العالمين*
 ۲. *والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله*
 ۳. *وآل محمد الطيبين الطاهرين*
 ۴. *الطاهرين*
 ۵. *الطاهرين*
 ۶. *الطاهرين*
 ۷. *الطاهرين*
 ۸. *الطاهرين*
 ۹. *الطاهرين*
 ۱۰. *الطاهرين*
 ۱۱. *الطاهرين*
 ۱۲. *الطاهرين*
 ۱۳. *الطاهرين*
 ۱۴. *الطاهرين*
 ۱۵. *الطاهرين*
 ۱۶. *الطاهرين*
 ۱۷. *الطاهرين*
 ۱۸. *الطاهرين*
 ۱۹. *الطاهرين*
 ۲۰. *الطاهرين*
 ۲۱. *الطاهرين*
 ۲۲. *الطاهرين*
 ۲۳. *الطاهرين*
 ۲۴. *الطاهرين*
 ۲۵. *الطاهرين*
 ۲۶. *الطاهرين*
 ۲۷. *الطاهرين*
 ۲۸. *الطاهرين*
 ۲۹. *الطاهرين*
 ۳۰. *الطاهرين*
 ۳۱. *الطاهرين*
 ۳۲. *الطاهرين*
 ۳۳. *الطاهرين*
 ۳۴. *الطاهرين*
 ۳۵. *الطاهرين*
 ۳۶. *الطاهرين*
 ۳۷. *الطاهرين*
 ۳۸. *الطاهرين*
 ۳۹. *الطاهرين*
 ۴۰. *الطاهرين*
 ۴۱. *الطاهرين*
 ۴۲. *الطاهرين*
 ۴۳. *الطاهرين*
 ۴۴. *الطاهرين*
 ۴۵. *الطاهرين*
 ۴۶. *الطاهرين*
 ۴۷. *الطاهرين*
 ۴۸. *الطاهرين*
 ۴۹. *الطاهرين*
 ۵۰. *الطاهرين*
 ۵۱. *الطاهرين*
 ۵۲. *الطاهرين*
 ۵۳. *الطاهرين*
 ۵۴. *الطاهرين*
 ۵۵. *الطاهرين*
 ۵۶. *الطاهرين*
 ۵۷. *الطاهرين*
 ۵۸. *الطاهرين*
 ۵۹. *الطاهرين*
 ۶۰. *الطاهرين*
 ۶۱. *الطاهرين*
 ۶۲. *الطاهرين*
 ۶۳. *الطاهرين*
 ۶۴. *الطاهرين*
 ۶۵. *الطاهرين*
 ۶۶. *الطاهرين*
 ۶۷. *الطاهرين*
 ۶۸. *الطاهرين*
 ۶۹. *الطاهرين*
 ۷۰. *الطاهرين*
 ۷۱. *الطاهرين*
 ۷۲. *الطاهرين*
 ۷۳. *الطاهرين*
 ۷۴. *الطاهرين*
 ۷۵. *الطاهرين*
 ۷۶. *الطاهرين*
 ۷۷. *الطاهرين*
 ۷۸. *الطاهرين*
 ۷۹. *الطاهرين*
 ۸۰. *الطاهرين*
 ۸۱. *الطاهرين*
 ۸۲. *الطاهرين*
 ۸۳. *الطاهرين*
 ۸۴. *الطاهرين*
 ۸۵. *الطاهرين*
 ۸۶. *الطاهرين*
 ۸۷. *الطاهرين*
 ۸۸. *الطاهرين*
 ۸۹. *الطاهرين*
 ۹۰. *الطاهرين*
 ۹۱. *الطاهرين*
 ۹۲. *الطاهرين*
 ۹۳. *الطاهرين*
 ۹۴. *الطاهرين*
 ۹۵. *الطاهرين*
 ۹۶. *الطاهرين*
 ۹۷. *الطاهرين*
 ۹۸. *الطاهرين*
 ۹۹. *الطاهرين*
 ۱۰۰. *الطاهرين*

Handwritten signature or scribble.

مجلس

باز و بزم در محراب و دروازه
باز و بزم در محراب و دروازه

باز و بزم در محراب و دروازه
باز و بزم در محراب و دروازه

باز و بزم در محراب و دروازه
باز و بزم در محراب و دروازه

عسکری حضرت علی و حضرت علی
هم مرتبه و در راه و در راه

باز و بزم در محراب و دروازه
باز و بزم در محراب و دروازه

باز و بزم در محراب و دروازه
باز و بزم در محراب و دروازه

باز و بزم در محراب و دروازه
باز و بزم در محراب و دروازه

عسکری حضرت علی و حضرت علی
هم مرتبه و در راه و در راه

